

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್

ಶಿಲ್ಪ

నాట్య సరస్వతి

[శేఖరి శిల్పం]

భోటా: డి. శేషచంద్ర.

సంవత్సర తంబా

రూ 12-0-0

విడికత్రిక 4 అ

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్రవారపత్రిక

Founder : K. NAGESWARA RAO

సంపుటము 51

సంచిక 29

20-3-57

దుర్ముఖ పొట్టుణు బహుళ పంచమి బుధవారం

మనవర సరిమళము

దాని

టాలక్ మ్ పౌడర్

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

కృష్ణకుమారి

భూకావ్యాసం	8
బుళుగు, చిచ్చుల పితుగు	6
మంత్రాలు, నమ్మకాలు	9
నూత్రిణ్ణి లేఖ	11
నీటి తెరలు	13
నెలకెదురూపాయలు ఇస్తున్నాం	16
మహారథాస్మరణం	17
మంత్రోపదేశం	20
అనరబుద్ధి	25
వనితాలోకం	27
చుట్టలాశుస్వారు జాగ్రత్త!	28
తెంకి పెళ్లం	32
ఫలహారాలు మనకిచ్చే ఫలాలు	33
చికిత్స నివారణ	34
సారిపోయిన జొంగ	36
శదువురాని సాక్షు	44
గొలుసుజొంగ	45
సాహరాజ్ -టూమో	46
పెనిమా	49

అక్రమ కార్యక్రమాలలో
ఈ నెల 6 తేదీన
స్వాతంత్ర్య కోలాహలం
చేలలే గింది. రాత్రి
పన్నెండు గంటలు
మోగుతుండగానే
పార్లమెంటు భవనం
వూద బ్రేక్ పతాకం

దిగిపోయి, మూడు రంగుల కొత్త
జెండా రెపరెపలాడుతూ ఎగిరింది. ఘనా
ప్రధాని డా॥ కౌన్సిల్ ఎన్ క్రమానుప్రభా
ప్రతినిధులు బుజులపై ఎక్కించుకుని వీధు
ల్లోకి తీసుకువచ్చారు. ఉత్సాహం పట్టలేని
జనసమూహం జయ జయ నినాదాలు,
నృత్యాలుచేస్తూ బజార్లంతటా కిక్కిరిసిపో
యారు. బాణసంచా వెలుగులతో చీకటి
కటాపంచలై పోయింది.

నూరేళ్ళకుపైగా పరాధీనంగా ఉన్న
గోల్డ్ కోస్ట మర్చి 6వ తేదీన స్వాతంత్ర్యం
పొందింది. కాని విచ్చికింగానే కామస్వే
ల్లులో సభ్యుడేగా ఉండి పోదలుచుకుంది.
“మొన్నటిదాకా మూపై పెత్తనం చెలాయించిన
బ్రిటనునుండి స్వేచ్ఛా పూర్వకంగానే
విడిపోతున్నాము... ద్వేష మేమీ లేదు...
కామస్వేల్తో అనుబంధాన్ని మేము గౌర
విస్తున్నాము. ఈ అనుబంధం వలన కామ
స్వేల్లులో చేరిన ఆసియా రాజ్యాలతో మాకు
బాంధవ్యం ఏర్పడుతుంది. అదేకాల సమ
స్యలు మా సమస్యలు ఒకటే మాదిరివి. అందు
చేత ఆ బాంధవ్యం మాకు అమూల్యమైనది,”
అని ఘనా ప్రధాని డా॥ ఎన్ క్రమా
స్పష్టంచేశారు.

ఘనా విదేశాంగనీతిని వివరిస్తూ తాము
వీ జూటానికి చెందకుండా అన్ని దేశాల
తోనూ సమాన స్నేహంతో ప్రవర్తిస్తామని
ఎన్ క్రమా వెల్లడించారు.

ఘనా విదేశాంగ విధానానికి ఆదర్శం
భారత విదేశాంగనీతనని వేరే చెప్పనక్క
రేదు. ఒక్క విదేశాంగనీతిలోనే కాదు,
ఇంకా అనేక విషయాలలో భారతదేశానికి,
ఘనాదేశానికి పోలికలున్నాయి.

విజన్ గ్రాడ్యుయేట్

ఆసియాలో పరాయి పరిపాలనక్రింద
ఉన్న దేశాలన్నిటికీ భారతదేశం మార్గదర్శక
మైనట్లే, ఆఫ్రికాలోని పీడిత జాతులన్ని
టికీ ఘనామార్గదర్శకమైంది. అసలు ఘనా
స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి ఆదర్శం భారత
స్వాతంత్ర్యోద్యమమే. మహాత్మాగాంధీ,
నెహ్రూల వరదడిలో ఘనా ప్రజానాయకు
ల ఆందోళన నడిచింది. డా॥ ఎన్ క్రమాకు
నెహ్రూపై ఉన్న గౌరవం అపారం.
ఎన్ క్రమాను “గోల్డ్ కోస్ట్ నెహ్రూ” అని
అభిదంజనాదా వరిపొటి. మన దేశంలో

ఘనా వతరణం

నెహ్రూకు ప్రజలలో ఎంత శ్రేణుకు
బడి ఉందో అంత పలుకుబడి ‘కస్టెస్’
పీపుల్స్ పార్టీ నాయకుడైన ఎన్ క్రమా
కు ఉంది. ఎన్ క్రమా, ఆయన సహచ
రులు నెహ్రూటోపి వంటి టోపిరిస్తారు.
దానిపై “పి. జి.” అనే ఇంగ్లీషు అక్షరాలు

“గోల్డ్ కోస్ట్ నెహ్రూ”

డా॥ ఎన్ క్రమా

ఉంటాయి. పి. జి. అంటే ‘విజన్ గ్రాడ్యు
యేట్’ [జైలు శిక్ష అనుభవించినవాడు]
అని అర్థం. నెహ్రూలాగానే ఎన్ క్రమా
జూడా సోషలిస్టు. అయితే తాను మార్క్సి
యన్ సోషలిస్టునని ఎన్ క్రమా చెప్పుకుం
కుంటారు. చిన్నతనంలోనే ఆయన
నెహ్రూవలెనే విదేశాలకు వెలి విద్య అభ్య
సించారు. మొదట అమెరికాలోని లింకన్
విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి చదివి నాలుగు
డిగ్రీలు సంపాదించారు. ఆక్స్ ఫర్డ్ ఎనిమి
దేళ్ళుండి, తరువాత లండన్ విశ్వవిద్యాల
యంలో చేరి ‘లా’ పరీక్షకు చదివారు. ఆ
రోజుల్లోనే ఆయనదృష్టి రాజకీయాలవైపు
మళ్ళింది.

సామ్రాజ్యవాద ఎరోడి

“పీడిత ప్రజానీకమా! మేలుకో!” అని
ఆయన స్వదేశీయులను, ఇతర వలసదేశ ప్రజ
లను ప్రబోధించారు. ఆ రోజుల్లోనే ఆయన

దృష్టి మార్క్సిజమైతే
మళ్ళింది. స్వదేశంలో
విజృంభిస్తున్న జాతీయ
ద్యమం తాలూకు నాయ
కులు ఆయనను వచ్చి
నాయకత్వం వహించ
వలసిందిగా ఆహ్వానిం
చారు. 1947డిసెంబరులో

12 ఏళ్ళ విదేశ నివాసం తరువాత
ఎన్ క్రమా గోల్డ్ కోస్ట్ కు తిరిగి
వచ్చారు. యునైటెడ్ గోల్డ్ కోస్ట్ కస్టెస్
కు ఆయన కార్యదర్శి అయ్యారు. స్వపరి
పాలన కావాలని 1948 ఫిబ్రవరిలో జరిగిన
దేశవ్యాప్త ఆందోళన ఫలితంగా ఎన్ క్రమా,
మరొక అగ్ర నాయకుడు జేమ్స్ బి. డాంకా
అరెస్టయ్యారు. 1949 లో ఎన్ క్రమా విడు
దల అయి, డాంకా నాయకత్వన నడు
స్తున్న గోల్డ్ కోస్ట్ కస్టెస్ విధానాలు
నచ్చుక, మరొక పార్టీని
స్థాపించారు. దీనిపేరు కస్టెస్ పీపుల్స్
పార్టీ. [ఇదే ఇప్పుడు అధికారంలో ఉన్న
పార్టీ] ఈ పార్టీ త్వరలో ప్రజలలో అపార
మైన పలుకుబడి సంపాదించింది. 1950 లో
బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం మళ్ళీ ఎన్ క్రమాను
అరెస్టుచేసింది. దీనితో ఆయన జాతికి ఏకైక
నాయకుడయ్యారు. ఆయన జైలులో ఉండ
గానే ప్రభుత్వం ఎన్నికలు జరిపింది. ఆ
ఎన్నికల్లో ఎన్ క్రమాపార్టీకి నూటికి ఎనభై
వంతుల ఓట్లు లభించాయి. ఎన్ క్రమాను
జైలునుంచి విడుదలచేశారు. “నేను బ్రిటన్ కు
మితుళ్ళి. కాని సామ్రాజ్యవాదానికి బద్ధ
విరోధిని” అని ఆయన జైలునుంచి వస్తూనే
ప్రకటించారు. ప్రజాప్రతినిధులు ఆయనను
ప్రధాన మంత్రిగా ఎన్నుకున్నారు. 1951
నుంచి ఈనాటికీ ఆయనే గోల్డ్ కోస్ట్ కు
ప్రధాన మంత్రి

ఘనతరెక్కిన ఘనా

మొదట్లో వర్తకం కోసం వచ్చిన పాశ్చా
త్యుల కళ్ళు ఆ దేశంలో దొరికే బంగారం
మీద పడ్డాయి. ఆ దేశానికి అందుకే ‘గోల్డ్

చిల్లి 1920

మేమవాడ. చర్రి. సుబ
పాదులకు గారంటిచికి తు
క్కులుగంటిచికి తు

రెడ్డికో గవాలపురం

మిగతావారికి
(మీరు) తిలుగు (అమ్మ)

★ ఘనావతరణం ★

కోస్తా ప్రస్థానం అని పేరుపెట్టారు. కాని ఆ జాతీయులు మార్చి 6 వ తేదీనుంచి ఆపేరు మార్చి 'ఘనా' అనే కొత్తపేరు పెట్టుకున్నారు. నిజానికి కొత్తపేరు కాదు, పుత్రుడు. సుమారు ఏడువందల ప్రేక్షకులకు ఆఫీస్ కంటే ఒక వెలుగు వెలిగి ఆరిపోయిన 'ఘనా' పాత్రాన్ని చూసి చూసినవారమని గోల్ కోసుకానుల భావం. అందుచేత తిరిగి 'ఘనా' అనే పేరే తమదేశానికి పెట్టుకున్నారు.

మార్చి 6 వ తేదీన భారత ప్రధాన ఘనా జాతీయ కుభాకాంక్షలను ప్రకటించారు. ఆఫీస్ కంటే అందరూ అనుకుంటున్నట్లు చీకటి ఖండం కొదవీ, ప్రాచీనకాలంలో గొప్ప చరిత్ర, సంస్కృతి, రాజకీయవ్యవస్థ, ప్రజాస్వామ్యం, సామ్యవాదం కూడా కలిగిన ఖండమని ఆ సందర్భంలో ప్రధాని నెహ్రూ వర్ణించారు. 14 వ శతాబ్దంలో మహమ్మద్ బిన్ తుగ్లక్ పరిపాలన కాలంలో భారతదేశానికి వచ్చిన విజే

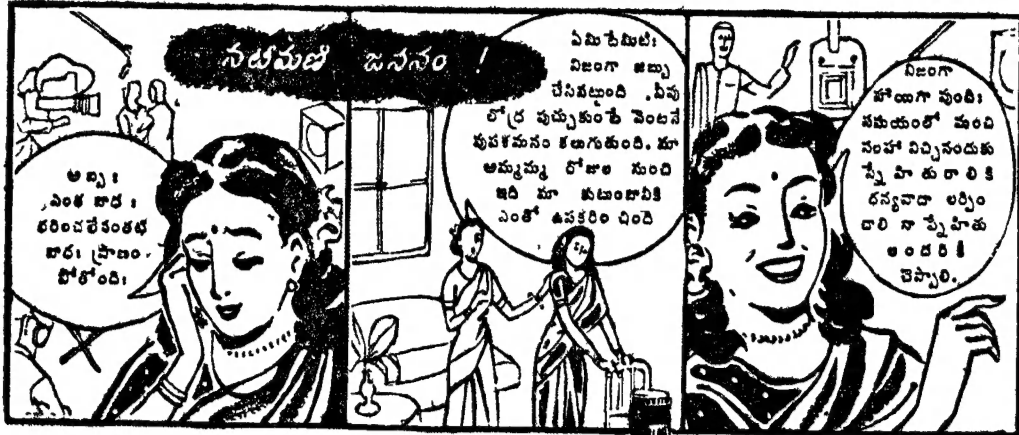
యాత్రికుడు ఇ బిన్ బటూటా ఆఫీస్ కంటే ఖండపు పశ్చిమతీరంనుంచి వచ్చినవాడేనని, అతడు భారత దేశాన్ని గూర్చి చాలా అమూల్య విషయాలు వ్రాసిన చరిత్రకారుడని ఆయన అన్నారు.

“సల్లగుంటేనేమిరా.”

ఒకప్పుడు ఆ ప్రాంతం ఉచ్చస్థితిలో ఉన్నా, ఇటీవలి కాలంలో పాశ్చాత్యుల వలన పరిపాలన ఫలితంగా చితికిపోయినమాట నిజం. ఈనాడు ఆఫీస్ కంటే అనేక భాగాలు మిగతా ప్రపంచంకంటే బాగా వెనకబడి ఉన్నాయి. ఆయా భాగాలపై పశుబలంతో ఆధిపత్యం నెరపుతున్న శ్వేత జాతులవారు నీగ్రోలను అధునాతిగా పరిగణించి, వైకి రాసీయక అణగారేస్తున్నారు. ఒక్క దక్షిణాఫ్రికాలోనే కాక ఇతర ఆఫ్రికన్ భాగాలలో కూడా శ్వేత దౌర్జన్యం ప్రబలంగా ఉంది. కాని నీగ్రోలలో స్వాతిం

త్రైవ్య అంత ప్రబలంగానూ త్రైవ్యరిలు తోంది. ఘనాదేశంలో ఉదయించిన స్వాతంత్ర్యభానుకరణాలు ఇతర ఓడిత ప్రాంతాలపై కూడా ప్రసరిస్తున్నాయి. ఆ ప్రాంతాల్లోని నీగ్రో జాతులవారు జాగృతులవుతున్నారు. తాము యూరపీయన్లలాగా తెలుగా లేనందుకు, నల్లగా ఉన్నందుకు గర్వపడుతున్నారు. ఘనాదేశం మూడిరిగా తాముకూడా స్వాతంత్ర్యం సంపాదించుకోవడానికి పోరాటం సాగిస్తున్నారు. “వలసదేశాలన్నిటికీ మా ఉదాహరణ అదర్భం కాగలదని నమ్ముతున్నాను” అని జాన్ బీన్ క్రమ మొన్న 6 వ తేదీన ప్రకటించారు. ఇది అక్షరాలా నిజం కాగలదు.

గోల్ కోస్తాకు స్వాతంత్ర్యం ఇచ్చి, ఆశ్చర్యం యుల స్నేహం సంపాదించుకోవడంలో బ్రిటిష్ బూర్జి ప్రభుత్వం గొప్ప రాజకీయ నీతిని దూపింది. అదే రాజకీయ నీతిని ఇంకా ఇతర వలస ప్రాంతాల్లో బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, బోర్నూగల్ మొదలైన సామ్రాజ్యవాదదేశాలు అనుసరించి వలస విధానాన్ని విస్తరించగలిగితే లోకకల్యాణానికి ద్రోహం కాక, హాహదం చేసిన వపుతాయి. ★

57 ఏళ్లగా వ్యాపిగాంచినది.

వనతకు వివేకమైనా రోద్ర మంచి శక్తి
నిచ్చి తానికే. ఆరోగ్యానికి. అనందానికి రోద్రను
మించిన బానిక లేదు. కెమిస్టు
అందరి వద్ద దొరుకుతుంది.
రోద్ర ప్రియ విద్యుత్తం

కేసరి కుటిరం హైవేలో లిమిటెడ్,
రాణిపేట - నరసరావుపేట - 14.

ఆంధ్ర రాష్ట్ర మునకు విజయం ట్రాన్స్:
నీతాతాం జనరల్ స్టోర్సు, మెయిన్ రోడ్, విజయవాడ.

నేను వేళ్ళరీ కార్మికుడను...

నేను భీమా లేకుండా ఉండలేను.

“అయిదు ఏళ్ళ క్రితం, ఒక యువకుడు పట్టణంలో జీవనోపాధి యోర్పర్పు కొనుటకు తన స్వగ్రామ మును విడచి వెళ్లెను. అతడు వేలాది ఇతరుల వంటి వాడు—కాని రహస్యం. అతనికి పని దొరికింది, దాని యందు చాలా కష్టించి పని చేశాడు. ఆ యువకుడను నేనే.

“గత అయిదు సంవత్సరములున్న జాగా గడిచాయి, నేను నా పనిలో వృద్ధి బొంది ఇప్పుడు ఒక బాధ్యతాయుత పనిలో నున్నాను. విషయములన్నీ నా పట్ల అనుకూలంగానే వరురు చున్నవి. ఇప్పుడు వివాహితుడనై, ఇద్దరు పుత్రులను గలిగి యుండియు, ఇంటికి నా తండ్రి నిమిత్తం సొమ్ము పంపుచూ యుండగలుగుచున్నాను.

“కాని ప్రపంచంలో జన్మించి పండున, జీవితం అనిత్యం అని నేనెరుగుదును. అందుచేత నాకున్న నా కుటుంబమునకున్న జీవిత భీమా మూలకంగా రక్షణను యోర్పర్పు కొన్నాను నిజంగా, నేను భీమా లేకుండా ఉండ లేను—చాలా మంది జీవనానికి నానైన ఆదార పడి యున్నారు.

“నేను నా ప్రీమియములను ఎట్లు చెల్లించ గలుగు చున్నాను; పరె, పాఠ్యమైనంత వరకు, పేక్టరీ వారు నాకు ఇచ్చుచున్నట్టి బోనసు సొమ్ములనుంచి నేను పాలీసా ప్రీమియములను చెల్లించు చున్నాను. ఈ విధంగా తగినంత మొత్తమునకు నేను భీమా చేశాను అయినప్పటికి నాకేమీ చిక్కు లేదు.

“భీమా యందు నాకు నమ్మిక యున్నది.”

లైఫ్ ఇన్ సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా

పెంట్రిల్ ఆఫీసు:-ఓరియంటల్ బిల్డింగ్స్, పోర్ట్, బొంబాయి-1

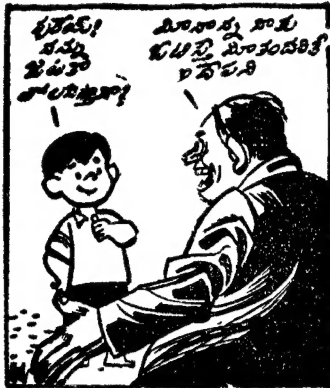
Life Insurance Corporation of India

ASP/LIC-7

పశ్చిమ ప్రాంత కార్యాలయము: యునైటెడ్ ఇండియా లైఫ్ బిల్డింగ్, పి. ఓ. బాక్సు నెం. 281. మద్రాసు-1.
అంధ్రప్రదేశ్ విభజనలో ఆఫీసులు: మచిలీపట్నం, హైదరాబాదు. అంధ్రప్రదేశ్ యం దంతటా బ్రాంచి ఆఫీసులు గలవు.

మధుర

సాక్షుల విసుగు

నీ మోసా, నీను ఎలక్కనుకి
వచ్చాను. ఓటుకావాలి అన్నాడు.
ఎలక్కను అంటే మంతరిఅవడం.
ఇలాని బాబాయి చెప్పాడు. దాని
కోనం మన ఓటు ఇయ్యాలిట. ఓటు
అంటే నాకు తెలీదు.
యేం అప్పుడు బామ్మకి కోపం
వచ్చేసింది. వ్రండవయ్యా, డిక్కె

వంటింటిలో వందరూపాయల
నోటూ, ఒక మీసాల డిక్టే
వాడూ పోయారా? అసలే మేమం
దరం హాచర్యపడి పోయేస్తున్నాం
గదా.

అంతట్లోకి ఇంకో డిక్టేలాంటి
పేదవాడు గానిగా నవేస్తూ యిలా
వంగిపోయి పరిగెరుకుని వచ్చేశాడు
లోలికి. అప్పుడు మేం ఇంకా
బోల్లు హాచర్యపడిపోయాం.

ఇదేమిటి ఇంకో డిక్టే వచ్చింది అంది.
అంది బామ్మ.

అప్పుడు ఆ
లావుచాటి వాడు
బామ్మకి దండు
పెట్టేశాడు.

బామ్మగాతూ
మరేమోనూ
నీకేమో డిక్టే
వాడివికానూ అని
చెప్పాడు. ఇంకా

వాడు కనబడలేదు, అసలే మేం
హాచరంగా ఉంటేనూ వూ, అలాని

అంది.

ఎలక్కనువాడిలో ఏదో చెప్పాడు.

వాడేమో హాయిలేనా అని
గానిగా నవేశాడు. డిక్టే అంటే
ఆమీసాలవాడేనా అని అడిగాడు.

నిశేం మీసాలు కావులండి.
డిక్టేంగు మీసాలు అని చెప్పాడు
బాబాయి.

వాడు నాకు తెలుసులండి
అన్నాడు ఎలక్కనువాడు. అని,
మళ్ళీనేమో నాన్నని దగ్గరికి పిలి
చాడు.

పిలిచి, ఈడిక్టే వాడు మీకు
చాలా బాకేవున్నా
డా అన్నాడు.
అప్పుడేమో లావు
చాటి పక్కంటి
పిన్నిగారి ముగు
డేమో నాకు బాకే
అండి అని చెప్పాడు.

హోహో అన్నా
డు ఎలక్కనువాడు.

హో హో అని బాబాయికూడా అన్నాడు.

తరవాత ఎలప్పునువాడెసోయిలా కళ్ళుమూసుకుని వురేయి! డిక్కెప్పివుదూ డిక్కెప్పివుదూ పిన్నిగారి ముగుడు వం అనడులే, నేను పది రూపాయలు నీకిస్తానులేదామ్మాదా, దామ్మాదా అని అరిచాడు.

నిజంగానే? అని ఎవరో అన్నారు. కాని కనబడలేదు.

నిజంగానే ఒరు అన్నాడు ఎలప్పును వాడు.

అప్పుడేమో, డిక్కెప్పివాడు దభీమని కేందపడ్డాడు అటకమించి.

హోహో అన్నాడు బాబాయి హచెర్యపడి. అందరూ నవ్వేశారు.

అప్పుడేమో ఎలప్పునువాడు ఓటు నానోటు నోటు అన్నాడు.

నువ్వు మంత్రిని అయితే మాయింటికి పక్కంటి పిన్నిగారింటికి వెళ్ల వేస్తావా అని అడిగింది బామ్మ.

ఓ అన్నాడు ఓట్లువాడు.

మళ్ళీ సేమో అల్లా ఎదురింటికి వెళ్ల వెయ్యి కూడదు మరి అంది బామ్మ. ఓ అన్నాడు ఓట్లువాడు.

మరి నన్ను కెలకా తోలనిస్తావా అని అడిగాను నేను.

ఓ మీనాన నాకు ఓటిత్తే తప్పకుండా అన్నాడు ఓట్లువాడు.

హోహో మీ ఓటు నాకే అన్నాడు ఓట్లువాడు మళ్ళీ.

నాకు డిక్కెప్పింగు కేసులు ఇస్తారండీ అన్నాడు డిక్కెప్పినాడు.

నాకు ఓటిస్తే బొట్టు కేసులు అని చెప్పాడు ఓట్లువాడు.

ఇంతలోకే యెవరో రెండుకెడల సీత వచ్చింది.

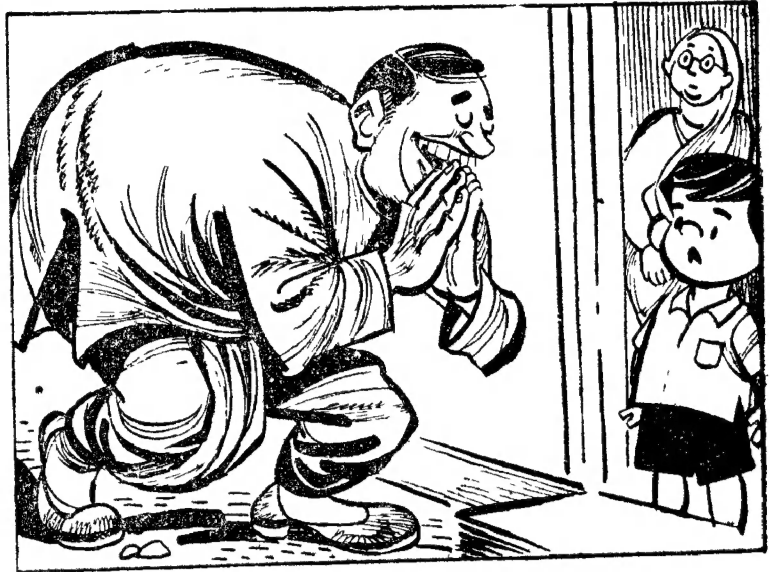
యేవండీ అని పిలిచింది పిదిలోంచి.

బాబాయి ఒక్కసారి ఓయ్ అనేసి పరిగెత్తాడు. అప్పుడు నేనూ వెళ్ళాను.

ఆ సీత ఇంచక్కా ఉందిలే. మీ ఓటు మాకు ఇస్తారగదండీ అంది ఆ సీత.

వో...నా ఓటు, మా అమ్మ ఓటు, అన్నదీ, తదినది, పక్కంటివార్లదీ, ఈ ఊరి వాళ్ళ ఓటులు అన్నీ మీ కే ఇచ్చేస్తాను అన్నాడు బాబాయి యిలా దాసునుచేసేసి, కాళ్ళూ చేతులూ ముడిచేసేసుకుని.

అప్పుడు నేను కూడా ఓటిస్తాను

బుడుగు! చిచ్చుల పిడుగు!

అన్నాను. అప్పుడు సీత సరేనని, యిలాకంగి నున్నకుంచెం ముద్దు పెట్టుకుంది.

నా ఓటుకూడా తీసుకోండి అన్నాడు బాబాయి.

సరే అండి అని నవ్వేసి వెలిపోయింది సీత.

యేం. ఓటు అంటే ముద్దు అని అర్థమా బాబాయి అని అడిగానా.

అంతట్లోకి యింకో పేద మిసాలవాడు ఘబఘబా పరిగేడుకు వచ్చేశాడు. నన్ను ఇలా ఎత్తుకునేసి, బోల్డు ముద్దులు పెట్టుకునేసి మీ ఓటు మాకే అని బాబాయి చెప్పి మళ్ళీ పరిగేరుకలిపోయాడు.

ఓటు అంటే ముద్దుకాదురా బుడుగు అని చెప్పాడు బాబాయి అప్పుడు.

యేం. అప్పుడు మాయింటిలోపల ఉన్న ఎలప్పునువాడు వచ్చి, మీ వోటు మాకే అని మళ్ళీ చెప్పేసి వెలిపోయాడు.

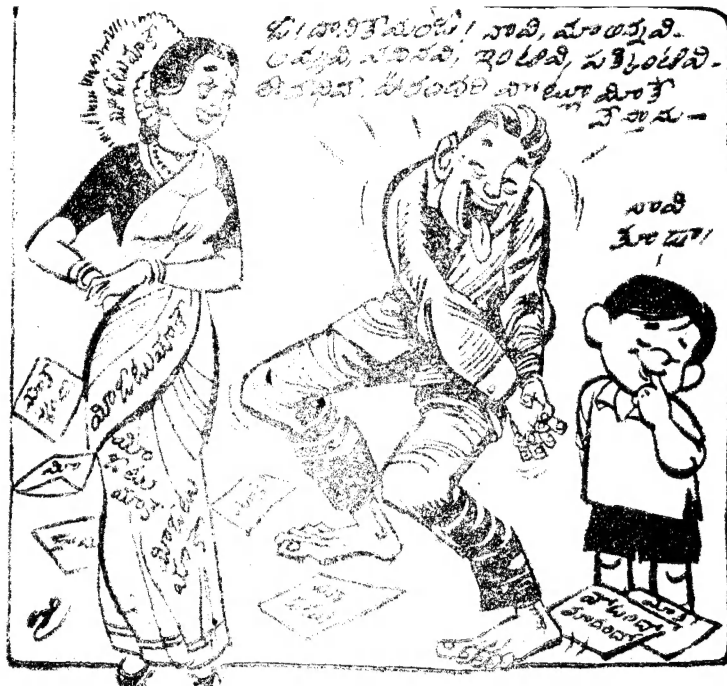
మామయ్య అన్నాడు నాన్న.

వంద రూపాయలూ పోయా యి గ దా అంది అమ్మ.

ఈ ఓట్లువాడిని వెతికిపెట్టమంటే సరిఅంది బామ్మ.

అల్లె వద్దండి నేనే డిక్టేటింగు చేసేస్తాను.

ఒక్క సెవంకూడా లేదూ, ఉంటే ఇండా కోడే డిక్టేట్ చేద్దనూ అన్నాడు.

నానా వాళ్ళా కొపంగా వెలిపోయారు లోపలికి.

ఎలాగరా అన్నాడు బాబాయి.

అప్పుడేమా డిక్టేట్వాడు నన్ను, పిలిచి, బుడుగు బుడుగు నీ దగ్గర పాత జెటుకా బీడీలు వుంటే ఒక్కటి యియ్యి చెప్తాను అన్నాడు.

నాకు జాలేసింది. సరే ఒక్కటే ఇస్తాను అని చెప్పా.

వాడూ నాతో వచ్చాడు యిలా అడ్డం లోంచి చూస్తూ.

నేను నాసందుగా పెట్టితీసి, అందులో బామ్మవత్తులుపెట్టే తీసి, కుంచెం దూది ఉంటే అదికూడా తీసి, బీడీకోసం చూశానా?

ద్వారెక్కింది అనేసి డిక్టేట్వాడు గాగిగా ఆరిచేశాడు.

నేను చాడిలి పోయానుతే.

అమ్మ, నా నా, బాబాయి, బామ్మ అంధరూ వచ్చేశారు యేనిటి యేమిటి అంటూ.

ఇగ్గో వంటింట్లో వందరూపాయల కేసు

మీ బుడుగు వత్తులపెట్టి లో ఉంది.

అన్నాడు డిక్టేట్వాడు.

ఆది నా వత్తులపెట్టి అంది బామ్మ.

కాదూ, నేను గోరికాయలు దాచు కున్నాను. నాదీ అని చెప్పేశాను నేను.

కాని అందులో బామ కంటింట్లో వంద రూపాయల కేసు దాచిందని నాకే తెలుసు. వుత్తినే వత్తులు పెత్తుకుంది అను కున్నాను.

ఏడే హంతకుడు అన్నాడు డిక్టేట్వాడు అప్పుడు. యెంత హాచర్యం నాకు!

(యెంతో రేపో మూడ్రోయికో చెప్తాతే.)

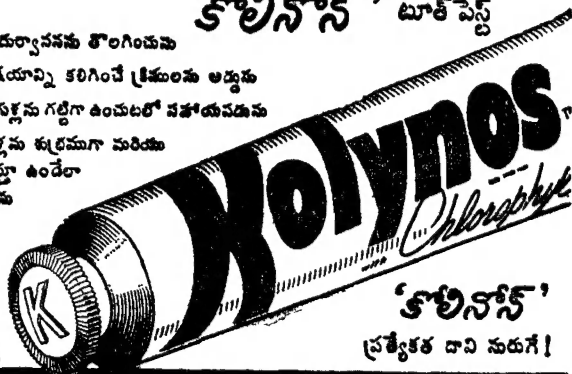

నోటి దుర్వాసన తొందరలు లేవు!

ఆక్టివ్ క్లోరోఫార్మిన్ అద్భుతమైన ఆకుపచ్చని

'క్లోరినోస్' టూత్ పేస్ట్

- * నోటి దుర్వాసనను తొలగించును
- * దంతక్షయన్ని కలిగించే క్రిమిలను అధికు
- * మీ ఇగుళ్ళను గల్గిగా ఉంచుటలో సహాయపడును
- * మీ వళ్ళను క్షుద్రముగా మరియి మెరుస్తూ ఉండేలా ఉంచును

'క్లోరినోస్'

ప్రత్యేక దాని నురుగే!

జి.మా. శ్రీ. హేరల్డ్ డి.కంపెనీ ప్రైవేట్, రి.బు.హెచ్

మంత్రాలు: నమ్మకాలు

జ' లా ర్గ శం - జ్యోతి శ్శాస్త్రం

నే నక్కడికి వెళ్లేసరికి ఒక సంపన్నగృహము సావిత్రి మా పోదూరు గ్రామము లంత గుంపులు గుంపులుగా గుమిగూడి ఉన్నాయి. మధ్యన ఒకాయనకూర్చుని అడిగే వారి ప్రశ్నలన్నిటికినీ ఏవేవో సమాధానాలు లిస్తున్నారు. నేనావ్యక్తికి కొంచెం దగ్గరగా ఇరిగి ఆ జ్యోతి శ్శాస్త్రం లెవరని ప్రశ్నించే కూర్చున్న ఒక ఆసామిని అడిగాను.

“అయ్యో నెవరో ఎరగరా? ఆయనే కవి కొండల నారాయణమూర్తిగారు. ఇప్పుడే ఆనకాపల్లినించి ఈ గ్రామం వచ్చారు”

అని రహస్యంగా ఆయన్ని గురించిన కొన్ని విశేషాలు నాచెవిలో ఊదాడు. నేను విన్నపోయి ఆయనకని చూస్తూ కూర్చున్నాను. అప్పటికి సుమారు 10 గంటలయింది. అంతలో ఒక మోతుబరిరైతు దేచి నిలుబడ్డాడు :

“బాబూ! నేనింకా భోజనమైనా చేయలేదు! కాస్త ముందు నాప్రశ్నలకి సమాధానాలు చెప్పండి. తొందరగావెళ్ళాలి” అన్నాడంతో ఆత్రంగా.

కవికొండల నారాయణమూర్తిగారు వ్యక్తికై పోకనిమిదం చూశారు :

“అబ్బేమిటండీ! వంకాయవేపుడు వేసుకుని గుఱుగా భోజనం చేసేవచ్చి భోజనం చేయలేదని అబద్ధాలాడతారు!” అన్నారు.

ఆ మాటతో నిలబడ్డ మోతుబరిరైతు నిలుపునా నిరాంతపోయాడు తానన్నమాట అబద్ధమే అని అంగీకరించాడు. ఏదో పని తొందరపల్ల అలాగ మాట్లాడవలసి వచ్చిందని నారాయణమూర్తిగారిని బతిమాలుకొన్నాడు.

కవికొండలనారాయణమూర్తిగారు ఆ గ్రామానికి ఎప్పుడు రాలేదు ఆవేళే ఉదయమే వారాగ్రామానికి వచ్చారు. పైగా అక్కడ ఉన్న ఆసామీలంతా ఆయనకి బాగాకొత్త ఎక్కడో అనకాపల్లిలో బయలుదేరి వచ్చిన వారికి పశ్చిమగోదావరిజిల్లాలో ఒక గ్రామం లోఉన్న ఒకానొక మోతుబరిరైతు అప్పుడే వంకాయవేపుడుకూరతో భోజనం చేసే వచ్చాడని ఎలాగ తెలిసింది! ఆయన చెప్పిన సమాధానంతో ఆ మోతుబరిరైతే

కాక అక్కడ కూర్చున్నవారంతా ఆశ్చర్యపోయారు.

ఆపైన ఇంకొక విచిత్రం జరిగింది. కొంత సేకటికి ఆరైతాయన్ని ఇంకొక ప్రశ్న అడిగాడు :

“బాబూ! మా తోటలో నీటికి చాలా ఇబ్బంది పడుతున్నాము. కాస్త మృతోటకి వచ్చి ఎక్కడ తివ్వితే మంచినీరు పడుతుందో చెప్పండి!”

కవికొండల వారొకక్షణంసేపు రెండువేళ తోను గబగబా నేలమీద తాటించారు. ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పేటప్పుడలాగ వేళ్ళు నేలమీద తాటించడం ఆయన కొక అలవాటు.

“మితోటలో ఒక వేప చెట్టుందికాదా?” మోతుబరిరైతు తోటలోకి వచ్చిన తరువాతే ఆయన ఏదో సలహాఇస్తాడని అనుకొన్నాడు.

పాతావుగా ఇలాగడగడంతో మరింత ఆశ్చర్యపోయాడు :

“లేదు బాబూ!”

“ఉంటుంది చూడండి!”

“మా తోటసంగతి నాకు తెలియదా బాబూ! ఎక్కడా వేపచెట్టులేదే!”

“ఒక్కచిన్న మొక్కైనా ఉండి తీడుతుంది మధ్యాహ్నం మీతోట అంతా కొంచెం పరకాయించి చూడండి!”

ఆ మోతుబరి ఆవేళే మధ్యాహ్నం తోట అంతా వెలికాడు. మళ్ళీ సాయంత్రం తిరిగి వచ్చాడు. తోటలో ఒకమూల కొంచెం చెడ్డ వేప మొక్క కనిపించిందని చెప్పాడు. చుట్టూరా కూర్చున్న మేమంతా మళ్ళీ నిరాంతపోయాము.

కవికొండలనారు మళ్ళీ వేళ్ళుతాటించాడు: “ఆవేప మొక్కకి తూర్పుగా గజందూరంలో

అమృతాంజనము

★
అన్ని

నొప్పులకు

దివ్యామృతము

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-4, బొంబాయి-1. కలకత్తా-2.

—AL-569 TEL

ఆరోగ్యమునకు అతి సులభమార్గము

మి బిడ్డలు యిష్టముతో పాలు సేవించే విషయమై యిక మీరు శ్రమ వదనక్కరలేదు. బ్రౌన్ అండ్ పోల్సన్ కస్టర్డ్ పౌడరుతో తయారు చేసిన మీగడ పదార్థము వారికి చాలయిష్టము. అందుతో ఆరోగ్యదాతువులు వున్నవి, యిది మీరు పాలతో తయారు చేయండి. యిది పరిశుద్ధమైన కాళాహార వుత్పత్తి.

ఉచితము - "శిశువారికి మంచి వస్తువు" అనే విశ్వయము కెందె ౬౯ సంపుట నకము. మీ పేరు, చిరునామా యిష్టంబున అనాథ పోస్టల్ స్టేషన్లో యా దిగువ అధికారికి వ్రాయండి.

కార్మిక్ ప్రెస్, కెం. (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

పాఠ్య బాక్సు నెం. 994, బొంబాయి

జలార్గళం: జ్యోతి స్సాస్త్రం

తవ్వితే గంగాబొండాలుంటే మంచినీళ్లు పడతాయి. పెంటపే తవ్వకపని ప్రారంభించండి!"

నారాయణమూర్తిగా రాజేశ మధ్యాహ్నమే మా ఊరినించి వెళ్ళిపోయారు. మాతుబరిరై తాయన చెప్పినచోటే నుయ్యి తవ్వించాడు. నిజంగా గంగా బొండాలు వంటి మంచినీళ్లే పడ్డాయి!

కవికొండలవారు చెప్పిన ఇలాంటివే మరి కొన్ని సలహాలు తు, చ తప్పకుండా దాఖలా రిచ్చాయని అతరవాత నాకు తెలిసింది. నాటికే నేటికీ మాఊళ్ళో ఈ కథలు చాలా విద్వూరంగా చెప్పుకుంటారు.

జలార్గళ కాస్త్రాన్ని బట్టి నీళ్లు పడేదీ లేనిదీ చెప్పేవారు మనదేశంలో చాలామందే ఉన్నారు. అయితే ఆ మాతుబరిరై తు తోటవైనా మాడకుండా కవికొండల వారు ఆ తోటలో వేపముక్క ఉన్నవైనం ఎలా కనిపెట్టారు! ఆ ప్రాంతం లో నీళ్లు వడే వైనం ఆయన కెలాగ తెలిసింది?

ఆయన ఏదైనా జాతకచక్రాలు, చేతులు చూచి ఫలితాలు చెప్పారా అంటే అదీ లేదు. ఊరికే నేలమీద రెండువేళ్లు తాటినూ అడిగినవారి ప్రశ్నల కన్నీటికి తిరపరంపరగా సమాధానాలు చెప్పారు. అంతే!

కొండ రాయన కే దో మంత్రోపదేశం ఉన్నదనీ అందుచేతనే ఆయన అంత అత్యద్భుతంగా కనీ విని ఎరగనివాటిని గురించి సమాధానాలు చెబుతున్నారనీ అన్నారు. బహుశా: అది నిజమేమో!

నా కళ్ళెదటే జరక్కపోతే ఇదంతా నిజమని నేను నమ్మేవాణ్ణిగాను. బహుశా: చాలామంది కిది ఇప్పటికీ విద్వూరంగానే కనిపించవచ్చు. నా కళ్ళెదటే జరిగింది కాబట్టి నా కిది అంత చాలా అత్యద్భుతంగా కనిపించింది.

ఇలాగ మంత్ర కర్తులతో జ్యోతిస్సాఖలు చెప్పేవారిని కొంతమందిని నే నెరుగుదును.

కేవలం కాస్త్రీయదృక్పథంతో చూస్తే ఇవన్నీ వట్టి కట్టుకథలా కనిపిస్తాయి కాని కాస్త్రీయ పరిశోధన ఇంకా, ఇలాంటి విషయాలు ఇతిమితంగా లేర్పి చెప్పదగినంతగా నుమిప్రుతం కాలేదు. అందుచేత కేవలం కాస్త్రీయ దృక్పథంతో పరిశీలించేవారమని అనుకునేవారిని కట్టుకథలని కొట్టి పారవేయడంకన్న ఇలాంటి విషయాలలో మానం అవలంబించి మాట్లాడేవారుకోవడం మంచిది. నిజానికదే సరియైన కాస్త్రీయ దృక్పథం అనిపించుకుంటుంది.

— డి నాయక. ★

న్యూఢిల్లీ లేఖ

లోక సభకు అభ్యర్థుల నియామకం

లోక సభ ఎన్నికలు బహు మండలాడిగా సాగాయి న్యూ ఢిల్లీ నుంచి కాంగ్రెసు అభ్యర్థిని శ్రీమతి సుచేతాకృష్ణ లాని గెలిచినా, ఆమె గెలుపోటములపై ప్రజలలో అమోఘమైన శ్రద్ధ వీరూలేదని స్పష్టపడుతూనే ఉంది న్యూఢిల్లీ నియోజక వర్గంలో 1,92,684 ఓటరుఉండగా 1,04,181 మంది అనగా నూటికి 51.9 వంతులు మాత్రమే ఓటుచేశారు బోలెడు పోలింగు కేంద్రాలు నిర్వహణ కనిపించాయి ఏమిటి దీనికి కారణం? శ్రీమతి సుచేతాకృష్ణలాని పెం గాలీవనిత ఆమె ఢిల్లీకి చెందిన వ్యక్తి కావేకాదు అయిదెల్లకిందట సోషలిస్టు టెక్టువై న్యూఢిల్లీలో పోటిచేసి, కాంగ్రెసు అభ్యర్థిని శ్రీమతి మన్మోహనీ డైగ్రోసు ఓడించింది అయిదేళ్ళ పాఠ మెంటు సభ్యత్వ కాలంలో ఆమె ఢిల్లీవిగ్నాన్ని ఎన్నడూ పెదవి విప్పలేదు ఇంతలో న్యూఢిల్లీలో సోషలిస్టులకు పరవతి లేదని గ్రహించి కాబోలు ఉన్నటుండి కాంగ్రెసులో చేరిం దామె ప్రజల్లో కాంగ్రెసు సంఘం మొదట్లో ఆమెకు ప్రతిపాదించలేదు ఆమె సరసరి కాంగ్రెసు అధిపతి వరం తోనే ఒప్పందం కుదుర్చుకుంది తిత్పరితంగా ఆమె ఢిల్లీలోనే పోటిచెయ్యడం జరిగింది [ఆమె రాష్ట్రానికి చెందిన శ్రీ ఎస్ కె డే కూడా ఢిల్లీనుంచే పోటిచేశారు] ఇప్పుడు శ్రీమతి సుచేతా మంత్రిఅయ్యే సూచనలుకూడా కనిపిస్తున్నాయి

రాజకీయపక్షాలు వివిధ నియోజకవర్గాలపై తమ ఇష్టంవచ్చిన అభ్యర్థులను రుద్దడం సబబేనా? ఆ అభ్యర్థులను గెలిపించడం ద్వారా తమపై విశ్వాసం ఉందని నిరూపించడం ప్రజలను తోరడం సబబేనా? అభ్యర్థులను నియమించేటప్పుడు వోటర్ తో ఏదోవిధంగా సంప్రదించడం అవసరంకాదా?

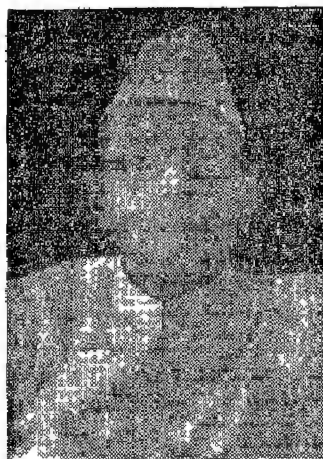
సతిపక్షం, ప్రతిపక్షం

ప్రతిపక్షాన్ని నిర్మించేవిషయమై శో

ఆంధ్ర - వార్తపత్రిక

శ్రీ కృష్ణ

[ఆంధ్రపత్రిక ప్రతినిధి]

ఈనెల 8వ తేదీన తమ 68వ ఏట కాల ధర్మంవేసిన ప్రఖ్యాత కాంగ్రెసు నాయకుడు శ్రీ బి జి ఖేర్ స్వాతంత్ర్య సిద్ధి ఆనంతరం వీరు బాంబాయిరాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రిగా, ఇంగ్లండులో హాకమీ వనర్ గా, గాంధీస్మారకనిధి అధ్యక్షుడుగా, ఇంకా మరెన్నో విధాల దేశసేవచేశారు

మంతలా వివాదాలు చెలరేగాయి శ్రీ జయ ప్రకాశ్ నారాయణ, ఆచార్య కృష్ణాని, శ్రీ రాజగోపాలాచారి ఈ వివాదాల్లో పాల్గొన్నారు ప్రతిపక్షం అంటే ఏదో కాసనంచేసి నిర్మించడానికి వీలైన విషయం కాదు అధికారంలో ఉన్న పార్టీ చేయదగిన విషయం అంతకన్నా కాదు శ్రీమ ప డి సాధించవలసినదేకాని మాటలతో ఆయోధి కాదు కాని ప్రతిపక్షంకావాలి కావాలి అని అలజడిచేసే శ్రీకృష్ణలానీగారి భార్యయే ఇలా అకస్మాత్తుగా పతిపక్షాన్ని వదిలిపెట్టి ప్రతి

పక్షమైన కాంగ్రెసులో చేరిపోతే ఇంకా ప్రతిపక్షమేమిటి?

వైద్యవిద్యాలయంలో అవకతవకలు

అఖిలభారత వైద్య విద్యాలయం స్థాపించాలని భోర్ సంఘం పడేశ్చిందట మాచించింది ఉత్తమ శ్రేణికి చెందిన అధ్యాపకులను నియమించి ఉన్నత స్థాయిలో పరిశోధనలు, ప్రయోగాలు సాగించి ఆసియాలో కల్లా అద్వితీయమైన వైద్య విద్యాలయంగా దాన్ని రూపొందించాలని భోర్ సంఘం ప్రతిపాదించింది

అటువంటి వైద్యవిద్యాలయాన్ని ఎక్కడ స్థాపించాలో నిర్ణయించడానికి లక్ష్మణ స్వామి మొదలియార్ అధ్యక్షుడుగా ఒక సంఘాన్ని ఏర్పరచారు ఆ సంఘంలో గవర్నర్ జనరల్ డా॥ జీవరాజ్ మహతా అసలు విద్యాలయమే అక్కర్లేదని వ్యతిరేకించారు అలావ్యతిరేకించింది ఆయనొక్కరేఅయినా, ఆయన వివేదికను ప్రభుత్వం మొదట్లో ఆమోదించింది దరిమిల విద్యాలయాన్ని స్థాపించడానికే నిర్ణయించారు ఆ నిర్ణయాన్ని అమలు జరపడానికి శ్రీ కె సి కె ఇ రాజాను నియమించారు విద్యాలయ భవనానికి తెండరను ఆహ్వానించడంతోనే మొదటి ప్రణాళిక కాలమంతా గడిచి పోయింది ఈ భవనం ఢిల్లీలోనే ఉంటుంది స్థలాభావ కారణంచేత భవనం వైకి చెరుగు

లోక్ సభకు అభ్యర్థుల నియామకం

తుండటం. లోకులను లిఫ్టులలో పైకి కిందికి తీసుకు వెడతారట. ఇంకా ఈ భవనం ప్రారంభ దశలోనే ఉండిగాని, అధ్యాపకుల రిక్రూట్ మెంటు చాలా చురుగ్గా జరిగి పోతోంది. దీనికోసం ఒక నియామక సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. అందులో డా॥ లక్ష్మణస్వామిమొదలియార్, కర్నూల్ సి. కె. లక్ష్మణ్, డా॥ సి. జి. పండిట్, డా॥ వి. ఆర్. ఖానోల్కర్. డా॥ బి. బి. దీక్షిత్, డా॥ కె. సి. కె. ఇ. రాజా సభ్యులు. ఈసంఘం ఆఖరిసారి 1958 ఆగస్టులో సమావేశమై. డా॥ ఆనంద్ (ఫీజీయాలజీ ప్రొఫెసరు), డా॥ ఖరాండికర్ (ఫార్మకాలజీ), డా॥ గణేశ్ కర్ (రేడియాలజీ) గార్లను నియమించింది. కాని డా॥ దీక్షిత్ నియామకం ఈ సంఘంతోగాని, కేంద్ర పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ తోగాని ప్రమేయం లేకుండానే జరిగిపోయింది. ఆర్ట్ పీడిక్ ప్రొఫెసరు డా॥ దొరస్వామి నియామకం సర్వీస్ కమిషన్ ద్వారాను, అనాటమీ ప్రొఫెసరు డా॥ కేశావని, బయోకెమిస్ట్రీ ప్రొఫెసరు డా॥ వరద్ వేకర్, కార్డియాలజీ ప్రొఫెసరు డా॥ రాయ్ గార్ల నియామకం అమెరికా లోను జరిగింది.

న్యాయం జరగడమేకాదు, న్యాయం జరిగినట్లు కనిపించాలని ఒక నూత్రం ఉంది.

నియామక సంఘం సభ్యులు ఏ యే రాష్ట్రాల వారో, సెలెక్షన్ అయిన ప్రొఫెసర్లు అవే రాష్ట్రాలవారుగా ఉన్నారనివైద్యవర్గాలలో పలువురు భావిస్తున్నారు. సెలెక్షన్ అయిన వారిలో ఒకరు పదేళ్లు తంటాలుపడి డిగ్రీ సంపాదించారు. ఫీజీయాలజీ ప్రొఫెసరు డా॥ ఇంద్రజిత్ సింగ్ (ఆగ్రా విశ్వవిద్యాలయం) అఖిలభారత ఖ్యాతిగల డాక్టర్. కాని ఏ కారణం చేతనో ఆయనను తీసుకోలేదు. అలాగే డా॥ అరోరావంటి సమర్థుణ్ణి ఫార్మకాలజీ ప్రొఫెసరుగా నియమించనందుకు పలువురు విమర్శిస్తున్నారు.

అన్నింటికంటే రేడియాలజీ ప్రొఫెసరు నియామకమే విచిత్రంగా ఉంది. ఆరోగ్య శాఖామంత్రికి అధ్యక్షత క్రింద చట్టరీత్యా ఏర్పాటుచేయబడిన మేనేజింగ్ కమిటీవారు మరో రివీల్ దాకా ఎక్స్ ప్లెడిటార్లుమెంటు అక్కరేదని తీర్మానించారు. కాని రేడియాలజీ ప్రొఫెసరుగా ప్రస్తుతం సెలెక్షన్ అయిన ఆయనకి ఇప్పడూ రిటిరేషన్. అప్పటికి రిటిరేట్ దాటుతాయి. అందుచేత ఇప్పడే ఆయన్ని నియమించేశారు. ఆయన పనీ పాటా లేకపోయినా జీతం పుచ్చుకునే పద్ధతిని ప్రదర్శించి చూపిస్తారు. అందరికం టేముందుగావిద్యాలయంలోచేరిందిఆయనే.

ఆసియా కంటికి పెద్దదైన వైద్యవిద్యాలయానికి అధ్యాపకులను ఇలా రిక్రూట్

చేయడం పార్లమెంటుద్వారా తీసుకురావడం జరిగింది. కాని ఆ విద్యాలయం వ్యవహారాలపై తమకు అజమాయిషీ ఏమీలేదని సమాధానం చెప్పి ప్రభుత్వం తప్పించుకున్నది. కాని పైన చెప్పిన నియామకాలు జరిగిన తర్వాతగాని పార్లమెంటు కాసనం ద్వారా వైద్యవిద్యాలయానికి స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిరావడం సంభవించలేదు. అదిగాక విద్యాలయానికి అధ్యక్షులారా లేవరు? పార్లమెంటుకు బాధ్యురాలైన ఆరోగ్యశాఖామంత్రికిదా! కనుక విద్యాలయంపైతమకుండా పార్లమెంటుకు అజ్ఞాయిషీ అధికారం ఉంది. పైగా విద్యాలయానికి ధనసహాయం చేసేది పార్లమెంటు. కనుక విద్యాలయం స్వతంత్రమని చెప్పి బుకాయింపడానికి వీలులేదు. విద్యాలయానికి చెందిన ఆస్పత్రికి నూపరింపెండెంటును నియమించడం దగ్గర ఉంది అసలు చిత్రమంతా. అఉద్యోగానికి దరఖాస్తులు కొవాలని ముందు ప్రకటించారు. న్యూఢిల్లీలోని ఇర్విన్ ఆస్పత్రికి చెందిన డా॥ మెహతాకు ఆ ఉద్యోగం ఇద్దామమకున్నారు. ఇంతలో ఒకానొక “ముఖ్యుడైన” డాక్టరుకు ఏదో ఉద్యోగం ఇప్పించడం జాతీయ సమస్య అయింది. ఆడాక్టరు 1947నుంచి న్యూఢిల్లీలో ఉంటున్నాడు. ఆయన ఉద్యోగ విరమణ చేయాల్సినకాలం వచ్చింది. కాని మరేదైనా ఉద్యోగం ఏమైనా సరే, ఎలాగైనా సరే ఇవ్వాల్సిన అవసరం ఏర్పడింది. అందుచేత డా॥ మెహతాకు రావలసిన ఆ ఉద్యోగంరాలేదు. మళ్లీ మరో ప్రకటన పత్రికలలో వెలువడింది. ఆ ప్రకటనలో చరతులు “ముఖ్యుడైన” డాక్టరుకు సరిపోయేలాగా మార్చారు. అప్పటికి ఆ డాక్టరు ఛాతీ కొలవడం ఒకటి మనివేశారు.

అఖిలభారత వైద్య విద్యాలయానికి 1961 దాకా ఆస్పత్రి అంటూ ఉండదు. పరిశోధనకు సౌకర్యాలైనా లేవు అయినా విద్యాలయానికి ఒక డైరెక్టరు (డా॥ దీక్షిత్), ఒక కేర్ టెక్నరు (ఆరోగ్యశాఖలో పనిచేసే ఒకానొక ఛలర్), 1961 దాకా ఏర్పడని ఆస్పత్రికి ఒక నూపరింపెండెంటు నియమితులయ్యారు.

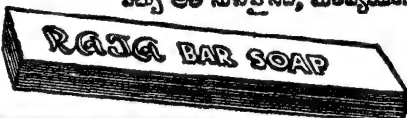
ఈవిధంగా అఖిలభారత వైద్య విద్యాలయం వృద్ధులై పింఛను పుచ్చుకోవలసిన డాక్టరు ఉద్యోగా లివ్వడంకోసమే ఏర్పడ్డట్లు తోస్తోంది. పదవి వ్యామోహమూ ప్రజాస్వామ్యమూ భార్యా భర్తలని చెప్పవచ్చు. వీటి దుష్ఫలతనం కోకొల్లలుగా పెరిగిపోతోంది.

భారత ప్రధాని ప్రజలను కష్టపడి పనిచేసి భారత పురోభివృద్ధికి లోడ్వడంపని పడే పదే ఉద్యోగిస్తున్నారు. అయితే ప్రజలు ఆయన ఉద్యోగను అంతగా పట్టించుకోకపోతే దానికి బాధ్యత అఖిల భారత వైద్య విద్యాలయంలాంటి సంస్థలేదని చెప్పాలి. ★

ముప్పది యేండ్లకుపైగా ప్రఖ్యాతిగాంచినది

రాజా
(REGD)
కస్తూరి సబ్బు

మి రాజభోగ్యమైన స్నానమునకు కస్తూరి మెగంధము నొవగు ఈ వత్తును వాడుడు.

రాజా (REGD) **బార్ సబ్బు**

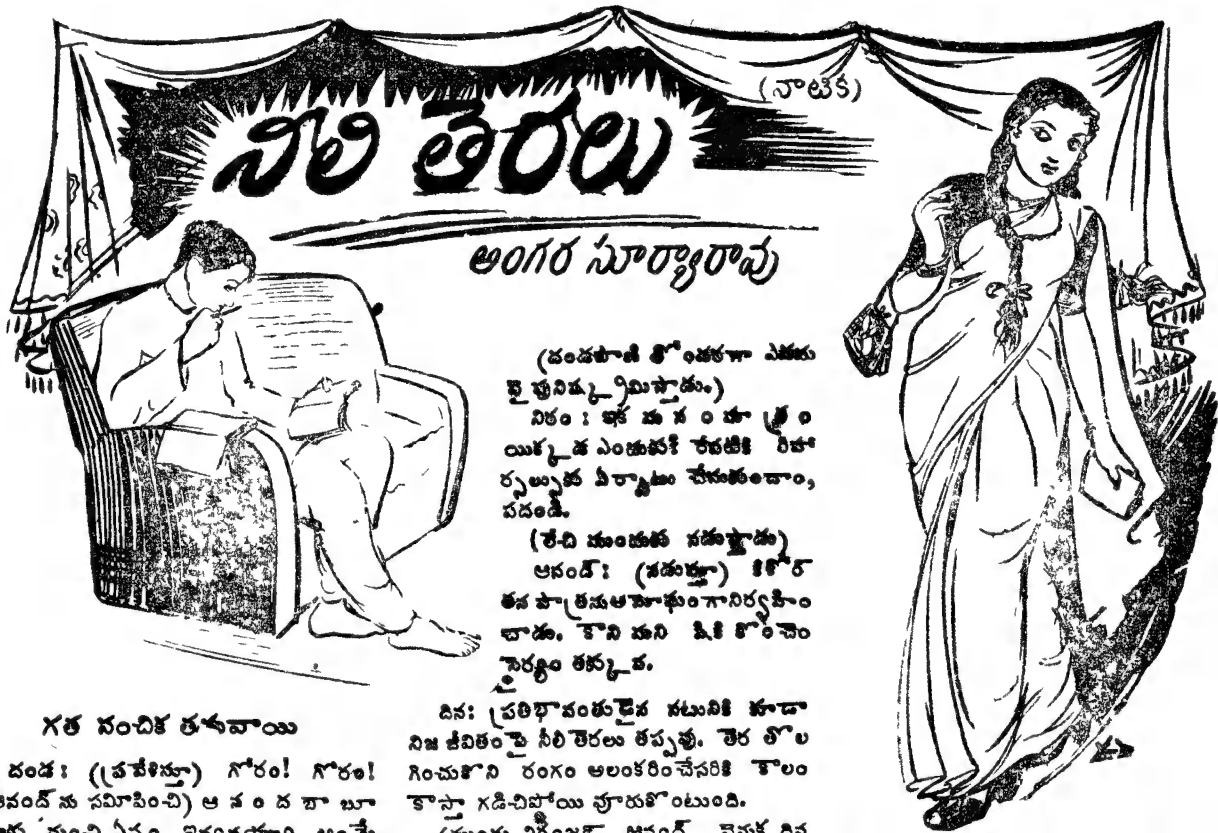
మి యింటిలో కుట్రవరచు వమలన్నిటికీ ఈ సబ్బు అతి సుఖదైనది, మితవ్యముగలది.

రాజా
స్నాన

Wanted Agents to sell
RAJA KASTURI SOAPS & BAR SOAPS
for each District all over India
Write for particulars:
MANYAM & CO.,
Raja Snow Buildings, Bangalore-3
Branches:
Bombay, Madras, Madurai.

GP

నీల తేరలు

(నాటిక)

అంగర సూర్యరావు

(దండపాణి తోంజరగా ఎడమ
చైత్రునిక్కుమిస్తాడు.)

నిరం : ఇక నువ్వంటికి
యిక్కడ ఎందుకు? రేపటికి నీచో
ర్నల్లుకు వీర్యాటం చేసుకుందాం,
వదండి.

(లేచి ముందుకు నడుస్తాడు)

అనంద : (నడుస్తూ) కోర్
తన పాత్రను అతాళుంగా నిర్వహిం
చాడు. కాని నుని పిలికొంచెం
సైర్యం తక్కువ.

దిన : ప్రతిభావంతుడైన నటునికి కూడా
నిజ జీవితంపై నీల తేరలు తప్పవు. తేర తొల
గించుకొని రంగం అలంకరించేసరికి కాలం
కొస్తూ గడిచిపోయి వూరుకొంటుంది.

(ముందు నిరంజక, అనంద - వెనుక దిన
కర్ ఎడమవైపు నిక్కుమిస్తారు - చిత్ర
చరచరా మేడమెట్లు దిగి క్రిందికి వస్తుంది.
అమె ముఖంలో కోపం కనిపిస్తూనే వుంది.
అమె వెనుక వినయంగా కోర్ వస్తాడు.)

చిత్ర : మీకు యిటువంటి దురలవాట్లు
వున్నట్లు నాకు తెలియదు.

కోర్ : నాటకంలో వేషం వెయ్యడం
దురలవాటా? మీవంటి చదువుకున్నవాళ్ళు
కూడా అలా అంటే ఎలా? అది ఒక కళ!

చిత్ర : నటులు దురలవాట్లకు చేరువలో
వుంటారని నాన్నగారు అంటారు. యింకా
నయం. ఆయన మిమ్మల్ని వేషం వేస్తుండగా
చూశాడు కాదు!

కోర్ : చూస్తే కోపవడతారా?

చిత్ర : కేవలం కోపవడి వూరుకోరు.
అసలు యీ సంబంధం పనికిరాదు పామృం
టారు.

కోర్ : (అశ్చర్యంతో) ఏమిటి? సంబం
ధమా? మీ మాటలు నాకు బోధపడడంలేదు.

చిత్ర : (కోపంతో) మీకు తెలుగులో
చెబితే బోధపడడంలేదా? మన 'మేరజి'కి
దాడి ఒప్పుకోరు. యీసారి తెలిసిందా?

కోర్ : (మరింత అశ్చర్యంతో) మీ
ప్రవర్తన నాకు చాలా విచిత్రంగా కనిపి
స్తోంది. నేను నిన్న యిక్కడ అడుగు పెట్ట
గానే పట్టుకున్నారు. కావలసినంత
మర్యాద చేశారు. మీరు సహజంగా ఇక్క

గత సంచిక తరువాయి
దండ : (వశేషము) గోరం! గోరం!
(అనంద ను సమీపించి) ఆ వంద బాబూ
నాకు మంచి ఏషం ఇవ్వవయ్యా అంటే
యిలాంటి ఏషమటయ్యా యిస్తావు?

అనంద : నీ వేషానికేం? అమోఘమైన
వేషం! యమధర్మరాజు వేషం అంటే
మాటలా?

దండ : చాలా చాలేవయ్యా నెప్పూ! నా
వేషానికి మాటలేదు, పాటలేదు. పాగా
సర్కస్ గుర్రంలాగా ముందుకి
యెనక్కి గంతుడం అటయ్యా నావని!

దిన : కాంతించు! కాంతించు! మూడవ
అంకంలో నీ ప్రతిభను ప్రదర్శించు కొనడా
నికి కావలసినంత అవకాశం కలిగిస్తున్నాను.

దండ : (సంతోషంతో) అనందీ! మా
డింకరు బాబుగారికి నేనంటే యెలాగా
అభిమానమే!

నిరం : (నిగతెట్టు వెలిగించి) దండపాణి!
నీపాత్రను వున్నంతలో ప్రతిభావంతంగా
నిర్వహించావోయ్!

దండ : (నిరసనగా) అదేం యేషం
పోనిదురూ! పులియేషం యేసికోడికి తోక
చట్టకునే వోడిలాగ గంతుడం — ఒకటే
గంతుడం!

చిత్ర : (నేతకథ్యంలోంచి) దండపాణి,
దండపాణి!

దండ : సంతోశారు. ఇప్పుడే పిలికాళ్!
ఈ యేషంతో యెలడమే! (నిరంజనతో)
అలా పైకి ఎలావని నెప్పండి బాబూ.
ఈలోపున రంగుడిగేసుకుని వస్తాను.

డకు వచ్చిన అతిథులకు ఆ విధంగా నే
మర్యాద చేస్తారని నన్ను నేను సమాధాన
పరుచుకున్నాను. తరువాత మీరు కొన్ని
ప్రశ్నలు వేశారు. కాలక్షేపంకోసం ఏదో
అడుగుతున్నారని అనుకున్నారని అనుకు
న్నాను. జవాబులు చెప్పాను. మీరు వినోదం
కలిగించేందుకు పాటలు పాడారు - కాని
మీరు యిప్పుడు పెళ్లి విషయం ఎత్తడంతో -
నా ఆశ్చర్యానికి మేరలేకుండావుంది.

చిత్ర : (కోరడా దెబ్బ తిన్నదానివలె
చలించి) మీకు యీ పెళ్లి యిష్టంలేదా?
కోర్ : (సిరియస్ గా) నేను యిక్క
డకు పెళ్లి చేసుకునేందుకు ఛాలేదు.

చిత్ర : (ఘోషనగా) నాటకంలో వేషం
వెయ్యడానికి వచ్చావా?

కోర్ : (బ్రతుకు తెరువుకోసం వచ్చాను.
గత్యంతరంలేక నాటకంలో వేషం వేశాను.

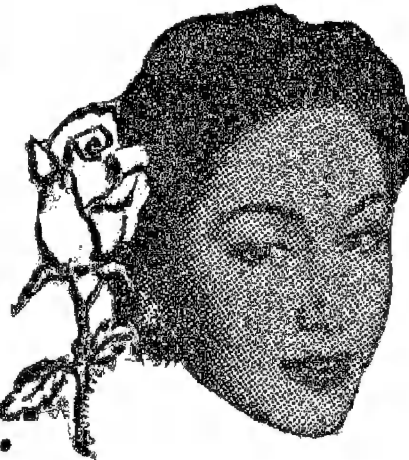
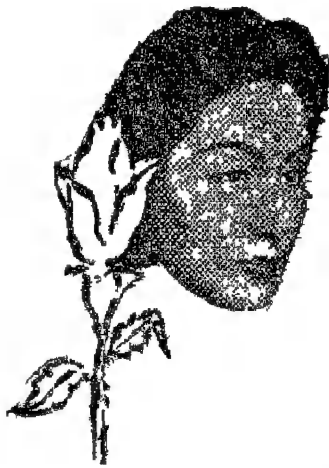
చిత్ర : నన్ను మోసం చేద్దా మనుకుంటు
న్నావా? నీకు బ్రదుకు తెరువుకు ఏం
లోటు?

కోర్ : (ఘోషనగా) తానం. యీ
కాలంలో ప్రతి యువనికి యీ మాట ఒకటి
బాగా అలవాటు అయ్యింది.

చిత్ర : నువ్వు నోటికి వచ్చినట్లు మాట్లా
డానికి వీలేదు.

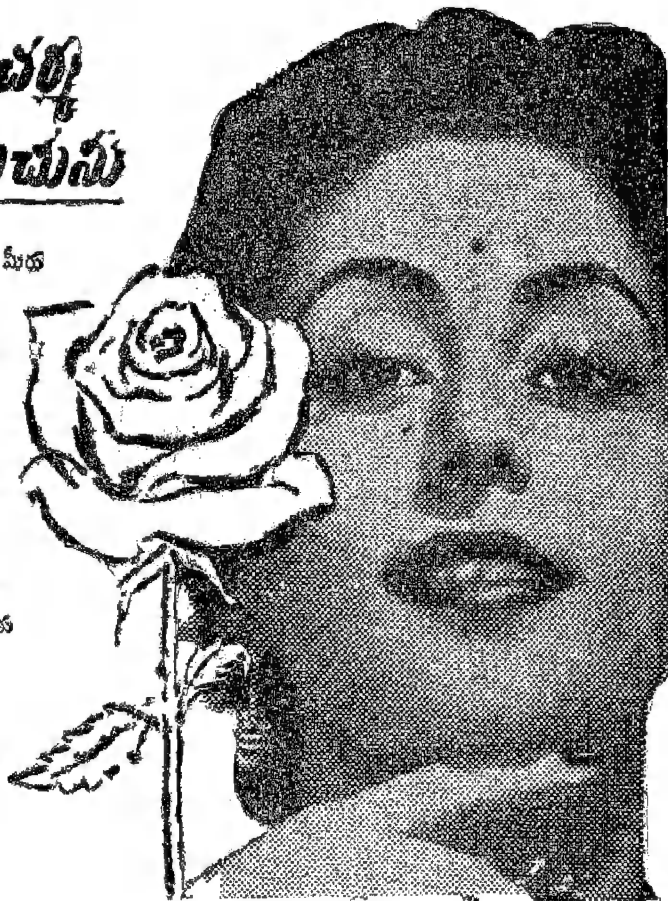
కోర్ : వృథా వాగ్వివాదం చేసికి! యీ
నాకు నెలవు.

—[ఇంతా తుంది] ★

పుష్పమువలె... **రెక్సోనాలో మా చర్మ** **పొందర్యము ఎకసించును**

అవును, రెక్సోనా సబ్బును ప్రతి రోజూ మీరు వాడుచుండుటవల్ల మీ చర్మ సౌందర్యము ఎంతో ఎక్కువ సవనవలయును కాంతివంతముగా నగును; ఎందుకనగా పరిమళమైన రెక్సోనా ఒక్కటే కేడిల్, చర్మ సౌందర్యము కారకు నిర్మితమైన సూనెల ప్రత్యేక మిశ్రమము తోగూడియున్న సబ్బు రెక్సోనాయొక్క నిలవుండే పరిమళమును, సమృద్ధియైన మృదువగు సురగను వాడి అనందించుడు ఈ సౌందర్యమునిచ్చు షబ్బును ప్రతిరోజూ వాడుడు రెక్సోనా మీ పహజా మనోహరత్యమును ఇయ్యరచుటకు వహకరించును.

— ఇది ఒక్కటే కేడిల్ తో గూడిన సబ్బు

రెక్సోనా ప్రొప్రైయిటరీ లిమిటెడ్ తరపున వాణిజ్యకేంద్రంలో తయారుచేయబడినది

MADE IN INDIA

నెలకెదురూపాయలు ఇస్తున్నాం!

“వీరికా ఈ ఇళ్ళల్లోనే ఉంటున్నారా?” అని ఒక వరదబాధితుని పలుకరించాను. అతడతని ఆర్యాపురంలో అదైతుంజేవాడు. ఆ రోజుల్లో, అంటే గోదావరి వరద ఇళ్ళల్లో ప్రవేశించి ఆర్యాపురాన్ని ఇళ్ళిసుటపేటను అట్టుడికించినట్లు ఉడికించిన ఆ రోజుల్లో.

అతడూ భార్యాపిల్లలూ అప్పట్లో ఆలా ఆలా ఈ కట్టిన కొత్తఇళ్ళల్లో ఒకదాన్ని తీసుకుని, అంగులూ ప్రవేశించారు. తులీల ప్రశ్న వేస్తే అప్పట్లో తత్కాలికంగా ప్రవేశించాం అన్నారు. మళ్ళీ నేటికి ఆ ఇళ్ళు వాళ్ళిని చూచాను. అంటే మఱి మూడేళ్ళు గలించిన తరువాత ఆ హడావిడి అందోళన అదీ, తగిపోయిన తరువాత ఈ మగ్గును కలుసుకున్నాము అపాటిమీద!

అతిగాడు నెలకే అన్నాడు “ఇక్కడే తాగుంది!” అని. “ఊరికే ఉండనిస్తున్నారా ఇవ్వడూ?” అని అడిగాను. “లేదండీ! నెలకు అయిదు రూపాయలు అదైకేసి పుచ్చుకుంటున్నారు. కాని అంతే మా స్వంతంలాగు వాడుకుంటూ వున్నాము. ఇక్కడ బ్రాహ్మణులు, సాయేబులు, సాలీలు, మాలవాళ్ళు అందరూ ఒక వీధినే మసలుతూ ఎడమఅపులేకుండా స్నేహ భావాన్ని ఉంటూ వున్నాం. ఇక్కడ ఉన్న

వాళ్ళు ఒక్కొక్కరి అవతలకు వెడతాం అని అనడం లేదు. ఇదే నేడు ఇండియా వాంఛించే సంఘం అని రెలపోస్తున్నాను.” అన్నాడు అతని వ్యక్తి. “అవును కష్టంలో చేద్దాడు వాడోడుగా ఆడుకొన్నవాళ్ళందరూ ఇక్కడకు చేరుతున్నారు! స్నేహభావం కుదుర్చుకున్నారు! బాగాఉంది” అంటూ ఒక అడుగు ముందుకు వేశాను.

భార్యం తొల పాతిన వాతనారాయణం మొక్కలు ఇవ్వడు పెద్ద పెట్టె వాయి.

కవికొండల వేంకటరావు

మఱిన్నీ సీతామృతారి జడబంతి, మెట్ట తామర, అటువంటివన్నీ ఎదిగి, పూలు పూస్తున్నాయి. అన్నిటికంటే చెప్పాచ్చేది ఒక అనపపాదు ఒక ఇంటిమీద తటాకు కప్పమీద పాకుతూ అది అంత ఆలుముకు పూలతోను పిండెలతోను కనబడింది. మఱిన్నీ చిక్కుడు పాదు లక్కడక్కడున్నాయి. ఎక్కుతూ వ్రేలాడుతూ! అయితే దిట్టమైన పందిరి ఒకదానికీ లేదు. ఎలా పాకిలే అలా పాకనిస్తూ వున్నారన్నట్లు కనబడింది. కాని ఆకు స్పృహంగా వుంది. ఆకు పచ్చగా వుంది. అంత సాంపుగా వుంది ఆ జాగా అంతాను.

ఆలా వెళ్ళగా వెళ్ళగా కొన్ని యిళ్ళయొక్క కవ్వలు ఎగిరిపోయాయి. కొన్ని కెడుకు లాగి వేయబడ్డాయి. అయినా ప్రజలు అలా గానే కాపురం చేస్తున్నారు.

మఱిన్నీ ఎక్కడి పెంట అక్కడే యూడ్యబడి పోసుపెట్టబడి వుంది. దాన్ని ఎవరూ ఎత్తి అవల దూరంగా పారబోయడం లేదు. అయినా వాళ్ళు నెలకు అయిదు రూపాయలు అదై ఇంటింటికి ఇస్తూ కాపురం చేస్తూ వున్నారు.

ఇదంతాచూస్తే ఒక వేడుకా వేసింది, ఒక విషాదం కలిగింది. చిన్నపిల్ల రెదురుతూ వున్నట్లు, పెద్దవాళ్ళు వృద్ధులవుతూ వున్నట్లు పొడగిటింది.

ఇంకా ఆ ప్రాంతాన్ని అక్కడే త్రవ్వా దుతూ వున్నాను. ఒక కంట్రాక్టరు ఎదురు పడి “ఇలా వచ్చారే?” అని అడిగాడు. నేను కంట్రాక్టరుతో “ఇంకా యీ యిళ్ళు తీసివేయక ఇలా వుంచారే?” అని అన్నాను. “తీసివేయడానికి కొంత ఖర్చు అవుతుందండీ! వాటిని తీసివేయకుండా వాటంతటవి పడి పోయేటట్లు చేశాం” అన్నాడు కంట్రాక్టరు నవ్వుతూ! “వాళ్ళ దగ్గర అయిదు రూపాయలు అదై నెలకు తీసుకుంటూన్నందుకా?” అని అడిగాను నేను హేళనగా. “అందుకు కాదండీ! ఉన్న న్నాళ్ళు నెలకు అయిదు రూపాలు ఇవ్వకేం జేస్తారు? ఇస్తారు! కాని వాసంపోతే వాసం, ఆకుపోతే ఆకు, పెరుగులోంచి చూడండి! ఎన్నాళ్ళకు పోను ఈ యిళ్ళు!” అని అన్నాడు అతడు అతిసిరియస్తా.

అంటే తుదిసారి మళ్ళీ చూచాను ఆ యిళ్ళ వంక, ఆ యిళ్ళ మట్టూ అరటిచెట్లూ ఆ యిళ్ళ మీదకు నెదురు పొదలూ వాలి అదో అందాన్ని ఇచ్చాయి. ఆలాంటి ఒక ఇంట్లోకి ఒక పదహారేళ్ళమ్మాయి పాలకేంద్రంలోంచి పాలు పట్టుకెళ్ళిపెక్కుతూవుంది. ఆమె నెనకాల పిరుదులమీద బడగంటలు నీడాడుతూ ఇంపుగొల్పాయి. దూరాన్ని ఒక వైపు నీళ్ళు చిమ్ముతూవుంది. అంతకంటే దూరాన్ని దిశ్శంఢలంమీద చంద్రవంక, ఒక నక్షత్రం కనిపించాయి.

వీళ్ళిచ్చే అదై అయిదురూపాయలు వీటన్నిటికీ కొసం ఇస్తావున్నారు లాగున్నది. ఇదే సూర్యచంద్రుల్ని ఇంటిలో నిలపడం అని అనిపించింది. అవిగో ఆ అమ్మాయికూడా నిల్చివుండే! ఇల్లులేకపోతే అక్కడ నిలిచి వుంటుందా? అనికూడా తోచింది. ★

శ్రీ సంగమము

ఈ మధ్యకు విమునిచ్చి, విగనిగ నాడు నిడుపాటి వెంధ్రుకంను పెంచు తు అద్భుతమైన హెయిర్ టానిక్ రెల వెంధ్రుకలు రాలుట, నెరయుట, మంధ్రు, ఇల్లకల, పేనుకొరకు, ఇంకను తలవెంధ్రుకంకు సంబంధించిన నమన వ్యాధులకు రీటా అమోఘముగ పనిచేయును. చేనకువేయ వాడి గుణమును పొందియున్నారు. మీరుకూడా నేటినుండియే రీటా వాడుడు

రీటా
హెయిర్ టానిక్

కుమార భాస్కరుడు

[అది వినుకొండ పట్టణము. రాయన భాస్కర మంత్రి గొప్పదాతగా పేరుపొంది చనిపోయాడు. ఆయన గతించినతర్వాత, ఆయన పుత్రులు తండ్రి దానగుణాన్ని అవలంబించారు. ఆ విధంగా భాస్కర వంశీయులు దానధర్మాలకు ప్రసిద్ధి కెక్కిరు. .. భాస్కర మంత్రి ఇల్లు. కృష్ణుడు, రాముడు ప్రవేశం]

కృ. రా : భాస్కరం! భాస్కరం!
కు. భా : ఆ! వస్తున్నా.
రా : ఏమిటి ఆలస్యం! మన స్నేహితులంతా నీ కోసం ఎగురు చూస్తున్నారు.
కు. భా : బంతి తెచ్చారా?

కృ. అ! అన్నీ తెచ్చాం! రద్దూ, ఆలస్యం చెయ్యక!
కు. భా : ఇప్పుడే వస్తా, అమ్మతో చెప్పి అమ్మా! అమ్మా!
యెలమాంబ ఏం బాబూ!

కు. భా : ఆడుకుందుకు వెడుతున్నా నమ్మా!
యె : మంచిది ఆడుకుని త్వరగా యింటికి వచ్చేయి!

కు. భా : అలాగే.
యె : బాబూ! యిలారా... యీ బట్టలన్నీ బాగా మాసిపోయేయి. మరోజుత తొడుక్కుని వెళ్లు
కు. భా : అన్నీ జతలు మాసిపోయేయక్కా ఇదేవుంది
యె : (బాధగా) సరే వెళ్ళిరాబాబూ!.. కృష్ణ! పొట్లాడుకొనుండా జాగ్రత్తగా ఆడుకొండి.

రా : పదరా భాస్కరం!
* * *
దాసి అమ్మగారూ! అమ్మగారూ!
యె : (పరధ్యాసంగా మానం)
దాసి అమ్మగారూ! ఏదో పరిధ్యాసంగా ఉన్నాకే!
యె : (బాధగా) ఏమీలేదు. బాబుకు కట్టుకుందుకు శుభ్రమైన బట్టలైనా లేవు మాసిపోయిన బట్టలతో ఆడుకుందుకు వెళ్ళిపోయాడు
దాసి. అవునమ్మగారూ! యీ యిల్లు సిరిసంపదలతో మునుపు ఎంతో కలకలాదుతూ ఉండేది. రాయన భాస్కర మంత్రి వారి దానధర్మాలకు జేశమంతా ఆశ్చర్యపోయేది. అటువంటి కుటుంబానికి వీధికింక వచ్చింది.

దాసి. అవునమ్మగారూ! యీ యిల్లు సిరిసంపదలతో మునుపు ఎంతో కలకలాదుతూ ఉండేది. రాయన భాస్కర మంత్రి వారి దానధర్మాలకు జేశమంతా ఆశ్చర్యపోయేది. అటువంటి కుటుంబానికి వీధికింక వచ్చింది.

పాత్రలు
కుమార భాస్కరుడు.
యెలమాంబ (తల్లి)
భట్టు.
రాముడు, కృష్ణుడు (కుమార భాస్కరుని స్నేహితులు)
దాసి.

యె : తండ్రి బ్రతికిఉన్నా, బాబుకు ఇంతకష్టం కలిగేది కాదు. ఇంత చిన్నతనంలోనే తండ్రిలేని నా బాబును చూస్తోంటే కడుపు తిరుక్కుపోతోంది.

దా : విచారించకండి అమ్మగారూ భాస్కరబాబుకూడా తాతగారిలాగే గొప్పపేరు సంపాదించుకుంటారు. బాబు ముఖం ఎంతో కలకలాదుతూ ఉంటుంది ఎప్పుడూ!

యె : ఏమో! ముందుసంగతి ఏం చెప్పగలం? (నిట్టూర్పు)

కు. భా : ఏయ్! కృష్ణ! ఆబంతి యిలా విసురు!
(పిల్లల కలకలాదం.. బంతి ఆట)
కు. భా : ఏయ్! కృష్ణ! ఆబంతి యిలా విసురు!

రా : ఆబంతి నే పట్టుకుంటా చూడు.
కృ : (గట్టిగా నవ్వుతూ) ఎంత వైకి ఎగిరిందో బంతి!

కు. భా : నాకు దొరికింది బంతి? విసురుతా పట్టుకోండి
కృ : ఏయ్! ఆబంతి మురికి గుంటలోకి పోతోంది! పట్టుకో.

రా : తన్ను. ప్రక్కనుంచి తన్ను.
కు. భా : (హిహిహి) బరేగా ఎగిరింది బంతి.

కృ : బంతి యిలా తీసుకు రారా!
రా : ఇంటికి పోదామా?
కు. భా : అప్పుడేనా?

పోతుకూచి సాంబశివరావు

కృ : భాస్కరం! ఎవర్రా మీ యింటి ముందు నుంచున్నారా?
కు. భా : ఏమో
రా : ఇండాకటినుంచి చూస్తున్నాను. ఆయన అక్కడే నుంచున్నారు.
కు. భా : ఎవ రో కనుక్కుందాం? పదండి.

* * *
భట్టు : ఎటువంటి జైభవంతో కలకలాడే యిల్లు! సంస్కారం లేక యీనాడు యిలా బూజు పటిపోతోంది. ఎప్పుడూ దానధర్మాలతో, అవి అందుకునే బ్రాహ్మణులతో, పేదలతో నిండికలకలాడుతూండే ఆరాయన భాస్కరమంత్రి మందిరం యీనాడు సామాన్యగృహంలా వెల వెల పోతోంది. కాలం మార్పులు చిత్రంగా ఉంటాయి.

రాయనభాస్కరుని దాతృత్వకీర్తి వాడ వాడలా వ్యాపించింది అటువంటి గొప్ప దాత యీమధ్య కనిపించలేదు. ఆయన్ను కీర్తించని మనిషేలేడు ఆ రోజుల్లో!.. 'కాని ఈ రోజుల్లో!!' రాయనభాస్కరుడు లేడు! ఆయన కుటుంబం చితికిపోయింది! రాయనభాస్కరుతోడనే పోయే కదా కీర్తికాంత!!

కు. భా : పోలేదు కీర్తి కాంత! పోదు!
భట్టు : ఎవరది?
కృ : ఇతను రాయన భాస్కరుని మంత్రి మనుజుడు!

రా : రామలింగ భాస్కరుడు ఇతని పేరు.
భ : (నవ్వుతూ) మీ కుటుంబం గురించి ఉన్న మాట అన్నందుకు కోపం వచ్చిందా బాబూ! రాయనభాస్కరుడు పేరుకెక్కిన దాత. అడగనివానిదే పాపం! అడిగినవానికి ఆయన ఎప్పుడూ లేదనలేదు. ఆయన దానగుణానికి దైవం కూడా సంతోషించాడు. ఆయన దానవ్రతం ఎప్పుడూ భగ్నమయ్యేది కాదు. ఏమీలేనీ మడిసించిలో చెయ్యి పెట్టి, ఒక గ్రహణంరోజున, దైవకలాక్షంతో బంగారు మాడలు బ్రాహ్మణులకు పుష్కలంగా దానంచేశాడు. సచ్చలకంకణాలు దానంచేస్తే, సంతోషించి గంగా భవాని తన కంకణాల చెతులు ప్రజల కందరికీ చూపించింది; రాయనభాస్కరుని మహిమకు ఆనవాలుగా, ఇప్పుడు నీ కుటుంబంలో ఏదీ నాయనా అటువంటి దానం; నుత్త

చెమట దుర్గంధమునకు, సామాన్య చర్మ వ్యాధులకు
వైజ్ఞానికంగా సరి క్రొత్తగా కనిపెట్టబడినది

ఎక్టమర్

ఇప్పుడు భారతదేశమందు, సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బులో నున్నది

చర్మ క్రిములను చంపునట్టి బొవడములు, మంచివి, చెడ్డవి, చాలా కాలముమండియు
తెలిసియున్నవే.. క్రొత్తదేమిటనగా, చాలా కాలము నిలవకునట్టి గుణము గంది.
అట్టి కనిపెట్టబడినది, మాన్ సెన్ టోవారి 'ఎక్టమర్' (టైల్ థ్యానర్)

ఈనాడు, మీరు భారతదేశమందు 'ఎక్టమర్'తోగూడిన టాయ్లెట్ సబ్బును కొని
గండు : అది బ్రీక్ : అలోచించండి—మీరు చ్చరి రోజు ఉపయోగించుచూ, బ్రీక్ ను
కి విక్లంపరకూ మూత్రమే వాడిన తరువాత మీ చర్మము దాదాపుగా క్రిమిరహితమైన
దగును. మీరు క్రిమిరహితమైన చర్మమువల్ల ఏమి లాభమును పొందెదరో దిగువ
వివరింపబడినది.

* చెమట దుర్గంధము తొలగింపబడును — చర్మ
క్రిములు దానిని కలిగించును

* చర్మ వ్యాధులనుండి రక్షణ — ఈ క్రిములు
సామాన్యమైనట్టి అనేక చర్మ వ్యాధులను గలిగించును.

మీరు బ్రీక్ ను ఇవ్వవలెదరు — దీని విషయంలో కొంత
ఎక్కువ ప్రత్యేకత గలదు ఇది పరిమళమైనట్టి, శుభ్రతకర
మైన సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు ఇది చర్మమును కాపాడునట్టి
'ఎక్టమర్'ను గలిగియున్నది. బ్రీక్ ఇతర సబ్బులకంటె
కొంచెమే ఎక్కువ ఖరీదుండును. మీరు దీనిని చాలా కాలము
వరకూ ఉపయోగించుకొనవచ్చును

నేడే బ్రీక్ ను కొనుట

బ్రీక్

టాయ్లెట్ సబ్బు

'ఎక్టమర్' ను గలిగియున్నది

ఈ సౌందర్యమునిచ్చు
సబ్బు ప్రత్యేక
మైనది — అది బ్రీక్

ఇరాన్ మిక్ కంపెనీ లిమిటెడ్ : లండన్, వారి తరపున భారతదేశంలో కయ్యాదురేయబడినది

22-4-56 72

కుమార భాస్కరుడు

బీదరికంలో బాధపడుతున్నట్లు కనిపిస్తోంటే, దానశక్తి మీ కుటుంబంలో ఏదీ ఇంక!!

కు. భా: ఇదుగో! కీర్తికాంత ఇంకా పోలేదు! దానధర్మాలు యింకా పోలేదు మా కుటుంబంలో! యీ బంగారు కడియం తీసుకోండి!

భట్టు: (ఆశ్చర్యంగా) బంగారు కడియం! బంగారు... రం...

కృ: అవును బంగారం కడియమేనండీ!

భ: బాబూ! మీ వంశం యొక్క గుణమే దానగుణం! అది పోలేదు బాబూ! తరతరాలుగా ఆ గుణం వర్ణిల్తోంది! మీరు దానంధరించిన మానవస్వరూపులు!... నేను ధన్యుణ్ణి! బాబూ! నీ తండ్రి తాతల కీర్తి నిలబెట్టావు. నీ తాతగారి దానాన్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చావు! వెయ్యేళ్ళు వర్ణిల్లుబాబూ! మీ తాతగారిలా దైవకటాక్షంతో దాన ధర్మాలతో పేదవారిని ఉద్ధరించు బాబూ!

కు. భా: తమ ఆశీస్సులవలన అమోఘం! నమస్కారం భట్టుగారు!

భ: వెయ్యేళ్ళు వర్ణిల్లు నాయనా! నెలవు! (నిమ్మిమణ)

కృ: భాస్కరం! ఆ బంగారు కడియం యిచ్చేశావు! మీ అమ్మగారు కోప్పడరా?

రా. ఏమో! ఆ భట్టు ఏదో విచారిం చాడని ఆ కడియం యిచ్చేస్తే, మనకు గొప్ప ఏమొస్తుంది! ఉన్న కడియంకాస్త ఊడి పోయింది.

కృ: బంగారు కడియం ఇస్తే ఎవడైనా పొగడుతాడు. ఇస్తే పొగడ్డం, యివ్వకపోతే తిట్టడం ఏళ్ళకీ అలవాటే!

కు. భా: తప్ప! అలా అనకూడదు! అడిగినవానికి దానంచేస్తేనే ఆనందం కలుగు తుంది.. పదండి ఇంటికి వెడదాం.

* * *

రా: ఏమండీ! మరేమోనే!

యెల్లఘంట: ఏమిటి నాయనా?

కృ: మీ అబ్బాయి..

యె: ఏం చేశాడు?

రా: మేమంతా వద్దంటూంటే...

యె: ఏంచేశాడు మా బాబూ! రామదూ?

కృ: ఎవరో భట్టు పీథిలో నుంచుంటే...

యె: (కంగారుగా) అసలు సంగతి చెప్ప!

ఏంచేశాడు మా భాస్కరం?

రా: చేతికడియం తీసి యిచ్చేశాడు.

యె: అలాగా!

కు. భా: అవునుమ్మ! ఆ భట్టు మన యింటిముందు నుంచుని మనకుటుంబం కీర్తి ప్రతిష్ఠలు పోయాయన్నాడు. మన తాతగారిలా దానంచేసేమనిషి యిప్పుడు ఎవ్వరూ లేరన్నాడు. మనం చితికిపోయేమని

సానుభూతి చూపించాడు. ఇంక ఈ కుటుంబంచేసే దానధర్మాలు ఆఖరయి పోయేయి అన్నాడు. నాకు బాధకలిగిందమ్మా!... ఆ భట్టుమాటలు మన కుటుంబానికి మచ్చ తెచ్చినట్లు అనిపించింది. తాతగారి పేరు నిలబెట్టాలనుకున్నా... నా చేతి బంగారు కడియం దానం చేసే శాసనమ్మా ఆ భట్టుకు.

యె: మంచిపని చేశావు బాబూ!... తాతగారి పరువు ప్రతిష్ఠలు నిలబెట్టావు.

రా: ఆ కడియం బంగారందీ! అలా బంగారు కడియం యిచ్చేస్తే మా అమ్మ మాత్రం ఊరుకోదు.

యె: యీ చతులకు దానం చెయ్యడం మనధర్మం.

కు. భా: అమ్మా! నేతప్పు చేసేశానా?

యె: నువ్వు పూర్తిగా తిప్పు చెయ్యలేదు సగం తప్పుచేశావు!

కు. భా: అడిమిటి అమ్మా!

యె: మీ తాతగారు దానం పుష్కలంగా చేసేవారు. ప్రతివానిని సంతుష్టిపరిచేవారు. తన దగ్గర ఉన్నది అంతా యిచ్చేసేవారు.

ఒకరోజున, రాయలు, ఆయనకు కనకాభిషేకంచేస్తే ఆ అభిషేకంవల్ల వచ్చిన బంగారు మాడలన్నీ సంతోషంగా బ్రాహ్మణులకు పూర్తిగా దానంచేసేశారు. దానం ఇతరులకు శంకృతికలిగేలా చెయ్యాలి బాబూ! రెండవచేతి ఆ బంగారు కడియం ఎందుకు దాచుకున్నావు? అది కూడా ఆ భట్టు గారికి యిచ్చేయవలసింది. సగం దానం చెయ్యకూడదు. ఆ రెండవ కడియం కూడా దానంచేసి తాతగారి పేరు నిలబెట్టు బాబూ!

కు. భా: అర్థమయింది. తప్పుచేశానమ్మా!

నిజంగా తప్పుచేశానమ్మా నేను!... ఇప్పుడే ఆ భట్టును పిల్చుకు వస్తా.

కృ: నే నీ స్మృతస్తా! నువ్వు యిక్కడే వుండు భాస్కరం! ఇప్పుడే తిరిగివస్తా (నిమ్మిమణ)

యె: దానగుణం చాలాగొప్పది. మనం అనుభవించిన దానికంటే ఒకరికి యిచ్చిన దానికే ఎప్పుడూ విలువకలుగుంది. దానం మన వంశలక్షణం బాబూ! అది ఎల్లప్పుడూ మన కుటుంబంలో వర్ణిల్లాలని దైవాన్ని ప్రార్థిద్దాం.

భట్టు: (ప్రవేశిస్తూ) పిలిపించారా అమ్మా కు. భా. భట్టుగారూ! మీకు చాలా అపచారం చేశాను, మీకు బంగారు కడియం ఒక్కటే యిచ్చి రెండవది దాచుకున్నాను. తీసుంచండి... ఈ రెండవ కడియం కూడా తీసుకోండి!

భ: ఏమిటి బాబూ! నువ్వు అంటున్నావు? (ఆశ్చర్యంగా) రెండవ కడియం కూడా తీసుకోమనా?

కు. భా: అవును! తీసుకోండి!

యె: తీసుకోండి భట్టుగారూ! సగం దానం చెయ్యడం మా వంశ ప్రతిష్ఠలకే అగౌరవం.. తీసుకోండి!

భట్టు: నా జన్మ తరించించింది. రాయన భాస్కరుడే మళ్ళీ కుమార భాస్కరుడుగా అవతరించాడు. ఆయన బ్రతికున్న రోజుల్లో పుష్కలంగా దానం లభించేది. మల్లి ఆరోజులు వస్తున్నాయి తప్పకుండా వస్తాయి! సిరిసంపడలతో, దానధర్మాలతో, కీర్తి ప్రతిష్ఠలతో, పదవీ ప్రతిభలతో, వెయ్యేళ్ళు వర్ణిల్లుబాబూ! మీ భాస్కరల వంశం, దాన ధర్మాలతో, భాస్కరుని లేజన్సులా ప్రకాశిస్తుంది!... వెయ్యేళ్ళు వర్ణిల్లు నాయనా!!!

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, నీ సరియైన చర్యను సరించిన్నీ నీవు తెలుసుకొన గోరినట్లుయితే ఒక పోస్టు కార్డు పైన నీకు యివ్వమగు ఒక పువ్వును పేరున్నూ, నీవు వ్రాయలేది, వేళ వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కార్డు వ్రాసిన లేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభ సమృద్ధులు, జీవిత మార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగును. నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, పరదేశ గమనము, తీర్థ యాత్రలు, వివాహము, స్త్రీ సుఖము, సంతానము నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని సరించి స్పష్టముగా మానవారిగా వ్రాసి యె. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్ప్రచారము లేవయినా వున్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపుకు చేయడమగును. వివరములు మా పూచీపైని పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము పాపము చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Shree Swamy Satyanarain, Raj Jyotishi,, (WPA) Phagwara. (Pb)

మంత్రోపదేశం

శ్రీరంగేశుని సందర్శించిన రామానుజుని వికారసేత్రా ల ప్రయత్నంగా అల వికారగా మానుకొన్నాయి చిక్కని చెక్కిళ్ళవై ఆనందబాష్పం లవిరళధారగా ప్రవహించాయి

ఆ భక్తి పారవశ్యం చూచిన దేవాలయార్చకు లత్యాభ్యర్థంతో క్షణకాలం నిశ్చప్తులై నిలిచారు

తండ్రిప తండాలుగా తైర్తికు లనేకులు శ్రీరంగనాథుని సందర్శిస్తారు ఆ మరునాడే తిరిగి తమ స్వస్థానాలకు మరలిపోతారు శ్రీరంగ పుణ్యక్షేత్రాని కెంతమంది భక్తులు రావడంలేదు! ఎంతమంది శ్రీరంగనాథుని సందర్శనభాగ్యం పొందడం లేదు! కాని అంతటి భక్తి పారవశ్యం కలిగిన మహావ్యక్తిని వారంతకు పూర్వం ఎన్నడూ చూడలేదు ఆ క్షణంలో ఆ మహనీయునికి సాక్షాత్తుగా శ్రీరంగనాథుని దివ్యదర్శనభాగ్యమే లభించి ఉండవచ్చుననీ అతిదేవదో పరమ బ్రహ్మ బుద్ధి ఉండవచ్చుననీ వారు నిశ్చయించుకొన్నారు.

రామానుజుడు స్వామి సందర్శనం పూరికొగానే దేవాలయపుష్కరిణీతీరంలో సాయం సంద్యాని నియమాచరణ కువచ్చి క్రమించాడు

అతని కెదురుగా పుష్కరిణీతరంగాలలో సాయంకాలకాంతులు ప్రసరించాయి తెలని తామరలన్నీ ఎర్ర దామరలుగా మారి పోయాయి పుష్కరిణి మధ్యభాగంలో శ్రీరంగ దేవాలయ శిఖర సువర్ణకలశం అపుడప్పుడే ముకుళించిన బంగారు తామర మొగ్గలా తిళతళ మెరిసింది

అది చూడగానే రామానుజుని హృదయంలో శ్రీరంగేశుని పాదపద్మాలు స్ఫురణకు వచ్చాయి. ఉత్తరక్షణంలోనే అతని చెక్కిళ్ళవై బాష్పబిందువులు సంతతధారగా ప్రవహించాయి

రామానుజయతి తన కామయనేమం చూచుకొని హృదయాంతరాళంలో ఎంతైనా మునిసిపోయాడు పూర్వజన్మ పుణ్యపరిపాకంవలనే తన కావిధంగా కామయ వస్త్రాలు ధరించే మహాదృష్టం పట్టినదని ఉహించిపోయాడు

భార్యను పుట్టింటి కొకడూడ వంటించకుల

నిందని చూచావుగా అతని మామగారిదగ్గర నుంచి కబురు వచ్చింది. అదను దొరికినదనుకొని వెంటనే రామానుజు డామెను పుట్టింటికి పంపించివేశాడు

భార్య తన సహధర్మచారిణీ వ్రతం యధా క్రితగా నయినా నిర్వహింపగలదేమోనని రామానుజు డెంతయినా ఓరిమి వహించాడు ఒకసారి ఆమె పరమభాగవతోత్తము డనీ, గురువర్యుడనీ తానెంతో గౌరవించిన పెరియనంబి మనస్సెంతైనా నొప్పించింది పెరియనంబి కుటుంబంవారు తమకంటె తక్కువవారని రామానుజుని భార్య ఎన్నెన్నోమారు లాయన చెవిలో ఇల్లు కట్టుకుని పోరింది రామానుజుడు నయాన, భయాన చెప్పి చూచాడు ఆమె వినలేదు ఆమె చాదస్తంవలన ఒకసారి మంచినీళ్ళ బావిదగ్గర ఆమెకు, పెరియనంబిభార్యకు మధ్యన ఒక పెద్ద రథన చెలరేగింది అది పెరియనంబిచెవిని పడింది పెరియనంబికి రామానుజుని మనస్సు నొప్పించడం సుతరామ ఇష్టంలేదు అందుచేత ఆ ప్రస్తావ

ఆమె వినలేదు వైగా ఆయనకి ఎదురు వదువుచెప్పడం మొదలుపెట్టింది అయినా రామానుజుడు తన ఓరిమి విడనాడలేదు

ఇంకొకసారి రామానుజుడు దైవదర్శనానికి వెడుతూంటే కడవాతివాడొకడు 'అన్నమా రామచంద్రా! అని ఆర్తనాదం చేశాడు. అది రామానుజుని చెవిని పడింది వెంటనే ఆ కరుణానిధి హృదయం ద్రవించింది

"నాయనా! అదిగో మాయలు! అక్కడికి వెళ్ళి నేను నీకింత అన్నం పెట్టుకున్నానని చెప్పు! త్వరగా అక్కడికి వెళ్ళు!"

అని సాదరంగా ఆ కడవాతి దీనుణ్ణి తన ఇంటికి పంపించాడు అతడు తిరిగివచ్చేలోగా దైవదర్శనం ముగించుకుకొన్నాడు అంతలోనే ఆ అస్పృశ్యు డక్కడికి తిరిగివచ్చాడు అమృతగురు తనకు పట్టిడన్న మైనా పెట్టలేదని మొర పెట్టుకొన్నాడు అది వినగానే ఆ కరుణామూర్తి హృదయం ఒక్కమారుగా వేయి ముక్కలైపోయింది మారు మాటాడకుండా తన ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు

ఇంటిలో అన్నం లేకపోలేదు! అయినా రామానుజుని భార్య కేవలం ఛాందసంవల్ల ఆశుభారూని కిన్ని మెతుకులైనా పడే వేసిన

పాపాన పోలేదు!

ఇక రామానుజు డొరిమివహించలేక పోయాడు. కాని ఆ క్షణంలో ఆమె నేమీ అనలేదు అటుపిమ్మట మామగారిదగ్గరనించి కబురందగానే వెంటనే ఆమెను పుట్టింటికి పంపించివేశాడు ఆ ప్రయాణాని కామె కూడా కొంత సంబరపడింది అయితే ఆ మరునాడే రామానుజుడు కామయవస్త్రాలు ధరించి యతిధర్మం స్వీకరించాడు ఆమె మీద జాతికలిగినా—విధివిధానం అనుల్లంఘనీయమని అనుకొన్నాడు వెంటనే శ్రీరంగనాథుని సందర్శనంకోసం శ్రీరంగం చేరుకొన్నాడు.

కాని అంతమాత్రంచేత రామానుజుని హృదయం కాంతిపొందలేదు శ్రీరంగంలో తిరుకొటియూరునంబి మహా తపస్వారి అనీ మహా మంత్రవేత్త అనీ రామానుజుడు వైష్ణవ

ప్రాచీన గాథాలహరి

నైనా ఎత్తకుండా ఆ మరునాడే సమటుంబంగా మరి ఒక గ్రామానికి వెళ్ళిపోయాడు ఇంతజరిగినా రామానుజు డొరిమి వహించాడు. ఆమె నేమీ అనలేదు

ఇంకొకసారి రామానుజయతి తిరుక్కచ్చి నంబిని తన కుటీరాని కాహ్వానించాడు కొంతసేపిదరు ఇష్టాగోష్టిలోపడి బ్రహ్మ నూత్రార్గ చింతించేశారు తిరుక్కచ్చి నంబి వెళ్ళినతరువాత రామానుజుని భార్య తిరుక్కచ్చి నంబి కూర్చున్న ప్రదేశం మైల పడిపోయిందని అదంతా గోమయంతో అతికి పరిశుభ్రంచేసింది అయినా రామానుజు డేమీ అనలేదు అలాగే నెమ్మదిగా ఆమె కన్నీవిధాల చెప్పిచూచాడు. ఎంత చెప్పినా

వి. గణపతికస్త్రీ

నిం ప్రవాహ తే త్త అవర్ణ కర్తాకర్తిగా
నన్నాడు.

కాని క్రింగంలో ఆ మహమ్మది కుట్టి
రానికి బారీచూపించేటాక కనబడలేదు
బాగా చీకటి పడింది. కామానుజుడు క్రింగ
వగరం తిరిగి తిరిగి ఎలాగో అలాగ తిరుకోటి
యూదునంబి గృహం చేరుకొన్నాడు.

ఏది గుమ్మంలో నిలబడిన శిష్యునిచ్చారా
తిరుకోటి నంటికి తనరాక తెలియజేకాదు
శిష్యుడు తిరిగి వచ్చి ఆ సమయంలో
అచార్యుని దర్శనం వల్ల వడవని కటువుగా
కసిరి కొట్టాడు కామానుజు బారాత్రి

అంతా పరున్నాడు.

ఆ మరునాడు మధ్యాహ్నం స్నానం తుమ్మ
రినేలో స్నానం చేసి ఉండి అరవేసుకొన్న
కామానుజుని ధరించి అచార్యుని
సన్నిధికి వెళ్ళాడు.

ఈమారు తిరుకోటి నంటి దర్శనమైతే
దొరికిందిగాని అరిదు కామానుజుణ్ణి ముక్కో
మని కూడా అనలేదు

“ఇప్పుడుకాదు! మరి పది రోజులు
పోయిన తరువాత ఒకసారి కనబడు!”

అని కసిరి కొట్టి తటాలున నోవలికి వెళ్లి
వ్యాధం మూసివేసుకొన్నాడు

2

కామానుజు బారాత్రి కౌన్సెలింగ్ కేంద్రం
నొచ్చుకొన్నాడు. చివరికి గృహశ్రమర్యాజ
కూడా పాటిం చతుం బా ఆచార్యుడా
ఆ విధంగా అనురాధగా ప్రవరించడం
అతని కేంద్ర విధూరంగా కనబడింది

అటుపిమ్మట సరిగా కదిరోజులవరకు
కేచికింది మళ్ళీ అతని సందర్శనానికి
వెళ్ళాడు. అచార్యుని గృహంలో ప్రవే
శిస్తూనే అయిన పాపాలకు సాహసంగ
నమస్కారం చేశాడు అనుగమించేవరకు
పాదాలు విడిచిపెట్టనని ధీష్ణిం ముకొని

★ మంత్రోపదేశం ★

కూర్చున్నాడు:

“ఇది మంత్రోపదేశాని కనువైన శుభ ముహూర్తంకాదు. మళ్ళీ ఎప్పుడైనా ఇంకొక పర్యాయం కనబడు!”

అన్నాడు తిరుకోటి నంది అలాగ తిరుకోటి నంది అతనినింకా రెండు మూడు సార్లు “శేపురా! మాపురా!” అని తిప్పిపంపాడు. అయినా రామానుజుడు తన ఓరిమి విడనాడ లేదు. అప్పుటికి తిరుకోటి నంది కతనిపై అనుగ్రహం కలిగింది.

ఆచార్యుడు నిశితంగా రామానుజుని ముఖవైఖరి పరిశీలించాడు:

“నాయనా! ఇన్ని మారులు నిన్నెందుకు విసిగించావో నీ కిప్పటికైనా తెలిసి వచ్చిందా?”

రామానుజుడు తన కెమీ తెలియ లేదన్నట్లు శృంగారంగా తిరుకోటి నంది పై పు చూచాడు:

“రామానుజా! ఇది అష్టాక్షరీ మహా మంత్రం! యథావిధిగా ఇది పునశ్చరణ చేసిన వారికి శ్రీ మహావిష్ణుసాయుజ్యం కరతలా మలకం! ఎంతటి మహాపాపాత్ములైనా సరే! ఈ మంత్రం ఒక మారు చ్చరించినంతమాత్రాన మహా పాప విముక్తులౌతారు!

“అయితే శ్రీధా భక్తులు లేనివారికిది ఉప దేశోపరాదు. కనుకనే నిన్నీ విధంగా పరీక్షిం చాను! తెలిసిందా?”

రామానుజుని కిప్పడా విషయంలో కొంచెం కనువిప్పు కలిగింది. అతడేదో ప్రశ్నించబోయాడు. అంతలోనే ఆచార్యుడు మేఘగంభీరస్వంతో గర్జించాడు:

“నాయనా! మంత్రోపదేశం శిష్యుల పాపభారం అంతా భరించవలసి ఉన్నది. అందుచేత మంత్రోపదేశం కేవలం అసిద్ధారా వ్రతమే! ఈ మహామంత్రం నీ వతిరహ స్థంగా, మహాగోష్ఠంగా సంగ్రహింకొవాలి! గుర్వాజ్ఞ లేనిదే ఇతరుల కెవరికీ ఇది ఉపదేశంపూడదు! తెలిసిందా?”

రామానుజుడన్నిటికీ అంగీకారనూచ కంగా తిరుకోటి నంది పాదాలకు సభక్తికంగా సాష్టాంగసమస్కారం చేశాడు.

వెంటనే ఆచార్యుడతనికి యథావిధిగా అష్టాక్షరీమంత్రం ఉపదేశించాడు.

మంత్రోపదేశం పొందిన నాలుగైదు రోజులవరకు రామానుజుని అన్నపానాలు కూడా విసర్జించి రోజేదిక్షతో మంత్ర పున శ్చరణ చేశాడు.

ఆ మహామంత్రం అలాగ పునశ్చరణ చేసిన కొద్దీ అతని హృదయంలో ఆనంద వీణా తంత్రు లాకేసుతితో మారుమగాయి. క్రమక్రమంగా అతని హృదయంలో

అనిర్యాచ్యమైన ఆనందానుభూతి కలిగింది శ్రీరంగనాథుని సందర్శనంకోసం నడిచివెళ్లే సమయంలో అతని పాదాల కాశీలలో శేలి పోతూన్నట్టుగా స్ఫురించింది. క్రమ క్రమంగా ఆ మంత్ర పునశ్చరణదీక్షలో అతనికి అన్నపానాదులపై ఆసక్తేసడలిపోయింది.

మరి నాలుగైదురోజులు గడిచిపోయేసరికి రామానుజుని కొక దివ్యవిజ్ఞానజ్యోతి స్ఫురించింది. ఆ విజ్ఞానజ్యోతి వెలుగులో ప్రపంచం అంతా అతని కొక అత్యంతవిచిత్రధోంఱిలా కనిపించింది.

రామానుజుని సహచరులందరు అది కని పెట్టి అతని కేదో మతిభ్రమణం కలిగిందనే అనుకోన్నారు. అయితే ప్రపంచంలోని వారంతా రామానుజునికి కేవలం మతిపోయిన వారిలాగే స్ఫురించారు!

అతడొకనాటి ఉదయమే శ్రీరంగనాథుని సందర్శించుకొని అనంతరం తిరుకోటి నంది పాదపద్మాలకు సాష్టాంగ సమస్కారం చేసి మధ్యాహ్నం వేళ శ్రీరంగనాథ దేవాలయాని కనతిమూరంలోనే భిక్షుటనకు ప్రకమించాడు. ఒకసారి అపిధిలో తొందరతొందరగా నడిచిపోయే వారందరిపై పుపరికిలగా చూచాడు:

వారందరు ఏదో తరుముకు వస్తున్నట్టు త్వరత్వరగా అంగలు వేసుకుంటూ ఎక్కడెక్కడికో వెళ్లిపోతున్నారు! ఒక్కరు శ్రీరంగనాథుని దేవాలయ శిఖరంపై వైనా కళ్ళెత్తి చూడడంలేదు. మరి కొందరు రాజకార్య తత్పరతతో చిక్కి శిల్యాలై రాజసేవకు వేళమించిపోతున్న దేహానని నాడా విడిగా పరుగులు పెడుతున్నారు. వారిని చూడగానే రామానుజుని హృదయంలో కులశేఖరాశ్వాసల ముకుందమాలాకోకార్థం కళ్ళకు కట్టినట్టుగా స్ఫురించింది.

“మానవలోకానికంతటికీ మహాప్రభువు శ్రీమన్నారాయణుడే! కేవలం మనస్సు చేతనే ఆ మహాప్రభువును నేమించుకో వచ్చును! దానికి ప్రతిఫలంగా ఆయన తన పరమపదమే అనుగ్రహిస్తున్నాడు. అయినా మంగళస్మరూపుడైన ఆ శ్రీమన్నారాయణుని సేవ విడిచి మానవులందరు ఏవో కొన్ని గ్రామాలకధిపతి అయిన ఒక మానవాధిముణ్ణి నేమించుకోవడం అనుక్షణము సతమతమైపోతున్నారే! ఇంతా చెప్తే ఆ మానవాధిమునివల్ల ఈ మానవులకు ఒరిగేది అల్పాల్పమయిన విత్తంమాత్రమే! అయినా వారంతా దాని కోసమే అర్రులు చాచుతున్నారు. ఆహా! మానవులెంతటి వ్యర్థులు!”

వెంటనే రామానుజుడు వారి అందరిదగ్గరికి పరుగెత్తుకుపోయి వారందరికీ శ్రీరంగ

నాథుని పాదపద్మాలొక్కమారు మాపించ వలెనని అనుకోన్నాడు:

“నాయనలారా! కట్టెదుట మెరిసేస్వామి శ్రీ పాదసన్నిధి ఎన్నటికీ తరగని ఒక పెద్ద పెన్నిది! మీరందరు నిరంతర దుఃఖభూయిష్టమైన ఈ మహాసంసార తాపత్రయంలో పడి ఎందుకింతగా కొట్టుబిట్టాడి పోతున్నారు! రండి! శ్రీరంగనాథుని శ్రీపాదసన్నిధికి రండి! తరించండి!”

అని అందరికీ వివరణజేట్టుగా, గుడిగంటలు మారుమోగేట్టుగా గట్టిగా కేకలు పెట్టవలెనని అనుకున్నాడు. ఒకరిద్దరిని తనతోకలిసి స్వామిసన్నిధికి రావలసిందని కూడా ప్రార్థించాడు.

కొని వారందరు ఆధోరణిమాచి, అతనికి పూర్తిగా మతిపోయినదనే అనుకోన్నారు. ఒకరి మొహా లొకరు చూచుకుంటూ చల్ల చల్లగా తమ ఇళ్ళకు వెళ్లిపోయారు.

రామానుజుని దృష్టి మరొకచైపు తిరిగింది. అక్కడ అతనికి కనిపించినవారందరు కేవలం గర్భదర్శిద్రులు. కొందరు వికలాంగులు. మరి కొందరు వికల మనస్కులు. మరి కొందరస్పృశ్యులు; వెలివాడవారు.

రామానుజునికి వారందరిలోను శ్రీరంగ నాథుని పాదపద్మ ముద్రలు గోచరించాయి. వెంటనే వారందరిపాదరేణువులు తన శిరస్సుపై చల్లకొనవలెనని అతనికి తోచింది.

కొని వారతని నల్లంతదూరంలోనే మాచి దూరదూరంగా తొలగిపోవచ్చును! వారి హృదయాలలో ఎలాంటి పెన్నిధులున్నాయో వారికే తెలియదు!

అతని హృదయం అంతా వారి యాతనా జ్వాలలతో కాలి నుసి ఆయిపోయింది. అది క్షణంలో హఠాత్తుగా రామానుజుని కొక ఉపాయం స్ఫురించింది. వెంటనే ఐనుదిరిగి తిరుకోటి నంది గృహానికి వెళ్ళిపోయాడు.

3

సాయంసంధ్యా సేవలో శ్రీరంగ దేవాలయ ఘంటలు భక్తులందరినీ “రండి! రండి! శ్రీరంగనాథుని సేవకురండి!”

అని గొంతెత్తి పిలుస్తున్నట్టు గంభీరంగా మారుమగాయి. రామానుజుడు తిరుకోటి నందికి సాష్టాంగసమస్కారం చేసి సవి నయంగా దోసిలిబిగి నిలుచున్నాడు. తిరుకోటి అతనిపైపు కొంచెం పరిశీలనగా చూచాడు:

“నీమంత్ర పునశ్చరణ యథావిధిగా సాగి పోతూనే ఉన్నదా? నాయనా?”

“తమ కరుణాకటాక్షం వలనే!”

అని రామానుజుడలాగే నిలబడి ప్రశ్నించాడు:

“స్వామీ! తాను నాకొక దివ్యమంత్రం

దయ చేయించారు. దానితో నా జన్మ తరించింది."

"అవును! నాయనా! నీవు మహాద్భుత కారిది! ఆ మహామంత్రం పునశ్చరణచేసినంత మాత్రాన శ్రీమహావిష్ణుసాయుజ్యం కరతలా మలకం! అయితే నీ పది అత్యంత గోప్యంగా సంరక్షించుకోవాలినుమా! ఈ విషయంలో నీ జేమాత్రము ఏమరకూడదు!"

"స్వామీ! నేనాకేవల తమ ఆజ్ఞ అతిక్రమిస్తే..."

"వెరివాదా! దీనిలో నా స్వార్థ మేమీ లేదు! దానివల్ల నీ జే కారవాదినరకాల పాలై పోతావు! జాగ్రత్త!" అని గట్టిగా హెచ్చరించా దాచార్యుడు!

"దానికి కారణం?"

అన్నాడు రామానుజుడు.

"నాయనా! మంత్రోపదేష్టలు శిష్యుల మహా పాప భార మంతా భరించవలెనని అన్నానుకదా! ఆమాట ఆ పృథ్వీ మరిచి పోయానా? అందుచేతనే నీ కది కూడదని కాసించాను. తెలిసిందా?"

"ఒక జేభ ఏవిధమైన పరితృప్తి లేకుండా పదిమందికీ ఇది వెల్లడిస్తే..."

"యంగ యుగాంతాలవరకు నీవు కారవాది మహా నరకాలలోపడి మగిపోవలసిందే! నీ కప్పటికీ ఇక ఆ మహానరకయాతనలనుండి విముక్తి లభించదు!"

"స్వయంతీర్థ్యా వ రాం సై ర యే త్" అన్నాడు పెద్దలు. నా మాట జాగ్రత్తగా మననంచేసుకో! అదీగాక ఎవరికరమైన కర్తవ్యం! ముందుగా నీ తరణోపాయం ఆలోచించుకో!"

ఆ మాటలలో రామానుజునికి కొంత ఊచిత్యం కనిపించకపోలేదు. ఆ పైన అతనికి మార్గాంతరమేమీ గోచరించలేదు. ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి పెట్టాడు.

తీరిగి ఆచార్యునికి నమస్కరించి ఆయన దగ్గర సెలవు తీసుకుని శ్రీరంగనాథుని సాయంకాల దర్శనానికి బయలుదేరి వెళ్ళిపోయాడు.

జేవాలయంలో స్వామిదర్శనం చేసుకుని మళ్ళీ తిరువిథిలో ప్రవేశించగానే ఆ మసక గంజి వెలుగుల్లో ప్రపంచం అంతా అతనికొక అంధకారకూపంలా కనిపించింది. జేవాలయ పార్శ్వంలో మళ్ళీ అతనికి దీనులు, దిరి ద్రులు, వికలాంగులు, అస్పృశ్యులు మొదలయిన అభాగ్యులంతా ప్రతిక్షిప్తమయ్యారు. వారి ఆర్తనాదాల తని హృదయకుహరంలో భీభిషంగా మారుమోగాయి. అతని కంటు చూచినా మానవులందరి ముఖాలలోను, తీరని యాతనాదైన్యమే గోచరించింది. ఉన్నవారు, లేనివారు—అందరూ ఆయన దృష్టికొక మహాంధకార మృత్యుకూపంలో పడిపోతున్నట్లే కనిపించారు.

అంత - వారసత్వ

కాలేట్ క్లోరోఫిల్ చిగుళ్లను గట్టిపరుస్తుందని

వైద్యపరీక్షలో రుజువైంది!

చిగుళ్లను
బలపరుస్తుంది!

దుర్గంధాన్ని
వెంటనే, గట్టిగా
నిర్మూలిస్తుంది!

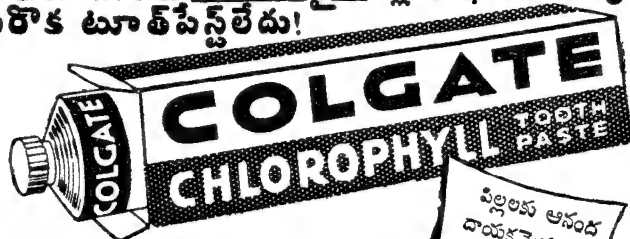
దంతక్షయాన్ని
నివారిస్తుంది!

కాలేట్ క్లోరోఫిల్ టూత్ పేస్ట్తో దోబూపళ్లను క్రమంతుప్పకుండా తోముకుంటే చిగుళ్లు గట్టిపడడానికి అవసరమైన జీవకణాలు పెరుగగలవు.

ఇతర మామూలు టూత్ పేస్ట్ లకంటే కాలేట్ క్లోరోఫిల్ టూత్ పేస్ట్ దుర్గంధాన్ని గట్టిగా నిర్మూలించగలదని ఇటీవల జరిగిన పరీక్షలో రుజువైంది.

భుజించగానే కాలేట్ క్లోరోఫిల్ టూత్ పేస్ట్తో పళ్లు తోముకుంటే పళ్లమెరుగును హరించే అవ్వాలను తగ్గించి, తద్వారా దంతక్షయాన్ని నివారించగలము!

ఇంతకు మించిన శ్రేతనమైన క్లోరోఫిల్ కలిగివున్న మరొక టూత్ పేస్ట్ లేదు!

ఇప్పుడు! ఆదాయకరమైన పెద్దనైజులో దొరుకుతుంది

విల్లలకు ఆనంద దాయకమైన దాని పెప్పర్ మింట్ రుచి, వాసన వారికి దాగా నమ్మరుంది.

★ మంత్ర పదేశం ★

అంతలో దూరదూరావస్థనాల తీరులలో శ్రీ రంగ దేవాలయంలోని కంచు గంటలు గభీర గభీరంగా మంద్ర మంద్రంగా మారుమోగాయి.

ఆ పిలుపులు వినగానే రామానుజుని కొదెనులు లందరినీ శ్రీ రంగనాథుని పాదసన్నిధికి తోడుకొనిపోవాలని పెద్ద తహ తహ బయలుదేరింది. మళ్ళీ ఆ గంటలు మరింత గంభీరంగా మారుమోగాయి.

రామానుజుని కిక్ అడుగు సాగలేదు. వారు, ఏరు, అనే భేదమేమీ లేకుండా ఆపరి సరాలలో తిరిగే వారినందరినీ గొంతెత్తి పిలిచాడు:

“నాయనా! మీరందరు ఎక్కడి కలాక పెల్లిపోతున్నారు! రండి! నాతోరండి! మీకందరికీ ఒక పెద్దపెన్నిధి నాపిస్తాను! రండి! రండి!” అని ఒక్కొక్కరిని ఆవేశంతో గట్టిగా కేకలుపెట్టాడు. పెన్నిధి మాటవిన్న కొందరు పిన్నలు, పెద్దలు అతనివంటపడ్డారు.

అది చూచిన మరి కొందరూ వింత ఏమో గమనించాలనే తహతహతో వారివెంట

పడ్డారు. అలాగ అక్కడ ఒక పెద్దగుంపు గుమిగూడింది.

రామానుజుడా పార్వతిలో అశ్వత్థ వృక్షానికమర్చిన పేడిపై నిలబడి మరింత గట్టిగా వారినందరినీ గొంతెత్తి పిలిచాడు:

“ఇదే నాదగ్గర ఉన్న పెన్నిధి! ఇదిగో! మీరందరు స్వీకరించండి! నేను చిరకాలం గురుకుమాచేసి ఈ పెన్నిధి సన్నిధి సంపాదించుకొన్నాను.”

అని వారందరికీ విస్తృతంగా వినబడేటట్లుగా తన కాచార్యుడుపదేశించిన అష్టక్షరీ మహామంత్రం బిగ్గరగా ఉచ్చరించిన థావిధిగా ఉపదేశించాడు. అటుపిమ్మట ఇంకొక రెండుమూడు మారుల లాగే బిగ్గరగా ఆమంత్రం పునశ్చరణచేసి అక్కడ ఉన్నవారందరికీ అది ఉపదేశించాడు. అతడంతటితో సంతృప్తిపడలేదు. దేవాలయగోపురంమీదికి, మంటపంమీదికి వెళ్ళి మరింత బిగ్గరగా ఆమంత్రం ఉపదేశించారు. ఆవేశ భాగా చీకటిపడేదాకా అతిదా మంత్రోపదేశాలతో పడి ఇక మిగిలిన ఇతరవిషయాల మాటే పూర్తిగా విస్మరించి వేశాడు. అతని హృదయం అనాటి రాత్రి మహానంద సాగరమై ఉప్పొంగింది.

క్రమక్రమంగా ఆవార్త శ్రీ రంగం లో అంతటా కొర్చిచ్చులా వ్యాపించింది. రామానుజుడు బాగా రాత్రిపడేదాకా నగరంలో అంతటా సంచరించి చిట్టచివరి కొక రావిచెట్టు నీడలో విశ్రమించాడు.

మరి కొంతసేపటికి తిరుకోటిసంచి అతన్ని వెతుక్కుంటూ అక్కడికి వచ్చాను.

“ఎంత పనిచేశావు నాయనా! స్వయంగా నీ చేతులతోనే నీ ఇంటికి నిష్కంఠింతు కొన్నావే! అయ్యయ్యా! ఎంతపనిచేశావు!” అని పరిపరి విధాల అతన్ని చీవాట్లు పెట్టడం మొదలుపెట్టాడు.

రామానుజుడా మాటల కేమీ ప్రత్యుత్తరమీయలేదు. ఆచార్యుని పాదాలకు సమస్కరించి పాదపూజి శిరస్సుపై చలుకొన్నాడు.

“స్వామీ! అన్నీ తెలిసే నేను మీ ఆజ్ఞాధికారింనాను. ఏమి చెయ్యను! నేనో దినులకమాలమాచి నిర్విషంగా ఉండలేక పోయాను. పోనీయండి! నేనే శాశ్వతంగా రౌరవాదినరకాల పాలయిపోతాను. నామూలంగా వారందరు తరిస్తేనాకదే శ్రీ మహావిష్ణు సాయుజ్యం! వారందరు తరించినప్పుడు శాశ్వతనరకంకూడా నాకు స్వర్గధామయే! నాకదే పదివేలు!”

కరుణార్ధమైన రామానుజుని హృదయం అతడులో కన్నీరై సంతతభారగా ప్రవహించింది.

అమాట విని తిరుకోటిసంచి అరగడియ కరకు అలాగే నిశ్చేష్టుడై కూర్చుండి పోయాడు:

“యతీంద్రా! నాకీ క్షణం లో అంతా అవగాహన అయింది! నీవు మానవమాత్రుడవు కావు! ఈవిధంగా ఈ మహామంత్రం సర్వలకు ఉపదేశించే నామర్మము, అధికారము నీకొక్కనికే ఉన్నాయి. నీదృష్టి దివ్యదృష్టి! మాది కేవలం మానవదృష్టి మాత్రమే! ఈక్షణంనంచీ నీదర్శనం పతిత పావనమై రామానుజ దర్శనమనే నా మధేయంతో ప్రపంచంలో అంతటా వర్ణిల్లగలదు.”

అని ఆచార్యుడే అతని పాదాలపై సాగిల పడబోయాడు! కాని రామానుజుడదివారిం చితానే ఆచార్యుని పాదాలకు తిరిగి సాష్టాంగ నమస్కారం చేశాడు.

శ్రీ రంగనాథ స్వామిదేవాలయ ఘంటా హ్వనం శ్రీ రంగనగరంలో అంతటా దివ్యా హ్వనంలా మహా గంభీరంగా మంద్ర మంద్రంగా మారు మోగింది. ★

అతిమూత్ర వ్యాధి నెమ్మదింతును

మూత్రంలో చక్కెరపోవడం అతిమూత్ర వ్యాధి (DIABETES) అంటారు. ఇది ఎంత ఉష్ణదవకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పొందినవారు ఆరోజుకారోజు మృత్యువుకు అవన్న మోతుంటారు ఈజిప్టు లక్షిజాంలో ముఖ్యమైన ఐక్యతగా దాహం, అకలి, తరచుగా చక్కెరతోగాని, లేక చక్కెరలేకుండా గాని మూత్రం ఇయిట వెడలటము, దురద మొదలైనవి. వీనన దారమ అనేక సంవత్సరములు పరిశోధనల పరితంగా తయారు కాబడినది. దీన్ని వాడటంవల్ల వేనకు వేల మందిమృత్యుముఖమునుండి ఇయిటవడ్డారు దీన్ని వాడితే రెండవలేక మూడవ రోజు మందేమూత్రంలోచక్కెర తగ్గింది అత్యధిక మూత్రంకూడా వివరిస్తంది మూడురోజుల తర్వాత మీకు బాగా తేలిక ఇస్తుంది దీనికి వత్సంలేదు. ఇన్ శెక్సెన్లు అవసరం లేదు. వివరములు గతం ఇంగ్లీషు కరపత్రానికి వ్రాయండి ఉచితంగా పంపెదము.

50 ఏళ్లం బుద్ధి ఖరీదు రు. 6-12-0 య. ప్యాకింగ్ పోస్టేజీ ఉచితము.

Venus Research Laboratory (A.P.W)
P. O.Box No. 587, Calcutta.

తెల్ల వెంట్రుకలుండవు.

(GOVT. REGD.)

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికము మానువానన “మన్ మోహిని హేర్ ఆయిల్” అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద వర్ణితో తయారైనది 10 సం॥ ర వయస్సువరకు వెండు కలను నల్లగా వుండును. ఇదిగత మెదడుకు చల్లదనము నిచ్చును. ఉష్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రోగియదు. “జ్ఞానకైక్తి”ని కంటిమాపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 5-0-0 3 సీసాలు రు. 12-0-0. నగము నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 8-0-0. 3 సీసాలు రు. 15/- పూర్తిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 7/- య 3 సీసాలు రు. 18/- య పని చేయలేదని ఋణువువర్తన పూర్తి సొమ్ము వావసు చేయబడును. కోరినవారికి పూర్తి.

GENERAL LABORATORIES,
(P. W) P. O. Rajpbanwar (H. Bhag.)

సావరిన్
మితాయిలు, దుపిలు
దేశమంతటా ఆదరించబడినవి

అపర బుద్ధి

డిబెర్టీవ్ సీరియల్

ఈ వ్యవహారంలో నాకు తెలిసినవిషయాలను
మే సేసింగు డైరెక్టరుకు లిఖిత రూపకముగా
అందజియవం నా మొదటి బాధ్యత. డాక్టర్
చంద్రశేఖర్ తో ప్రమాదభీమా విషయము
సప్పుడు ప్రస్తావించింది, అతని భార్య
కూతురు ఎలా ప్రతిఘటించింది, తరువాత
ఇంకొకసారి అతని ఆఫీసుకి వెళ్ళి తిరిగి యి
విషయం ప్రస్తావించి ఏ పదతిమిద అతి

25

ఆ ప ర ము ద్ది

లేస్తారు. డాక్టరు చంద్రశేఖర్ గుండె ఆగి పోవటంవల్లగాని, మరి ఇతర సహజమైన కారణాల వల్లగాని, మరణిస్తే, అటువంటి పరిస్థితులలో భీమా కంపెనీకి ఎట్టి బాధ్యతా వుండదు. ఆరోజు సాయంత్రానికి, చంద్ర శేఖర్ శవాన్ని పరిక్షించేసిన డాక్టరు దగ్గర నుంచి రిపోర్టు వచ్చింది మొదటి విరిగిపోవడం వల్ల మరణం తటస్థించిందని ఆ రిపోర్టులో వుంది. ఈ విషయం తెలియగానే అతడి మరణాన్ని గురించిన విచారణలు జరపటం రెండురోజుల పాటు నిలుపుదల చేశారు.

జనరల్ మేనేజర్ బల్లమిద చంద్ర శేఖర్ మరణంపై వచ్చిన కౌగిటాలు తెలి

గ్రామంబు రిపోర్టులు, ఒక గుట్టగా పడి వున్నవి. ఈ వ్యవహారంలో పాండ్ల్యు చాలా చిరాకు పగుతున్నాడు. అతడు పిలవంజే, అతడి దగ్గరకు వెళ్లి మాట్లాడడానికి కంపెనీ ఉద్యోగులు, గుమాస్తాలుభయపడుతున్నాడు. రైలులో నాపక్కనే కూచుని ప్రయాణం చేసిన వ్యక్తి ట్రంక్ సాన్ లో మేనేజింగు డైరెక్టరుతో ఈ విషయమై ఏదో మాట్లాడాడట. మేనేజింగు డైరెక్టర్ తెలుసుకున్న విషయం ఎవరితోనూ చెప్పలేదు. కాని అప్పటినుంచి మేనేజింగు డైరెక్టరు కులా సాగాను నిమ్మకు నీరెత్తినట్లుగా నిబ్బరం గానూ వుంటున్నాడు.

“ఇది కేవలం ఆత్మహత్య,” అని ఒక చీట్ రాసి పాండ్ల్యుకు పంపాడు. పాండ్ల్యుదాన్ని కూడా తన బల్లమిద వున్న కౌగిటాల్ కట్టలో చేర్చాడు. అప్పుడు నేను కూడా జనరల్ మేనేజరు గదిలోనే వున్నాను.

మేనేజింగు డైరెక్టరు ఒకసారి ఆ గదిలోకి వచ్చాడు.

“ఇది ఆత్మహత్య అయితే, మన కంపెనీకి బాధ్యతే వుండదు. ప్రమాదంవల్ల అతడు మరణిస్తేనే, మనకు కష్టం. మనం అతడికి ప్రమాద భీమా పట్టా ఇచ్చాము,” అన్నాడు పాండ్ల్యు.

“ఉహూ,” అని మానంగా విన్నాడు మేనేజింగు డైరెక్టరు.

“అప్పుడే నేను చాలా ముఖ్యవిషయాలు (41-వ పేజీ చూడండి)

మీ ఉద్యోగమేమి?

వ్యాపారియా, మ్రానుసామానులు తయారు చేయు

వారా...ఎలెక్ట్రియన్., మెకానిక్...హాబీయిస్టా?

అయితే మీ కత్తవసరమైనది ‘ఉల్ఫుకబ్బు’—దృఢమైన, శక్తివంతమైన, ఇంకా ముందు ఎన్నడు లభించని మీ శక్తికి తగిన అద్దెతో దొరకుతుంది. ఎలెక్ట్రిక్ డ్రిల్లు.

‘ఉల్ఫుకబ్బు’ డ్రిల్లుతో ప్రారంభించి మీ కర్మాగారమును ఇతర విద్యుత్తుచే పనిచేయు పనిముట్లతో వింపుడు.

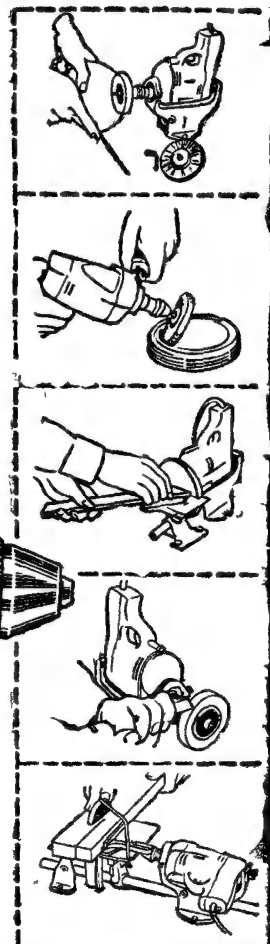
‘ఉల్ఫుకబ్బు’ డ్రిల్లింగ్, పారిషింగ్, సాయింగ్, మతీయు చేతి పనిముట్లతో చేయుట వలన కలుగు అలసట, ఇబ్బతులను లేక చేయుచున్నది. అది లహ వ్యావకమైనది, తేలికైనది మతీయు ఉపయోగించుటకు మలభమైనది. మీరు తక్కువ శ్రమతో ఎక్కువ ఫలము పొంద గలరు.

Wolf Cub

రాల్ఫీస్ ఇండియా లిమిటెడ్.

320, లింగిచెట్టి స్ట్రీట్, మదరాసు. బొంబాయి. కలకత్తా. ఢిల్లీ.

విద్యతా లోకం

“అమ్మా ఓ అణా ఇవ్వవూ” అన్న మాటనుండి ప్రతి ఇంటా కూమారుగా విన బడు తూనే ఉంటుంది.

అమ్మా ఓ అణా ఇవ్వవూ

హాట మాత్రం తలికి వుండును. ఎంత సేపటికి అణాకొన్నకున్నా నాముందర కూర్చుని తినిపోవాలి

సాధారణంగా పిల్లలకు డబ్బుంటే చాలా ప్రీతి. దాని విలువ ఉపయోగము తెలియని పిల్లలకు కూడా డబ్బుంటే చాలా యిష్టం.

పిల్లలకు సాధారణముగా డబ్బులివ్వడము సాధారణంగా తలితండ్రుల ఆదాయాన్ని బట్టి వుంటుంది. సామాన్యంగా తలిదండ్రులు పిల్లలు కోరినంతగా డబ్బులివ్వరు. ఇది కొంత వక్ర ముంచిదే. ఎక్కువగా ఇచ్చినందు వలన పిల్ల లనేకములైన దురలవాట్లకు లోనౌతుంటారు. ముఖ్యంగా యీ ఎక్కువగా ఇవ్వడం అనేది పిల్లల సంఖ్య తక్కువగా ఉండి, ఆదాయం ఎక్కువగా వున్న కుటుంబాల్లోనే జరుగుతుంటుంది. సాధారణముగా మనం ఈవిధమైన కుటుంబాల్లోనే పిల్లలు పెంకితనంగా, రౌడీతనంగా ఉండడం చూస్తూ వుంటాం. ఒక్కొక్కప్పుడు ఈవిధంగా పెంచిన పిల్లలే ఆకతాయిలుగా అనగా లోకజ్ఞానం అంటే ఏమిటో తెలిసి వాళ్ళుగా తయారవుతుంటారు. కాబట్టి పిల్లల ఖర్చులకు డబ్బులివ్వడం అనేదానికి ఒక పరిమితి ఉండాలి.

కొందరు ఎక్కువ డబ్బుండికూడా పిల్లలకు ఒక్క కౌన్సీకూడా ఇవ్వరు ఇవ్వక పోవడంవలన కూడా పిల్లలు చాలమటుకు చెడిపోతారు. వారి అవసరాలు తీర్చుకొనుటకు, తలిదండ్రులు ఇవ్వనందువల్ల ఏదో ఒకమార్గం వెతుక్కోక తప్పదు. అందులో తేలికైంది దొంగతనం. ఇంక అక్కడ్లించి మొదలు పెట్టారు. మొదట తల్లి చాటుగా దాచుకున్న డబ్బులు దగ్గరనుంచి, నాన్న డ్రాయరు సొరుగులోవున్న మనిషిపర్చుదాకా పోతుంది వారిప్రభావం. ఇదంతా పిల్లల తప్పుగాదు. తలిదండ్రుల తప్పు. కాని ఇది ఇంట్లోఅయితే యెవోవిధంగా సర్దుక పోవచ్చు. కాని పరాయివోటుకు వెళ్లినపుడు మాత్రం చాల ప్రమాదకరం. మనింట్లో చేసి పట్టే అక్కడా చేస్తారు.

మంచి చెడ్డ

ఇక పిల్లలు డబ్బు ఖర్చుపెట్టేపద్ధతి వారి వారి ఆలవాట్లను, అభిప్రాయాలనుబట్టి వుంటుంది. కొందరుపిల్లలు తలిదండ్రులచ్చిన డబ్బును ఎప్పుడూ తినుబండారాలకే వుపయోగిస్తారు. ఇంట్లో ఎన్ని వున్నా కొట్టుకో ఏదంటుంటే వెళ్ళి కొనుక్కొనేనేగాని వారికి తప్పివుండదు. కొందరు పిల్లలు వారి

వి. ఆర్. దేవ

అలంకారాలకోసం, విలాసాలకోసం ఉపయోగిస్తుంటారు. కొందరు పిల్లలకి (ముఖ్యంగా అడపిల్లలైతే) కుట్టుంటే చాలా ఇష్టమును కోండి. తలిదండ్రులిచ్చి నది కానియైనా, అణాయైనా దాచి ఒక్కరూపాయో, అర్ధరూపాయో ఐతే ఏదారపు ఉండో లేక, ఏ ఊలో, నూరులో ఈవిధమైన కుట్టుపరికరాలనే కొనుక్కుంటారు. మరికొందరు పిల్లలు వారిఖర్చులకిచ్చిన డబ్బును దానధర్మాలకు, పుస్తకాలకు, స్నేహితులను సంతోషపెట్టుటకై బహుమతుల కొరకు వుపయోగిస్తారు. ఈ విధంగా చేయడం మంచిదే. ఈ విధంగా చేస్తే తలిదండ్రుల కూర్చుంటున్నప్పుడు వారు ఈ స్నేహితులను పెట్టే

అంటుంది. కాని ఆ విధమమాత్రం స్నేహితులకు పెట్టేగాని తప్పివుండదు.

తలిదండ్రులు పిల్లలఖర్చులకు డబ్బుచ్చేటప్పుడు ఖర్చుపర్చు రాయదానికి ఒక చిన్న పుస్తకము (Account Book) ఒక పెన్నిలు కూడా ఇస్తేమంచిది. ఈవిధంగా చేసిన ఎడల పిల్లలు మంచి నాణ్యమైన వస్తువులు కొనేందుకే ప్రయత్నిస్తారు. అవగా ఈపుస్తకంలో బడ్జెటు తయారుచేయడానికి అవకాశము ఉంటుంది. ఎప్పుడైనా ఈ బడ్జెటును తలిదండ్రులు చూచి మెచ్చుకోవాలనే కోరిక వారిలో జనిస్తుంది. ఈవిధంగా చేయడంవల్ల పిల్లలు మంచి నాణ్యమైన వస్తువులను యేరి, దానినెంతకు కొనవలెను, ఏదికొనాలి అనే విషయాలుచిన్నతనంనుంచే నేర్చుకుంటారు. పెద్దలయి, వారి భావిజీవితంగూడ ఒక క్రమ పద్ధతిలో నడిచేట్టు చూచుకుంటారు.

కాబట్టి పిల్లలకు ఎప్పుడు ఒక క్రమ పద్ధతిలో వారి అవసరములకు తగినట్లు డబ్బు ఇస్తూవుండాలి. కాని ఎక్కువగా యివ్వకూడదు. ఇచ్చినందువలన కూడా చాలా చెడువున్నది. కాని బొత్తిగా ఇవ్వనందు వలన కూడా చాలా అనర్థాలున్నవి. కాబట్టి అవసరమైన వాటికి కూడా ఒకపరిమితి పెట్టుకొని ఇస్తూవుండాలి.

చల్లదనమునకు
చక్కని
కొదమిలరు..

పెరిడెంటు
వెజుటుల్
హీర్ ఆయిల్

RATHOD TRADING CO. MADRAS.

చుట్టాలన్ను

ఈ చుట్టాలలో అన్ని రకాలున్నాయి. కొందరు మంచి తాము వచ్చిన ఇంట్లో పిల్లల్ని చాల సరదాపడేలాగ కథలు చెప్పి మంచి నేర్లు లాడో చనువు చేసుకుంటారు. ఒకాయ బంధువుల ఇంటికి వెళ్లారు. ఆలో ఎదో పండుగవడముచేత ఆయంటి ఇల్లాల పులిహార పరమాన్నముచేసే ప్రయత్నములో ఉంది. వచ్చిన చుట్టానికి కాఫీ కలిపే ప్రయత్నంలో పాలకుండి బద్దలయి చేతి వాలుగ వేళ్ళు బాగా కలిపాయాయి. ఇలా చూడండి ఒక కంక చెయ్యి భగభగా మండుతూ ఉంటే మరోవంక పులిహారకలిపి అందరికీ వడించవలసిన పరిస్థితిలో ఆయిల్లా లి ఏమీ తోచలేదు. కానీ వచ్చిన బంధువుల సమృద్ధులవారు. వంటయింట్లోకివచ్చి

★ అల్లమరాజు

వేడివేడి పులిహార కలపడంలో సహాయ పడ్డాడు. తరువాత గరిటతో ఆమె ఎలాగో వడ్డించగలిగింది. ఇట్టివారు సాధారణంగా తాము వెళ్ళిన యింటి పరిస్థితినిబట్టి చెయ్యి చాలా వేయలేదనీ, బాడిఅన్నం పెట్టారనీ, చూడిపళ్ళు వేయలేదనీ, అనుకోకుండా, సర్దుకు పోతుంటారు. ఇలాంటి చుట్టాల పదిమంది ఒక్కసారి వచ్చినా అడవాళికి ఏమీ ఇబ్బంది ఉండదు. ఇక తొలివాడి సంగతి మనము అనుకునేది. ఖతే అందరికీ

వడహారణాల వట్నవాసి. "మీయింటిలో హరి కేన్ దీపాలులేవా" అని ఆశ్చర్యపోతాడు గొప్పకి.

మన భారతదేశం అనాదినుండి అతిథి పూజకి అడరగి పెట్టింది వేరు. అతిథిని దైవ స్వరూపుణ్ణిగా ఎంచి పూజిస్తారు మనదేశంలో. ఇక, బంధుమర్యాద గురించి చెప్పనక్కరలేదు. అయితే ఒక్కసంగతి.

ఇంటికి చుట్టాలుగాని స్నేహితులుగాని వచ్చినప్పుడు మనం ఎలా సభ్యుల పాటిస్తామో ఆ వచ్చినవారుకూడా కొంచెం మంచిచెడ్డా గమనించాలి. ఇక బంధుమిత్రులని ఆదరించడమనేది కూడా దేశకాల పాత్రోచితంగా ఉంటేనే ఆరే కష్టమనిపించదు. మనోపూర్వకమున్న శరీరబలంలా మనకు నూకో వంతులేదు. అర్థికంగాకూడా మనం. "రాయల కొలంలో సామాన్యులు కూడా గొజ్జంగి నీటితో బుర్రమాజేవారట" అనుకొని సంతృప్తి పడవలసిన పరిస్థితిలో ఉన్నాము. నిత్యజీవితా వసరా లో ఎన్నో పాట్లు తడుతూ ప్రాసంపాదన కూడా అవసరం అంటున్నా ఈరోజుల్లో.

సభ్యులలేని చుట్టాల్ని గురించి రాయడం ఎంతయినా అవసరం. అడవాళ్ళ ఫౌషల్లో. చీరలరంగుల్లో ఎన్ని రకాలున్నాయో

అవిడ కేం తెలుసు? సబ్బు ఉండండి అని అడగితే నా

మారు...జుగ్రత!

పురిహార కలపడం చేతనవుతున్నా అని మల భంగా వెటకారం చెయ్యవచ్చు. ఆ సం దర్భంలో పురిహార కలపవలసి వచ్చింది. ఎదటివాళ్ళ యింట్లో ఉన్నామన్న సంగతి కొంచెం గుర్తు తెచ్చుకుని మోతాదుమించని సభ్యులను కనవరి సేచాలు. సహాయంచేసివేలే. అది సందర్భాన్ని బట్టి ఉంటుంది. ఉదా హరణి నీటియెదడి ఉన్న ఊరిలో చుట్టాల యింటికి వెళ్ళినప్పుడు తాగడానికి కాకుండా చలగా ఉంటాయని వేసంగిలో కూజాలో పోసుకున్న నీళ్ళతో ముఖమూ కాళ్ళుచేతులూ సబ్బుతో రుద్ది రుద్ది కడగకుండా ఉంటే ఆ ఇంటి గృహిణికి సహాయపడినట్లే. తాగనీళ్ళ నానాఅవస్థ వదిలే తెచ్చుకునే స్థితిలో చెయ్యి కడుగుకుండుకు గూడా మంచినిచ్చే

సర్వమంగళ ★

పొయ్యిమనడం అక్కడ భావ్యంగాఉండదు. ఇలా చెప్పాలంటే యెన్నో ఉన్నాయి. ఇక బంధువర్గంలో చాలా వరాలున్నాయని మంచి అనుకున్నాం. చూద్దాం.

గ్రామోద్ధారకులు

వాళ్ళ పనిమీద, అంటే ఏవ్యాపారాదుల కోసమోవచ్చి చుట్టాలింట్లో మకాం చెయ్యి డం. ఈరకం బంధురైవాలు తరచుపట్నాల్లోంచి పడతూళ్ళకి ఏ సెలవుల్లోనో విడు

ఈచుట్టం ఆరంగ్యసూత్రాలు బాగాపాటిస్తాడు- "ఈనెట్టు కొల్లదేనా; ఈ తువ్వార్లు చాకింటి మడతలేనా" అంటూ.

నానికనుకుంది. దాంతో ఆయన చాకిగేవు పెట్టేశాడు.

దిల అవుతుఉంటారు. వీళ్ళ కష్టపడి తెచ్చు కున్న సెలవంతా చుట్టాలింట్లో సద్వినియోగం చేశామ నుకున్న తర్వాతనే కడులుతారు. వచ్చినపని అవ కానో, లేక సెలవుల్ని ప్రకృతిసౌందర్య విలసితా లైన పల్లెపట్నంలో గడపాలనో, తిప్పవేళారనుకోండి. ఇక వీళ్ళువేల్చేబాధలు ఇన్నీ అన్నీ కావు. పట్టణ వాసులమనే అహంభావముతో, బలవంతంగా రద్దుకొన్న నాగరికతతో కనువిస్తారు.

ఇలాంటి ఆయన ఒకడు వచ్చాడనుకోండి. ఈ వ్యక్తి మూటావేరీరు ఎలా ఉంటుందంటే, షబ్బుబిళ్ళెఉందా? అద్దము ఉందా? మియింట్లో నారికెన్వలంతిరులేదా? ఏ గోడనో, స్తంభానో, అడుగుతున్నట్టు! ఉంటుందిగాని పరాయి గృహిణిని సౌమ్యముగా అడిగినట్టుండదు. ఈరకంనాళ్ళు ఆవతలవ్యక్తి మర్యాదా, గౌరవము, పాటించవల సిన అవసరం-లేదనుకుంటారేమోక నుకనే వీళ్ళు ఉన్న స్వాక్సూ పరిస్థితుల ప్రొద్దులంవల్ల సహించినా వెళ్ళిగానే బ్రతుకులేవుదా అనిపిస్తుంది, గృహస్థుకి.

శానిటరీ ఇన్స్పెక్టర్లు!

మరో మహాళయను వచ్చాడనుకోండి.

చుట్టాలు వస్తున్నారజాగ్రత్త

ఈయన వారంలో జలకు తక్కువ ఉండడమగుచుంది. ఈ మహానుభావుడు ఆరోగ్య సూత్రాల్ని బాగా పాటిస్తాడుగాబోలు. ఇక ఈయన విజ్ఞాన ప్రభావం ఎలా ఉంటుందంటే. అబ్బాయ్? ఈ సబ్బు ఎవరూ వాడనిదేనా? చాకలి తెచ్చిన తువ్వలు మడతలు రెండుంటే చాలు అంటాడు. స్నానమయి వంటయింట్లో పీట మీద కూర్చుని ఈ పట్టుపంచె ఎవరూ వాడనిదే గదా అంటూ ఓ ధర్మసంజేహం వెలిబుచ్చి భోజనాని కుప్పకమిస్తాడు.

వడ్డించే గృహిణి (రెట్టింపు ఖరీదుతో పట్టువస్త్రా రా కొనుక్కోవలసిన నగరవాసి గదా అనో, లేక సమృద్ధిగా ఉన్నాయనో) వేసే అరటిపళ్ళి పనసతోనలా సగం తినేసి, యిది కడిగారా లేదా అని చెక్ చేస్తూ తింటూఉంటాడు. అలాంటప్పుడు ఏమిటిచలాయింపు అనుకోక తప్పదు ఎంత బంధు మర్యాదగల గృహిణికైనా. ఆరోగ్య సూత్రాల్ని ఇంతబాగా ఆచరింపచేస్తూన్న ఈ మర్యాదగడుతు స్నానంచేశాక ఇంకా అందరూ పోసుకోవలసిన నీళ్ళ గాబులో తన బటల్ని ముంచెసి ఆరవేస్తే ఆ ఇంట్లో పిల్లలు తెలియక అవే స్నానంచేయ్యడం, తెలిశాక ఉన్నారమంటూ పిల్లలకు, తల్లి మళ్ళీ నీళ్ళు కాచి పోయ్యడము జరుగుతూఉంటుంది.

కొంతమంది మగవాళ్ళు తప్పనిసరిగా భోజనము ఎక్కడోనా చేయవలసివస్తే విధిగా అవసరమైన, తువ్వలు దువ్వెన సబ్బు వస్త్రాలు వెంట తీసుకుపోతారు. ఇది చాలా మంచి అలవాటు. ఇక సచి శుభ్రతల విషయంలో అతే పట్టింపులేని వారయితే ఏదీచ్చినా (హోటల్ భోజనములా) సహించి సంతృప్తిపడతారు. ఒకరకంగా ఈవృత్తి మంచిదేనెమో!

సరికి సరి

ఒక బంధుశిల్పవాద్యుడికి ఒకావిడ వడ్డించవలసిన దుర్గతి పట్టింది. ఈయన పనస కాయకూర మారు వేయించుకుంటూ అన్నాడు. “ఇది ఏమిటి” అని. ఆంధ్రులలో పనసకాయరుచి ఎరగనివారుండరు. ప్రస్తుతము ఉనికి పట్టణమే అయినా పనసకాయ రుచి మరచిపాడు కాదు. ఆ ఇల్లాలికి బిళ్ళుమండి సామ్యంగానే “అయ్యా! ఇది పనసకాయపచ్చడి” అంది. దానితో ఆయన ఆశ్చర్యపోయి కూరకాక పచ్చడి చేస్తారని తెలియడం? అని కొంత నాగరికత లకపోసి మరికొస్త వేయించుకున్నాడు.

గంభీరపన్యాసకులు

మరొకం. వీళ్ళకి భోజనం పూర్తి అయే

సరికి, సహస్రనామపూజ చేయ్యవచ్చు. మీ ఇంట్లో వెండించాలు లేవా! దగ్గర మొదలుపెట్టి, దేశీ, కాల, భూతభవిష్య ద్వర్తమాన కాలాల్లోని, సమస్త విషయాలు, ఏకరువుపెడుతూ, మాటకీ గిన్నెడు నెయ్యి, విలువైన కాలాన్నీ, వ్యయం చేస్తారు. గృహిణి (లేక ఆ ఇంటి స్త్రీలు) భోజనంవస్త్రా చేయ్యాలన్న సంగతి వీళ్ళకితోచదు. వీరిభోజనం, వారా సమీక్ష, ఆయనకి వడ్డించే ఆడవాళ్ళ ప్రాణం కడంబుతుంది. కాస్త అరిచేద ఇల్లాలయితే కోషవచ్చి పడిపోవచ్చు కూడా. ఇది అతిథియోక్తి మాత్రం కాదు. అనుభవకవేద్యం మాత్రమే. ఆకలితో, ఏకటాకిగా, కొన్నిగంటలు నించున్న మూలన కాకులాగుతూ, బాధపడుతూ ఉంటే, అహో! ఆంధ్రమర్యాద! అతిథి పూజ! ఇదే. అని ఎవరనగలరు! తొందరగా కంరానికి అడుపడేలా, తిలాలనికాదు, అనవసర ప్రసంగాలమాని, భోజనమాత్రం, చెయ్యగలిగినంతసేపూ తినవచ్చు. కాని తినక ముందూ, తదుపరీ, స్త్రీలు ఎన్నో ఇంటి సరుబాట్లు చేయవలసి ఉంటుందనేది గమనించాలి.

బాతాఖూనీకోరు

మరొకరింకాదు. ఇంటి యజమాన రానికి శుచి శుభ్రతలు కాస్త ఎక్కువగా ఉన్నాయనుకుందాం! అన్ని పనులూ అయేక, రాత్రి ఏ పదకొండు గంటలకో మంచమంటూ కనిపిస్తుందా! అని అలసిన కరీరం తో, కళ్ళమంటలతో వస్తుంది. ఆవిడమంచమీద వీళ్ళు కూర్చుని ఇంటి మగవాళ్ళతో బాతాఖానీ వేస్తూ, రాత్రి ఒంటిగంటలునా కదలరు. వాళ్ళూ, మీరూ తప్పకోవాలి అని తమ మగవాళ్ళతోగాని, లేవయ్యా! అతిథిస్వరూపా! అక్కడ మేము పడుకోవాలి, అని గాని ఏస్త్రీ చెప్పగలరు!

ఇదిగ్రహస్థితి అనుకోవాలేమో! ఆ ఇంట్లో ఆడవాళ్ళకి వీళ్ళు చోటుగాక మరోచోటు పడుకునేందుకు లేకపోయినప్పుడు ఎంత అవస్థ!

బేఖాతరీబాబులు

మరొకం నీ లెక్కేమిటి! అన్నట్లుగా, నూతివడ్డా, విస్తరివడ్డా, చీడేస్తూంటారు. ఆ విస్తరి తయ్యడానికి చాలా జాగుప్సాకరంగా ఉంటుంది. నూటులో ఉన్న (సంకుచిత భావాలుగల చుట్టాలుమాత్రమే) వ్యక్తులు కొందరు చాలా జాగుప్సాకరంగా సంవరిస్తారు. అవన్నీ, అనులేఖ్యాలు. సగంగాను

కొరికేసి కాఫీతాగేవాళ్ళు కొందరు, వీళ్ళు వచ్చినప్పుడు, గృహిణి, గానులన్నీ కడిగి, పిమ్మట, పనిచునిషికి వెయ్యాలి, లేకపోతే ఆ ఎంగిలి చింతపండుద్వారా, అన్ని పాత్రలకి వ్యాపించేస్తుంది. గనక, పట్టు పంచె తెచ్చుకోవడం, కొళాయి వద్ద చీడేవడం, ఒకామె, బంధువుని మందలించవచ్చు ఈ సందర్భంలో.

మన సబ్బు కాకపోతే

ఇంకోరకం, ఒకాయనవచ్చి, అమ్మాయ్! సబ్బుఉందా! అంటాడు. సరే స్నానం చేస్తాడుగాబోలనుకుని, ఇచ్చి, ఆ అమ్మాయి, వంటలో లీనమవుతుంది. పనంతా అయి సబ్బుతో ముఖం కడుక్కోవడానికి వెళుతుంది. అక్కడ సబ్బూ, దాని తాలుకు పెద్దనునిషీ, కూడా కనిపించరు. కాని తెల్లగా ఉతకబడిన ఆయన ముతకలాల్చి, నూతిపళ్ళెనిండా సబ్బుమరగా చూడగానే, అయ్యా! బట్టకని తెలిస్తే, బట్టలపళ్ళె ఇచ్చిఉంగునే! అని ఉన్నారమంటుంది.

భేదబుద్ధిలేదు!

సరే! ఈయన భోజనంసంగతి. చారులో కూడా రెండు గరి టెలకుపైగా నెయ్యి పోస్తేనేగాని తవడు. ఇలాంటి వాళ్ళకి (పరాయిచోటమాత్రమే సుషుగా, ఫస్టుగా, వేపుచెయ్యగలిగిన వీరికి) తమ స్వంతిఇంట్లో ఇలా జరగదన్నది అందరికీ విదితిమే. పోనీ కష్టసుఖాలూ, సరవరలూ తెలియకచేశారంటే, రేడుమవియ్యాల బాధలూ, వస్తువుల ఎద్దడి, అనుభవిస్తున్నవాళ్ళే. నిర్దోగమూటం అయినా మోతాదులో ఉండాలి. ఆహారం పటయినా, తిన్నంతింతి, విస్తరి, గేదెకట్టు మొదలుగా చేసేవారు కొందరు. పోనీ! వీళ్ళకి స్వస్థభం లేదు. మనఇంటి మర్యాద వీళ్ళకి స్వస్థభం లేదు (కర్తవ్యతాతూ) వాళ్ళింట్లోకి మనం వెళ్ళేపం జరిగితే (అసలు జరగదు లేండి) మర్యాదచేస్తారేమో అంటే అలా చెయ్యరు. మన ఇంట్లో తిన్న, లస్కారా, ఉండలు, జాపకం తెచ్చుకుని అయినా, ఆయన భార్య మన ముఖాన్ని బొట్టుఅయినా చెల్లదు. అనవసరం అని వీళ్ళ అభిప్రాయం.

“నేనూ, నా పిల్లలూ”

ఇంకోవర్గం, పల్లెల్లాగోని బంధువుల ఇంటికి వస్తాడనుకోండి సతీసుత సమేతంగా. ఈయన పాలం ఆ ఊర్లో ఉండవచ్చు. ఆ రైతు ఓ ముంజెలకంటలమో, జాన్నుడేగి సాయో, తెచ్చి ఈనాందారుగారి కుటుంబానికి సమర్పిస్తే, ఆయన, పుత్ర పుత్రికా సంతానానికి, సతీమణికి, ముంజెల మాధుర్యాన్నీ, అవి తినే పద్ధతీ, వివరించి చెప్పతూ, ఇంటివాళ్ళ పిల్లాన్నీ ఒకణ్ణి పిలిచి, కాస్త చక్కెర (వంటింట్లోది)

★ చుట్టాలు వస్తున్నారు జాగ్రత్త ★

తెప్పించి, అది ముంజెలలో మేళవించి మరి పిల్లలకు తినిపిస్తూ, కంటమంతా భారీ చేస్తారు. ఇక చూసుకోండి తమాషా, పొద్దున్న, “చుట్టాలకే ఇడెను పెట్టాల”ను కుని ఊరడిలిన ఆ ఇంటి పిల్లలు, వీడికాని వేళముంజెలకోసం పోరుపెడితే ఇంటి ఇల్లాలు ఎక్కడతెచ్చి ఇవ్వగలదు! ఎంత భాగ్య కాలిని అయినా వెంటనే సమకూర్చలేదు. ఒకాయన సహోదాపల్లి తన కొడుక్కి వలిచి తినిపించడం, తాను తినడం చేస్తున్నాడు. ఇంటివాళ్ళి పిల్లలు నాలుగేళ్ళ వాడు చూశాడు. ఆ పళ్ళెకోసం తలినీ వాడు వేళి నే, అసలే చాకిరి ఎక్కువయిన ఆమె వాణ్ని సరిదియలేక, చచ్చేలా బాదింది. అలా తినేవాళ్ళు, ఏ చెరువుగట్టుమీదనో తింటే బాధాఉండదు మరి!

‘మదుర’ స్మృతులు

నా చిన్నతనంలో ఒకాయన, బంధువుకాదు, స్నేహితుడు మా ఇంటికి వస్తూఉండేవాడు. వచ్చినప్పుడల్లా, పిప్పర మెంటు, చెలాయికీ నాకు, తెచ్చేవాడు. “చిల్లిన గారెనె స్కూల్” అని మమ్మల్ని వేళాకోళంచేస్తూ, ఇచ్చేవారు, అవి మూడే కాల ఖరీదుకోలుపుఅయినా, చిన్ననాటి మధురస్మృతిగా నిలిచిపోవడమేగాక, నాటికీ నేటికీ ఆయన మాకు అతిథి. మా లుకూడా ఆయనచేతి పిప్పరమెంటులందు కొంటున్నాం. వాళ్ళి లేత వృద్ధుల అభి మానాన్ని ఆ వృద్ధుడు అందుకొంటున్నాడు.

విమర్శకా గ్రే సరులు

ఒక్కొక్క ఇల్లానికి తాము వాడేకం చాలా, మంచాలూ, దువ్వనా, సబ్బూ వగైరా ఇతరు లుపయోగించడం సహింప రానిదిగా ఉంటుంది. అట్టి పరిస్థితిలో ఆమె బంధువులకోసం ఏర్పాటు చేసిన వస్తువులు ప్రత్యేకించిఉండ నేఉంటాయి. కాని వచ్చిన వారు అదివాడక ఆమెవాడే మంచాలూ, తల గడలూ కేవలం కుర్చీలుగా, సుఖాసనాలుగా భావించి ఉపయోగిస్తే, దుప్పటిని ఉన్న మట్టిని దులప వచ్చును గాని, మనసులోని, ఏవ్యాభావాన్ని దులిపి వెయ్యలేరుగదా! కొంతమంది పీటమీదనుంచిలేచాక, పీటని బైదు మట్టికి తక్కువ ఉండదు దులుపు కొని కూర్చోవాలని తోచదు కాబోలు, వారికి. కొందరు కాఫీ, స్ప్రింగ్ గా లేదనీ, పాలు తక్కువయాయనీ, స్వంత ఇంట్లో కంటే ఎక్కువ సవాల్ చేస్తూ ఉంటారు.

హితులూ, సన్నిహితులూ

పైన చెప్పిన వర్గాలన్నీ మన ఇంట్లో

ఉన్నాళ్ళే బాధింపగలుగుతాయి. కాని వీటి తలదన్నీన రకం ఇంకోటి ఉంది. మన సన్నిహిత బంధువులను కొనేవారిలోనే ఈ వర్గం ఉంటుంది. వీళ్ళు తిన్నన్నాళ్ళూ, మమ్మగా తిని, వెళ్ళబోయేముందు వ్యక్తిగతంగా, అనుమానాలు వైషమ్యాలు వచ్చే సూక్తులు చెప్పి మరిపోతారు. ఇది కొంపలు కూల్చే పద్ధతి. తిన్న ఇంటి వాసాలెన్నడం. మానేసురా లాకామె ఉంది. ఆమె ఇంటికి పైన చెప్పిన రకం మహానుభావుడు వచ్చి, పదిరోజులామె చేతి భోజనంతిని, ఆమెవీడో కథరాస్తూ రాస్తూ, వదిలివెళ్ళిన కాగితాలలో కొంత భాగమే, ఆమెభర్తకుమించి, “తమ్ముడూ! నీ భార్యకి, ఎంతవిప్లవాత్మక భావాలున్నాయో చూడు, ఆమెనిహింసించకు నుమా, నేర్పుగా వారించు. విద్యని ఆమె దుర్వినియోగం చెయ్యకుండా కాపాడడం నీధర్మం, నీమేలుకే చెబుతున్నా”, అన్నాడట.

అసలే కోపిష్టి అయిన ఆమెభర్త ఏమన్నాడో తెలియదుగాని ఆమె కధారచన అగి పోయింది. తినిపోక, కుటుంబ విషయాల్లో కుట్రలు పన్నుగలసమర్థులు కొందరుంటారు. పైన చెప్పిన బంధుభేదాచ్యుకు, స్త్రీవిద్య అంటే, పదవి సనాతనుడేమో అంటే, నలుగురు పిల్లలతో అయిన తన భార్యను, ఇంట్లో చదివించి, పరిక్షలకు కట్టించి, పరిక్షలో, తాను స్వయంగా వంట చేసి, ఆమెకు తోడ్పడి, చిన్నప్పుడు చదివించని లోపాన్ని తాను పూర్తిచేశాడు. ఈ విశాలహృదయ డికి, పరాయిగృహిణి రచనాక్రికై బాధ బయలుదేరితే ఏమనాలో తెలియకుండా ఉంది. వాళ్ళ కనవననం, అప్రస్తుతం, వీడి ఉండదు. నీభార్య పుట్టినింట్లో ఉన్నప్పుడు పొద్దుకు వెళ్ళిందనో, నీ అత్తగారు చిన్నప్పుడు లేడియోలో వేపంవేసేదనో, లేక నాభార్యను, ప్రతికచదవడంకాని, ఉత్తరం రాయడంగాని, చేయని వ్యసనో వీళ్ళ ప్రబోధం (లేక హెచ్చరిక) చేస్తూఉంటారు.

ఆమెభర్త మూర్ఖుడు అయితే ఆమె అవసర వర్తనా తీతం అనవచ్చు నేమో! జాతికి చెదపురులైన ఈ వర్గం బంధుకీట కాల్ని గృహవరణలోనికొక్కడా రాని వ్యకపోవడమేగృహిణికి, గేస్తుకీ శ్రేయస్కరం.

‘పచ్చడిమెతుకులు చాలెద్దూ’

ఇక మరొక్కమాట చెప్పాలి. ఇటువంటి వాళ్ళు ఇప్పుడు ఉన్నారా! అని సందేహం వద్దు, ఉన్నారు గనుకనే రాయవలసి వచ్చింది. పైన చెప్పిన విషయాలలో కాక

మరొకకం గానైనా ‘బంధుబాధ’పడనిగృహిణులుండడం అరుదు. స్వంత ఇంట్లో, భార్య చేతిభోజనమైనా సావకాశంగా తిననోడు కొనిమగవారూ ఉన్నారు. ఎంతో విజ్ఞానం సంపాదించామనుకుని రచయితలుగా తయారై (స్వంత డబ్బుతో అచ్చయినా సత) పొరుగింటి భోజనంలో తప్పలేంలే వారూ ఉన్నారు. వీళ్ళు మర్యాద పొందాలనుకుంటారేగాని, మనం వాళ్ళ ఇంటికి వెడితేభార్య, “ఎప్పుడూ రానివాళ్ళవచ్చాడ వంకాయలుకొని (బస్తీలో)కూరవండుతా” నంటే, ‘మరేం ఫర్వాలేదు, వెనక పచ్చడి చేద్దా’, అని ఆమెను బుకాయించి, చేయిస్తారు. వాళ్ళు మర్యాద చేయాలనే తోచదు. వేస్తేగా, కన్నీడుంది వారి భారణిలో.

ఒక్క ముక్క

ఒక్కమాట చెప్పి విరమిస్తాను. ఇల్లయోక చుట్టాలూ స్నేహితులూ, రాకూడడనీ, ఉండకూడదనీ కాదు. వారూ రావాలి మననూ వెళ్ళవలసిందే, ఆ వచ్చినప్పుడు తగుమాత్రం సభ్యతను కనపరచి, సహృదయంతో, ఆ ఇంట్లోని పిల్లలను సహితం గౌరవించి, కుటుంబంలోని అందరి మేల్పూ మారగొని మళ్ళి ఎప్పుడువస్తావు! అని పించుకోవాలి. అంతేకాదు. మళ్ళి వారిఇంటికి మనం వెడితే, మనల్ని అడరించాలి. అలా ఉన్నప్పుడే పరస్పర గౌరవ మర్యాదలు రెండు కుటుంబాల్లోనూ వృద్ధి అయే అవకాశం ఉంటుంది. మనో సంగతి, ఇంటి ఇల్లాలు తనకు ఏమేనైతానో, పినతల్లిగానో ఉన్నప్పుడు, సభ్యత ఎక్కువగా పాటించక పోయినా బాధ ఉండదు సన్నిహిత వ్యక్తి కానప్పుడే కొంచెం, పరాయి వ్యక్తి అని గుర్తుకు తెచ్చుకోవలసి ఉంటుంది. స్త్రీలలో చాలామంది ఇలాంటి ఇబ్బందులు పడుతున్నా కుటుంబ పరిస్థితులనుకూలించకనో, వ్రాసేక్రికై లేకనో, గృహ విషయానికి సంబంధించినదవనం వల్ల ప్రతికలకు పంపలేకనో మానేస్తారు. ప్రతిస్త్రీ ఏ కొంచెమయినా ఈ రకం ఇబ్బంది పడకుండా ఉండదనుకుంటా. కాని మర్యాదకు అర్హులైన వారి సే మర్యాద చెయ్యడం స్త్రీలూ, ఇట్టివారిని గమనించి ఇంటివరకూ రాకుండా ఊరిపాలి మేరలోనే స్వాగతం చెప్పి, (తప్పనిసరి అయితే) ఏ హోటలులోనో భోజన సదుపాయం చేసి

“క్రమ-కథ చెప్పనా” అని అడిగాడు పరమేశం. వంటింట్లోకి వచ్చి కూర్చుంటూ.

ఏమచేలా కథా-బ్రహ్మరాక్షసి కథా” అని మౌనంగా దగ్గరగా లాక్కుని గడ్డం మౌనంగా మిద పెట్టి అడిగింది.

“ధా—ధా—అవన్నీ పేదరాక పెద్దమ్మ కథలు, చిన్న పిల్లడు చెప్పేవి కాదుగా” అన్నాడు పరం.

“ఇంతకీ మీరు చిన్న పిల్ల కోవకు చెండ్లు తారనా మీ ఉద్దేశం” అని అడిగింది కమల వియ్యించేటను దగ్గరగా లాక్కుని.

“నీకేమేగాని మా నాయనమ్మకు నేనింకా చిలకపిల్లాడినే తెలుసా”

“అని పరంఅనగానే, ఇంకొనయని నేనే పుట్టినవ్వారు కాదు. ముందిక్కడ్నుంచి కదలండి వంటిలు కడగాలి” అంది కమల లేస్తూ. కాని అతను లేవకుండానే, “మందు కథ చెప్పనీ ఆతర్వాత ఆలోచిద్దాం” అని ఇంకేమో చెప్పబోతుండగా కమల మధ్యలో అందుకుని.

“కథ అయిపోయింది తర్వాత అప్పలమ్మకు మీరు సాయపడతారా మరి” అంది.

“ఇంకేం నాకథలో మెట్రియల్ కూడా అడే. అలాగే సాయపడ్డా సరేనా” అన్నాడు పరమేశం.

“వద్దబాబూ మీ నాయనమ్మగారి అక్షింతలు ఇక్కడ వరిస్తాయి, వడగలులాగా... బాబూ బతిమాలుకుంటూను. కాస్త వెళ్ళి మీ గదిలో కూర్చోండి” అంది కమల బ్రతిమాలు కుంటూ.

“సరే జాలి దలిచి వదిలిపెట్టున్నా” అంటూ పరమేశం వంటిలునాటి తన గది లోకి వెళ్ళి తలుపు గడియపెట్టి, సిగరెట్లు వెలిగించి వారపత్రికను తీసుకుని కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

కమల పనంతా ముగించుకుని కాఫీకప్పు చేత్తో పట్టుకుని తలుపుకొట్టింది. కొట్టిన రే నిమిషాలకు పరమేశం తలుపు తీశాడు.

ఆతర్వాత కమల లోపలికొచ్చింది.

కమలను చూడగానే పరం

“ఓ అతిలోకసుందరీ నీ సౌందర్యానికి వే నా జోహారులు, నీ అతిలోక సుందరహస్తాల మృదుత్వమును చవిచూచిన ఆ కాఫీకప్పు ఎంత ధన్యరాలోకదా” అని ఇంకేమో చెప్పబోతుండగా కమలమధ్యలో అడ్డువచ్చి.

“ఇప్పుడు ఆ బల్లక్రిందనున్న సిగరెట్లీని

పెంకిపెళ్ళాం

వీధిలో పారవేయకపోతే నాచేతి మృదు త్యాన్ని మీరు కూడా చవి చూడవలసి వస్తుంది” అంది నవ్వుతూ.

“మేమారూ—ఇంకెప్పుడూ చేయనండి, బాబోయ్ బెబ్బు తగులుంది సార్, అమ్మాయ్ మామారూ కొట్టకండి, ఇంకెప్పుడూ సిగరెట్లు కాల్చనండి, ఈసారికి వదిలేయండి, ఇంక కాలుస్తానండి—సారి—కాల్చనండి” అని చిన్న పిల్లాడిలాగా గోలచేస్తూంటే వంటింట్లో వున్న అప్పలమ్మ పరుగుతుకునివచ్చి, “భలే, వారే బాబూ” అంటూ నవ్వుకుంటూ వెళ్లి పోయింది తన పనిలోకి.

కమలమ్మను చూసి “ఇప్పుడే నా వింటావా నాకథను” అని అడిగాడు పరమేశం నవ్వుతూ పడక కుర్చీలో కూర్చుని.

కోకా శ్రీ సుధ

(హైదరాబాద్)

కమలమ్మ అతిని ప్రక్కనే క్రిందకూర్చుని ‘ఊ’ అంది.

అనగా అనగా - అని ఆగిపోయాడు పరమేశం.

కమల ఏం అన్నట్లు చూసింది.

“మరి ‘వూ’ అనకపోతే కథనడవదు, ‘వూ’ అను” అని పరమేశం అన్నాడు గోమంగా.

“మీ కథకు కాళ్ళుంటాయి అనుకో లేదు. ఏరా మామూలే అనుకున్నా—సరే కానీయండి” అంది ‘వూ’ అంటూ.

“ఒక నాయనమ్మ ఆ నాయనమ్మకో మనవరాలు వుండేదట. బలే పెంకిదట. ఆ అమ్మాయి కాస్తంత పెద్దయినాక ఒక జ్యోతిష్ పుస్తకం చూచి, బాబోయ్ ఇదిరణపెంకి. భర్తను కొంఠన కట్టుకుని తిరుగుతుంది, అని అనగానే ఆ జ్యోతిష్ పుస్తకం ఆ పెంకమ్మాయి, ముప్పతిప్పలు పెట్టి మాకు చెరువు లనీళ్ళు తాగించి తరిమేసిందట...” ఇంక చాలు అని కమల కోపంతో లేచి పోబోయింది.

కాని పరమేశం కమలజవ ఒకచేత్తో అంతకుముందే గట్టిగా పట్టుకుని వుంకడంవల్ల లేవలేకపోయింది.

“ఇదిగో కమ్మా నీ వివ్వారే నాకథను విసాల్సిండి” అని అన్నాడు. కమల బుజాలు పట్టుకుని కూర్చోపెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తూ. “అకథ పాత చింతకాయపచ్చడి స్వామి” అంది కమల విసుగుగా.

“అరే—పాత చింతకాయపచ్చడి ఆరో గ్వంతరా నాయనా అంటూ బలవంతాన నా నోట్లో పెట్టిది తెలుసా మానాయనమ్మ” అని అన్నాడు పరం నీరియన్ గా.

“నాకు పనుంది సార్” అంటూ తప్పించుకోబోయింది కమల.

“ఆ పప్పులేం మనదగ్గరడకవు సారూ! కూర్చోండి” అంటూ బలవంతాన కమలను కూర్చోపెట్టి తనకథను ప్రారంభించాడు పరం.

“కొంతకాలానికి ఆ పెంకమ్మాయి నాయనమ్మ ఇంకో నాయనమ్మ కలిసి గూడు పుతాని చేసి ఆ “ఇంకో నాయనమ్మ” అర్థ పుడైన మనవణ్ణి మెడవంచి మంగళీనూత్రం కట్టించేశారట” అనిముగించేశాడు పరమేశం. కమల విరలబడి నవ్వసాగింది.

“అదేం—అలా నవ్వుతావ్” అని అడిగాడు పరమేశం.

అదే—అడపిల మొగవాడి మెళ్ళో మంగళీ నూత్రం కట్టడమేమిటండీ” అని అంటూ మళ్ళా గట్టిగా నవ్వసాగింది.

“అమ్మ పొరబాటు వొర్లింది. పూలదండ వేయించారట, అని చదువుకోవలెను. ఈ పొరబాటును మన్నిస్తారగదూ! ఇట్లు కథ కులు...” అని అన్నాడు పరం తెలివిగా.

“ఇంతకీ కథనెందుకు చెప్పినట్లు, ఎక్కడె సంతపించినట్లు” అని అడిగింది కమల తాపీగా

“మన ఊహ—రేపే రాసి పత్రికకు పంపేస్తాను. అందుకు కావలసిన పరికరాలు, ఓ పెట్టి సిగరెట్లు, మన పెద్ద ప్లాస్టు నిండా టీ కావాలి” అని అన్నాడు పరం.

ఇంతేనా ఇంకెమన్నా కావాలా అని అడిగింది కమల.

“అల్లే—చాలు—దురాశ దుఃఖానికి చేటు అని మన పెద్దలు చెప్పారు తెలుసా” అని అన్నాడు పరం.

“ఉహూ—ఇంతకీ కథ చెప్పింది, సిగరెట్లకూ, టీనీళ్ళకూ మహోరయ! లాభం లేదు, మీరు మాత్రం సిగరెట్లు తాగడానికి వీలులేదు” అని కమల లేచి వెళ్లిపోయింది.

పరమేశం ఇంత బ్రహ్మాండమైన విడియో టీచురురాయి—గా కరిగిపోయిందేమిట అనుకుని “హా చంద్రమతి నేనేమి చేతును” అని ముఖారి రాగం ఆలాపించాడు. ★

వీడ్కోలు చెప్పడం పురుషలూ చేస్తే చాలా వరకు వీరిబాధ తగ్గవచ్చు. ఈ కమమ్య పరిష్కారం జరుగవచ్చు. సహృ

దయలూ, సన్నిహిత బంధువులూ, అయిన వారిని అనాదరం చెయ్యకవద్దు. ఆతిథిపూజా తత్త్వమైన ఆంధ్ర దేశంలో

ఇలా ఎందుకు రాయవలసి వచ్చిందంటే, వారి అనభ్యుత్త వల్లనే అని మరొకరూ చెప్పక తప్పదు. ★

ఫలహారాలు మనకిచ్చే ఫలాలు

(గతవారం తరువాయి)

రక్తంలో ఇనుము కలవటానికి “సోడియం” అనే పదార్థం తోడు పడుతోంది. ఈ సోడియం లోపిస్తే జలుబు, చెవుడురావటం తిన్నది తొందరగా అరగకపోవటం కలుగుతుంది. ఇది రాకుండా ఉండాలంటే ఆపిలు పళ్ళు, కరిబూజాపళ్ళు, టమాటో పండ్లు తినడం అవసరం.

కొందరికి నీరసం (నరాలు బలహీనం కావటంవల్ల) మెదడు చురుకుగా పనిచేయ లేకపోవటం, జుట్టు వెంట్రుకలు బాగా ఎదగకపోవటం, మానసిక నిస్సాగ్రత వస్తుంటాయి. అంటే పీరిలో “భాస్ఫరం” (Phosphorus) అవసరమైనంత లేదన్నమాట. ఈ లోపాన్ని భర్తీ చేసుకోవటానికి దానిమృదండు, వెలగ పండు, కిసుమిసుపండు, ఖర్జూర, ఆపిలు పండు తింటే ఎక్కువలాభం కలుగుతుంది.

మొటిమలతో అనేకమంది అవధిపడతారు. మలబద్ధకం చేయటం, చిన్న చిన్న చెబ్బలు తగిలితే ఒక పట్టున గాయాలు తొందరగామానకపోవటం చాలామందికి అనుభవం వీళ్ళకి “పాలాసియం” అనే పదార్థం అవసరమన్నమాట. అప్పుడు ద్రాక్ష, నారింజ, నిమ్మ, అనాస, టమాటో, ఆల్బుకోరా పళ్ళు తింటే మంచిది.

క్లోరీసు అనేవాయువు కూడా ఆరోగ్యా

నికి అవసరం. ఇది లేకపోతే “పయోరియా” అనే దంతవ్యాధి కలుగుతుంది. ఎముకలు సరిగా కలుసుకోవు. టమాటో పళ్ళు, ఖర్జూర, అరటిపళ్ళు తినేవారికి యీ వాయు పదార్థం సమంగా లభిస్తుంది.

విటమినులు

పైవి ఎంతముఖ్యమో అంతకన్నా ఎక్కువగా విటమినులు మన ఆయురారోగ్యాలకు ముఖ్యం. ఇవి రోహానికి కావాలిసినది చాలా నూత్నంగానే. అయినాకూడా ఆకాస్తానే లోపిస్తే వెంటనే ఆడిగ్యం చేబ్బతింటుంది. ముఖ్యంగా రోహానికి కావాలిసినది “ఎ”, “సి”, “డి” అనే విటమినులు. ఇంకా “బి-జాతికి” చెందిన విటమినులు. బి-విటమిను అనేది ఒక్కటికాదు. బి-1 అనేదాన్ని

బైరవభట్ల లీలాసీతారాం

“థయామిను” అని పిలుస్తారు. ఇంకా కొన్ని పదార్థాలు కలిపి విటను “బి-2 కాంప్లెక్స్” అని పిలుస్తారు.

విటమిను-ఎ అనేది ఎంతో అవసరం రోహానికి. చిన్న వయస్సులోనే కళ్ళ జోళ్ళను ఎంతమంది పెట్టుటం లేదు ఈ రోజుల్లో? పాతిక ముప్పయి ఏళ్ళ వయస్సు రావటంతోనే వయస్సు ముదిరినవాళ్ళవూదిరి కనిపించటం, వృద్ధాప్యం కళ్ళలుపడటం, యావనచ్చాయలు అంతరించి పోటం-ఎంతమంది విషయంలో కనిపించటం లేదు?

పీటన్నిటికి ముఖ్య కారణం “విటమిను-ఎ” సమృద్ధిగా రోహానికి అందకపోటం. ఇది “కాడ్”, “పార్క్” అనే చేపలనూ నెల్లో బాగా లభిస్తుంది. అది త్రాగటానికి మనస్కరించని వాళ్ళు, వాసన సరిపడనివారూ తినా రీతినపళ్ళు ముఖ్యంగా మామిడిపండ్లు, పనస, నారింజ, బొప్పాయి, అరటి, టమాటో పండ్లు. బొప్పాయి, మామిడిపండ్లలో ఈ విటమిను-“ఎ”-చాలా పుష్కలంగా ఉంది. ఇది పిల్లలకూ, గర్భవతులకు చాలా అవసరం.

నీరసానికి

ఇక బి-తరగతి విటమినులలో మొదటిది

బి-1-దీన్నే “థయామిను” అని కూడా అంటారు. ఇది సమంగా లేనివాళ్ళకు నరాల నిస్సత్తువ, కీళ్ళివారం, నంజు, గుండె బలహీనత వస్తుంటాయి. సహజంగా నలుగురు విదుగురుపల్లెలుపుటటంతోనే స్త్రీలకు గుండెబల హీనత రావటం నూటికి 90 మంది చూస్తున్నాము. డాక్టర్ల సలహా అడిగితే “విటమిను-బి కాంప్లెక్స్” బిళ్ళలను వాడమంటున్నారు. ఇలా గుండె నీరసించిపోకుండా రక్షించే పళ్ళు. మొదటిది బొప్పాయిపండు, తర్వాత అరటి, మామిడి, వెలగ, జామ, ద్రాక్ష, ఖర్జూరపళ్ళు. ఈ విటమిను-బి-లోపం మరబియ్యం తినే మన తెలుగువారందరికి సహజంగా కలుగుతూ ఉంటుంది. గొధుమలు ఎక్కువగా వాడేవాళ్ళకు ఈ లోపం ఎక్కువరాదు. ఉదాహరణకి మన దక్షిణాది స్త్రీలకన్నా ఉత్తరాది హిందూస్తానీ రోహాలో స్త్రీలు ఎంత భృథంగా బలంగా ఉంటారో చూడండి!

ఇంకా చాలా మందికి నోటి-చిగుళ్ళు వాయటం, చిగుళ్ళలోంచి రక్తం కారటం, గాయాలు, చెబ్బలు తొందరగా మానకపోవటం జరుగుతూ ఉంటుంది. దీనికి ముఖ్యమైన కారణం సి.విటమిను లోపించటం. ఈ సి-విటమిను చాలా తక్కువయితే రక్తస్రావముకూడా పట్టుకుంటుంది. ఇది ఆకుకూర, నూ, పండ్లలోనూ మన కెక్కువగా లభిస్తుంది.

కొని ఆకుకూరలను వండితే నేగాని తినలేము. ఏమాత్రం వేడితగిలినా ఈ సి-విటమిను నశించిపోతుంది. అందుకని ఇది మనకు లభించాలిసినది పండ్లద్వారానే.

పండ్లలోకలా మనకు ఎక్కువగా దీన్ని ఇచ్చేవి మామిడిపండ్లు, నారింజ, నిమ్మ, జామపండ్లు. ఉసిరికాయలో విటమిను-సి చాలా అధికంగా ఉంది. గెండు నారింజ పళ్ళలో ఉన్నంతి ఒక్క ఉసిరికాయలో ఉన్నది. అందుకని ఉసిరికాయ పచ్చడి, నోటి చిగుళ్ళు వాయటం, నెత్తురుకొరటం, రక్తస్రావములాంటి బాధలను పోగొట్టటానికి తోడ్పడుతుంది. ప్రతిరోజూ తినటం కుదరకపోయినా ద్వంద్వనాడయినా ఉసిరికాయ పచ్చడిని తప్పకుండా తినమని మన వాళ్ళు ఎందుకు చెప్పారంటారు మరి?

(అయిపోయింది)

END GREY HAIR

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు అది తాత్కాలికము మా మనసనగం “మర్ మోహిని ఆయిల్” అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద పద్ధతిలో తయారైనది 80 సంవత్సరముల వయస్సువరకు మెరుకలను సల్లగా పుండును ఇదిగాక మెదడుకు చలపనిచ్చును. ఉన్నాదము, కలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రారీయదు జ్ఞాపక శక్తిని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా య 3-8-0 3 సీసాయ య 9-0-0. సగము నెరసివుంటే ఒక సీసా య, 5-0-0 3 సీసాయ య, 12/- చూర్తిగ నెరసివుంటే ఒకసీసాయ 7/- య 3 సీసాయ య 18/- య

Guarantee Supplied on Special request
Sri Kalyan Aushadhalya
(A. P.) P. O. Aliganj (MONGHYR)

చికిత్స: నివారణ

వ్యాయామం గురించి, జ. సావిత్రిగారు ప్రతికూల వ్యాధిని నివారించుటకు చాలా రకాల వ్యాధులు నివారించవచ్చును. కొన్ని కేసులలో ఆ పరీక్ష చేస్తేనే కాని, కుదర వనుకున్నవి, వ్యాధిమూలు, ఆసనాలవల్ల కుదిరినట్లు మనం వింటున్నాం.

అసలు మనదేశం మొత్తంమీద వ్యాధిమూలని ప్రోత్సహించే వ్యాధి వచ్చిన తరువాత, చికిత్సకోసం ఆత్మరేపణకంటే, రాకుండానే, తన జాగ్రత్తలు తీసుకోవటం మంచిదికాదు! ఇంగ్లండు, అమెరికాదేశాల మీద బోల్చిచూస్తే, ఇండియాలో సగటున ఆయుఃప్రమాణం చాలా తక్కువ. శతాయుషా అయిన మానవుడు 80 ఏళ్లు వచ్చేసరికి మృత్యుముఖంలో పడుతున్నాడు. శత మరణాలు కూడా విదేశాలలో బోల్చిచూస్తే, ఇక్కడ చాలా ఎక్కువ. ఇందుకు కారణం, చారిత్ర్యం, ప్రజలలో తగినంత ఆరోగ్య శాస్త్రపరిజ్ఞానం లేకపోవడం. ఇప్పుడిప్పుడు కొన్నిచోట్ల వైద్య, విద్యార్థి దళంవారు కొన్ని గ్రామాలకు వెళ్లి, అక్కడ ప్రదర్శనలు చేస్తూ, విజ్ఞానాభివృద్ధి కల్పడానికి పాటు పడుతున్నారు. పల్లెలలో వైద్య సదుపాయాలు కలుగజేస్తున్నాయి. కాని అనేక లక్షల గ్రామాలన్న మనదేశంలో, ఒక మూల పని జరిగినంత మాత్రాన, తగినంత అభివృద్ధి కన్పడదు.

రోగ నిరోధకశక్తి కలగాలంటే, అన్ని విటమిన్లు శరీరంలో సరిగా వుంటేకాదు! కళ్లు, పాలు, కూరగాయలు, వీటిలో అన్ని రకాల విటమిన్లు వుంటాయని పుస్తకాలలో రాస్తారుకాదు! మనదేశం, ఆర్థికపరిస్థితినిబట్టి చూస్తే, కనీసం రెండుపూటా చిక్కటి మజ్జిగ, కూరలు, కడుపునిండా వేసుకు తినే సంసారాలు ఎన్ని వుంటాయి? అందుకని, సామాన్య ప్రజలకి అందుబాటులో వుండే ఆహారంలోనే, మనం తీసుకునే జాగ్రత్త తల్ల వున్న విటమిన్ల పోగుండా, జాగ్రత్తగా వంటచేయడం నేర్చుకోవాలి. గంజి చాలా బలమైనది. కాని మనం ఏం చేస్తున్నాం? అది అంతా వార్చిసి, మిగిలిన పిప్పిని, తింటున్నాం. విటమిన్ వి. తక్కువైందని ఇంజక్షన్లు వుచ్చుకుంటున్నాం. ప్రతివారు పళ్లెరసం తాగలేకపోయినా, పెద్ద పుసిరి

కాయలు, టామేటోలు ఇవి వుపయోగించవచ్చు శరీరానికి అవసరమైన ముఖ్య విటమిన్లు వాటిలో వున్నాయి. ఇప్పుడు ప్రతివారు విటమిన్లు, కాలీయం మొదలగు వాటి లోపంవల్ల బాధపడుతున్నవారే. తమ వ్యాధులకు కారణాలు ప్రజలకు తెలియవు. పోనీ ఆ డాక్టరు మహాశయలైనా, ప్రజలకి తెలియజేస్తారా అంటే, ఏదో ఆ సమయానికి రెండు ఇంజక్షన్లు పొడవడం తాత్కాలికంగా అయిందనిపించడం. సరియైన ఆహార, విహారాలవల్ల చాలా మటుకు వ్యాధులు రాకుండా కాపాడుకోవచ్చు!

ఎ. పార్వతి—వలూకు.

* పెల్లిల్ల రోజుల్లో *

ఇవి పెల్లిల్ల జరిగే నోజులుకదా! కోకిల లకు వసంత ఋతువు వరకు మన భారత నారీమణులకు (అంటే పనిలేని వారికి మాత్రం) ఆడి పోసుకోవటానికి మంచి ఋతువు.

నేనీమధ్య మానాన్న చెపు బంధువుల అమ్మాయి పెల్లికి వెళ్ళాను. పెల్లికి పిల్లవాడి చెవులుండి 100 మంది దాకా ఆడవారొచ్చారు. వారు పెల్లిమాచి ఆనందించి వధూవరులను ఆశీర్వదించటానికి వచ్చారు అనిపించలేదు.

ఉప్పా నోట్లో పెట్టబుద్ధికా లేదనీ, అన్నం మెత్తనైందనీ, ఆ ఈదొచ్చిన పిల్లలు ఆవిధంగా తిరుగుతారంటే అయినా ఆ పిల్లలు పెల్లికి రాకపోతే యేం? ఇబ్బి వారు విడిది ఇంట్లో కూర్చుని చెప్పకోవటం. ఇక ఎవరైనా ఈ కాలపు అమ్మాయిలు భర్తను విడచి ఉండలేమన్నారా కొంప మునిగిందే. “ఏం పోదెం అమ్మో మొన్నీ మధ్య పెల్లియిండా లేదో మొగుడెక్కడుంటే అక్కడుండా లంటుంది. మాకాలంలో నైలే ఇద్దరు ముగ్గురు పిల్లలు పుట్టేవరకూ వారిముందు తిరిగే వాళ్ళి మేకొడు,” అంటారు. మళ్ళీ రామాయణం చదువుతుంటే మనసలమృదంబూ చుట్టూ చేరుతారా, అప్పుడు మధ్య మధ్యలో బుగవ నేలువేసుకొని “శతమృత్యువర్తి తామరలి. కాబట్టి భర్తను విడచివుండకే శ్రీరాముల వారివోపాటు అడవులకెళ్ళింది” అంటారు.

మన భారతీయస్త్రీల విషయం ఏవిధంగా

మాచినా వెనుకబడే ఉన్నది.

ఫిబ్రవరి 24 లేదీ మా ఊర్లో ఓటు వెయ్యటానికి దగ్గరి ఊళ్ళలో ఆడవారు, ఉత్సాహంగానే వచ్చారు. రిసం|| క్రిందట నాకు ఓటింగ్ హక్కు లేదు. ఊరికి మా అమ్మ వాళ్ళతో వెళ్ళాను. అప్పటికి ఇప్పటికి ఆడ వారిసంఖ్య చాలాపెరిగింది. ఈసారి వారి సంతా చూచేసరికి అమితానందమైంది. మన స్త్రీజాతి చాలా ముందంజ వేస్తున్నదని. ముమ్మంతా ఓటువేయడానికి వరుసలో నిలవబెట్టారు. అప్పుడు తరహా చూస్తే భలే చిరాకు వుట్టింది.

వెంకమ్మ కూతురు గుణం మంచిదికాదని ఆత్మనా తీసుకవెళ్ళటం లేదని ఒకామె, మొన్నీ మధ్య ఎంతో పోరుపెడితే ఈరాళ్ళ వడ్డాణం చేయించారు అని ఒకామె, కోడలు గయ్యాళిదని చెప్పకొని ఏడ్వటం ఒకామె, ఇబ్బి, ఏమిటేమిటా చెప్పకోవటం. నేను ముందు, అంటే నేను ముందని కొందరి కొట్టటం. ఇవి పోలింగ్ అఫ్ఫీస్ దగ్గర జరిగే సంగతులు. ఎంతైనా పూర్వంకన్నా కొంచెం ఇప్పుడు నయమంటారు చాలా మంది.

మనదేశంలో తండ్రికన్నా తల్లికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యమిస్తారు. దేశాన్ని కూడా భారత మాత అని చెప్పుతారు కానీ భారత పిత అని చెప్పరుకదా! స్త్రీకి ఇంత ఉన్నత స్థానమున్న మనదేశంలోనే స్త్రీలు వెనుకబడి ఉన్నారంటే ఎంతో విచారించవలసిన విషయం.

—తారాజనార్దన్ రావు,

నూర్యాపేట.

* * *

ఆవుపాలు మంచిది

ప్రేవుపాలు చాలా మంచివి. నాకు ఆరుగురు చెల్లెండు ముగ్గురు తమ్ములూ గలరు. వాళ్ళందరికీ ఆవుపాలే పోకాము. ఏమీ లేదా కనపడలేదు. మా పిల్లలకూడా ఆవు పాలే వాడేము. ఉడయం ఆరుగంటలు మొదలు సాయంత్రం 6 గంటలవరకూ మాయింటినుండి ఆవుపాలు అందరూ తీసుకొని వెళ్ళేవారు. పురిట్లో పిల్లలకికూడా ఆవుపాలు పోయ్యగా అనేకచోట్ల చూశాను. చాలా మటుక్కి ఆవుపాలు త్రాగిన పసివాళ్ళంతా ఆరోగ్యంగానే యున్నాడు.

క్రిమితులు ఏ బి 'రమణమ్మగారు రాసిన వ్యాసం చదివాను పంతుల సౌభాగ్యలక్ష్మిగారు విజయనగరం, రాసిన, ఆవుపాలు మంచివికావా? అనే వ్యాసం చదివాను వారి పిల్లలకు ఆవుపాలు పడకపోతే పడకపోవచ్చును నూటకి 70 మంది పిల్లలకు ఆవుపాలు పడతాయి చనుబాలలోనూ, ఆవుపాలలోనూ పోషకశక్తులు సమానంగా వున్నాయని పరిశోధనచేసిన వైద్యులు చెబుతారు

పిల్లలకి అనారోగ్యంచేస్తే ఆవుపాలు పట్టటంపైనేమో? అనే భయం తిల్లలకు కలగడం, డాక్టర్లుజూడా ఏ పాలు పడుతోన్నారని అడిగి, ఆవుపాలు పట్టవద్దు, డబ్బాపాలు పట్టమని చెప్పడం చాలాచోట్ల జరుగుతోంది. డబ్బాపాలు త్రాగే పిల్లలకు మాత్రం అనారోగ్యం వున్నట్లుగా వుంటుందా అంటే అది పూర్వమే డబ్బాపాలు త్రాగే పిల్లలకు అనారోగ్యం చేస్తే డాక్టరు, అవుపాలు పట్టించాడంటే చెప్పడం కూడా కద్దు.

సీసాతో పోతపాలు త్రాగే పిల్లలకు, అవి ఏ రకం పాలైనా సరే సీసా సర్వకాల సర్వావస్థలయందూ దగ్గరవుండాలి తిలి కనపడక పోయినా నాళ్ళు ఊరుకుంటారు కొని, సీసా కనపడకపోతే ఊరుకోరు ఇంట్లో వాళ్ళకి ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళకి శాంతిలేకుండా చేస్తారు అవకాశంగా, చంటివాని అక్కగాపోతే అన్నగానో, ఎవరో బికరు సీసానిండా పాలుపోనో తిలి వదంట్లోనూ అందిస్తారు చంటివాడు శాన్టీ పాలుత్రాగి శాన్టీ పారబోసి, వీలైతే సీసాకూడా బద్దలు కొట్టి, మళ్ళీ పాలతోనూ ఆరున్నోకలో రాగం ఆలాపిస్తారు. చాలాచోట్ల యీ విధంగానే జరుగుతోంది అందుచేతే అనారోగ్యం పసివాళ్ళకి.

పోతపాలు మైముప్రకారం పట్టించి చాలా సామర్థ్యం అనగా, సీసా, గ్లాసు, పాడరు డబ్బా, చెంచా మొదలైనవి కనపడకుండా చేయాలి పోతపాలు పట్టినవెంటనే తిలి పాలు ఇవ్వడం ముఖ్యం అలా యిస్తే పోత పాల దోషం వుండక సక్రమంగా అరుగు తాయని చెప్పలు చెబుతారు

ఆవుపాలు మంచివికాదు, అన్న మాట తప్పుంచి, తతిమా విషయాలు, సౌభాగ్యలక్ష్మిగారు రాసిన వాటితో ఏకీభవించాను అనగా, పిల్లలకు పండరసములు పట్టుట, ఉక్కిరిచేసి పెట్టడం, గంజి పట్టడం మొదలైన వన్నీ మంచివో తిలిదగ్గర పాలు ఎక్కువగా వుండుటకు (ఆల్టోసోగ్) అనే మందు బాగా ఉపయోగిస్తుంది నేనూ నాన్నోహికు రాండ్డూ వాడిమాశాము మంచి గుణం కనిపించింది

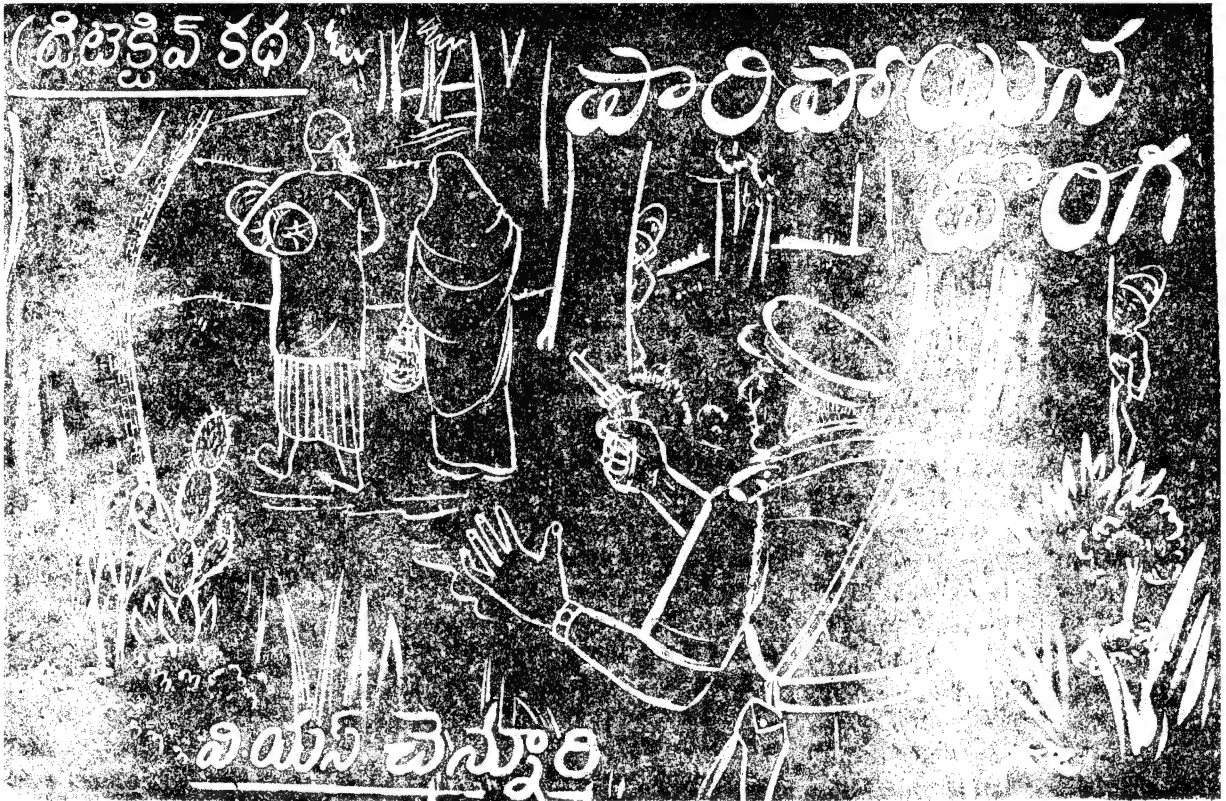
సౌభాగ్యలక్ష్మిగారు వారి పిల్లలకు సమృద్ధ

"పెళ్ళి వారింటికి" (వై నీవ్ ఉడ్ కట్ చిత్రం చావయ్యెకవియోస్)

మైన ఆవుపాలు ఇంట్లోవిపోసినా పడతే దన్నూరు కొవచ్చు కొంతమందికి పడవు కాబోలు, ఆవుపాలపోసిన బాలలే నాకు చాలామంది అనారోగ్యంగా కలిపిస్తారు, మిషన్లనానీ ఏ పాలు పనుతోన్నారని అడగడం నాగరికత కొదంటుంది మావడిన శ్యామల సమృద్ధమైన ఆవుపాలు దొరికిన ఎడల మంచిదేకాని, మద్రాసుకుంటి పట్నాలలో దొరుకుట దుర్లభము. ఆవుని యింటికి తిగు

వచ్చి పితుకుతామంటారు. ఆ, ఆవు కల్యాణం బయటపడి నడవలేకుండా వుంటుంది బిక్కి ఆవుకైనా దూడవుండదు చేట పెయ్యిను చేత్తో పట్టుకొని పాలు పిరుకుటకు ఓసినా కేకు గొట్టం వున్నకొని, పాలవాడు చక్కో వస్తాడు వానిచేతిలోవున్న పాలకొక్కిలో అంతక్రితమే కలిపిపోసిన పొడరు పాలు వుంటాయి. ఆవు పొదుగుదగ్గర ఆ కొక్కిపెట్టి పాలు పితికినట్లు నటిస్తాడు అచాలకు మన (55-వ పేజీ చూడండి)

ప్రస్తుతం నే చీకట్లు మాయమై వెలుగురు వ్యాపిస్తోంది. బయట ఎవరో తలుపు దబదబా బాదాయ. సబ్ యిన్ స్పెక్టర్ వీరాస్వామి నాయుడు, విసుక్కుంటూ పక్కమించి లేచి, వెళ్లి తలుపు తీశాడు.

“నిప్పంటుకుంది సార్, నిప్పు! వొడ్డి పొకెంలో కాంతింటికి నిప్పంటు కుంది సార్!” అంటూ, వాడ్ కౌన్స్టేబుల్ ఏడు కొండలు ఎదురయ్యాడు.

‘ఇన్స్పెక్టరు నాయుడు బద్ధకంగా అరుసుమీద కూలపడుతూ, “ఏకాంతే? కాపుసారా కాంతేనా?” అని ఆవ్రలించి, చిటికెశాడు.

“అవును సార్, అవును.”

“ఫైర్ సర్వీసు వాళ్ళికి ఫోన్ చేశావా?”

“చేశాను సార్, చేశాను. వాళ్ళొచ్చే సరికి ఫూరికొంపకొసా కాలి బూడిదై పోయింది సార్! తలుపులు పగలగొట్టి కాలి బొగ్గయిన కాంతిని కిష్టయ్యనీ బయటికి లాగారు సార్.”

“ఏమిటి? కాంతి కాలిపోయిందా?”

“అవును సార్, అవును. కిష్టయ్య కూడా పోయింది.”

“కిష్టయ్యా—ఏ కిష్టయ్యా?”

“కొట్టి కొట్టు కిష్టయ్య సార్.”

“అక్కడెందుకున్నాడు?”

“మరే, మరి—రంగడు కెయిలుకల్లిన కాన్సుంచి కాంతి, కిష్టయ్యకాదుంది సార్.”

“అదా సంగతి?” నాయుడు చివుక్కున లేచి, లోపలి కల్లి బట్టలు మార్చుకుని, బయటపడ్డాడు. ముందు నాయుడూ, వెనక ఏడుకొండలూ నడుస్తున్నారు.

“మరే, మరి. రాత్రి కిష్టయ్య ఇంట్లో దొంగలుపడ్డారు సార్. దొంగలు!” మరో శుభవార్తని చల్లగా జారవిడిచాడు ఏడు కొండలు.

“ఏమింటి? కిష్టయ్యింట్లోనా?”

“అవునుసార్. అవును. మేడమీద బీరువా తెరిచి, నగలూ, కెయిలుకా పాము లా రొక్కం, పట్టుకుపోయారట సార్.”

“అలాగా?”

“అవునుసార్, అవును.”

ఇద్దరూ వొడ్డిపాళెం చేరుకునే సరికి బాగా తెల్లవారింది. కాంతి ఇల్లు ఊరి చివరుంది. కాలినకప్పు కూలి, మొండిగొడలు మాత్రం నిలిచిఉన్నయ్యే, ఇంటిముందు, కాలిబొగ్గయిన రెండుశివాల పడుకోపెట్టబడి ఉన్నయ్యే.

“శివాల ఎవరివో గుర్తుపట్టారా?” అని, అక్కడ చేరిన జనాన్ని అడిగాడు నాయుడు.

“ఇంకెవరి? కాంతి, కిష్ట కొట్టు

కిష్టయ్యదీని. సంచేహంలేదు” అన్నాడో పెద్దమనిషి.

“ఎలా చెప్పగలరు?”

“అడవిలండి? ఇల్లు కాంతి. కాబట్టి అడవివం కాంతే అయివుందా. వాళ్ళే గేలవలసింది మగళెవం విషయ మొక్కటే. కాంతికి కిష్టయ్యకి సంబంధం ఉందని ఊళ్ళో చాలమందికి తెలుసు. పైగా కిష్టయ్య వాళ్ళింట్లోలేడు. అదిగో ఆ వేలిన వుంది చూశారూ ఉంగరం! అది నాకు బాగా గురు. కిష్టయ్య చేతిలో ఉండగాచూచాను. సీతారామయ్యగారుకూడా ఉంగరాన్ని గురుబట్టారు.”

“సీతారామయ్య?”

“ఇంకెవరు? కిష్టయ్య మావగారే”

“అలాగా?” అంటూ, ఎన్. వి.

నాయుడు శివాలని సమీపించాడు. కిరస నాయిలు వాసన ‘గుప్ప’ మంది. నాయుడు అక్కడ చేరిన జనాన్ని ఆవతిలికి పంపి శివాలనీ, ఆ పరిసరాల్నీ పరీక్షించసాగాడు. శివాలని బొల్బడానికి, ఆ పెద్దమనిషి బెప్పిన ఆధారాలు తప్ప మరేమీ కనిపించలేదు. వొళ్ళింతా కాలి, బొబ్బలెక్కి, బొల్బడానికి వీలేని స్థితిలో ఉన్నయ్యే శివాల.

నాయుడు ఏదో ఆలోచించు కంటూ, లేచి, ఇంట్లోకి నడిచాడు. ఇలంతా కాలి కాలని కప్పతో, బూడిద బొగ్గులతో నానాభి ధత్తుంగా తయారైంది. నాయుడు తిన్నగా,

ఎలాగో దారిచేసుకుని దొడ్లోకి నడిచాడు. దొడ్లో ఓమూల రక్తపు మరకలున్న ఓడుడు గ్రర కనిపించింది. నాయుడు దాన్ని చేతికి తీసుకుని పరిశీలించి, భద్రంచేసి, ముందుకి నడుస్తోంటే, మరో మూలవేపు చెట్టు కింద రెండుజతల నలుగాజులూ, బాగా అరిగి పోయిన మెట్టెలూ కనిపించినయ్యాయి. నాయుడు వాటిని చేతికి తీసుకుని, చూచి, కేబుల్ భద్రంచేసి, దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ బయటికి నడిచాడు. మరోమాటు కేవాలని పరిశీలించి హెడ్ కానిస్టేబుల్ ఏనుకొండర్ని పిలిచి కేవల పంచాయితీకి చెయ్యవలసిన ఏర్పాట్లు చెయ్యించమని చెప్పి, తిన్నగా కిళ్ళికొట్టు కిచ్చయ్యి ఇంటివేపు నడిచాడు.

కిచ్చయ్యింట్లో ఆడవాళ్లు గోలగా ఏడుస్తున్నారు.

ఎన్. బి. నాయుడి మాడగానే కిచ్చయ్యి మామ సీతారామయ్య ఎదురొచ్చి "రండి బాబూ, రండి! ఈ అన్యాయం ఎక్కడేనా చూచారా బాబూ? ఇంట్లో పడి దోచుకు పోయింది చాలక, వాడి ప్రాణాలు కూడా తియ్యాలా?" అంటూ అంగలారాడు.

నాయుడు సీతారామయ్య చూసిన కుర్చీలో కూలబడుతూ "మీ ఇంట్లో దొంగలు పడ విషయం మీ రెప్పకు తెలుసు కున్నారా?" అని ప్రశ్నించాడు.

"రాత్రి ఒంటిగంట దాటి ఉంటుంది బాబూ. దొడ్లో ఏడో ధఫీమని పడ్డ చప్పుడయితే మెలకువొచ్చింది. చివుక్కునలేచి, తలుపు తెరుచుకుని దొడ్లోకెళ్ళాను. నిచ్చిన కింద పడివుంది. ఎవడో గోడమించి అవతల వేపు దూకేశాడు. వెంటనే అల్లుడి రేపుదా మని గబగబా మేడమీద కెళ్ళాను. గది తలుపులు బారా తెరిచిఉంది. దీపం వెలుగు తోంది. అల్లుడు పక్కమీద లేడు. బీరువా తలుపులు తెరిచిఉండడం చూచేసరికి గుండె లాగిపోయినయ్యాయి. నగలూ, ఇల్లు తాకట్టుపెట్టి తెచ్చిన వెయ్యి రూపాయలూ, సర్వం దోచుకుపోయారు."

"వెయ్యి రూపాయలూ ఇల్లు తాకట్టుపెట్టి తెచ్చారా?"

"అవును బాబూ, అవును. కొట్లో సరుకు లేదనీ, మద్రాసెర్ని సరుకులు పట్టుకు రావాలనీ, ఇల్లు తాకట్టు పెట్టయినాసరే వెయ్యి రూపాయలు తెప్పించి పెట్టమనీ, ఒంటికారి మీద నుంచున్నాడు అల్లుడు. ఈమధ్య వాడి ప్రవర్తనేమీ బాగాలేదని బాగా చివాట్లు పెట్టాను. అప్పటినుంచి నాతో మాట్లాడేవాడు కాదు. అలాంటివాడు, అకస్మాత్తుగా దిగొచ్చి, అడిగేసరికి లేదనలేకపోయాను. అల్లుడికి బుద్ధొచ్చి వుంటుందనుకున్నాను. సాయంత్రమే హెళుకొరు రామయ్యదగ్గర, ఇల్లు తాకట్టుపెట్ట, వెయ్యి రూపాయలూ పట్టుకొచ్చి ఇచ్చాను."

"ఊరతరువాత మీ రేంచేశారు?"

"అల్లుడు పక్కమీద లేకపోయేసరికి, కాంతింటికి వెళ్ళుంటాడనుకున్నాను. రెండు మూడు మాసాలుగా, బిడికి దానికి సంబంధం వుందని విన్నాను. రాత్రిళ్ళు అందరూ నిద్రపోయింతరువాత, గోడమీకి కాంతింటికి వెళ్ళేవాడట. వెంటనే ఆడవాళ్ళనిలేసి, జాగ్రత్తగా వుండమనిచెప్పి, పక్కంటి అబ్బాయిని తోడుతీసుకుని, కాంతింటికి బయలుదేరాను. తీరా అక్కడి కళ్ళెసరికి గుండెలాగిపోయినై. ఇంకేముంది! ఇల్లు తగలబడి పోతోంది. కంగారుగా అరిచేసరికి, నలుగురూ గుమగుడారు. కాని ఏంలాభం? అప్పటికే అంతా కారిపోయింది." సీతారామయ్య కన్నీరు కార్చాడు.

"అల్లుడు అర్ధరాత్రప్పడు లేచి, కాంతింటికి వెళ్ళాడని తెలిసిన వాళ్ళెసరికి పొంచుండి ఈపని చేశారు." సీతారామయ్య బరువుగా నిట్టారాడు.

"ఇల్లు కౌలుకుండగా మొట్టమొదట చూచింది మీరే నన్నమాట!" నాయుడు మాటిగా సీతారామయ్య కళ్ళల్లోకి చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

"అవునుబాబూ. నాతోబాటు పక్కంటి అబ్బాయికూడా వున్నాడు."

"అలాగా?" నాయుడు అడోలారల పంకించాడు సాలోచనగా.

"మేడమీది గదిలో కిచ్చయ్యిక్కడే పడుకునేవాడా?"

"అవునుబాబూ. అమ్మాయి నిండు చూలాలూ. మేడెక్కడం దిగడం కూడదని కింది గదిలో వాళ్ళమ్మతోబాటు పడుకుంటోంది.

"సరే, పైకిరండి, నేనోమాటు కిచ్చయ్యి పడుకునే గదిని చూడాలి."

"అలాగే బాబూ, రండి!"

ఇద్దరూ మేడమీదికినడిచారు. నాయుడు గదిసంతా పరిశీలించసాగాడు. కిచ్చయ్యి పడుకున్న మంచంమీద, దిండుక్రింద ఓచిన్న చీటి దొరికింది. ఆ చీటిలో ఇలావుంది:

'కిచ్చయ్యి!—నీకు నీప్రాణంమీద ఆశ వుంటే, ఈరాత్రి ఊరు మాటునుడిగిన తరువాత, వెయ్యిరూపాయలు పట్టుకుని, నవ్వొక్కడివే బయలుదేరి, ఊరవతల పాడు బడలివాలయంలో నన్ను కలుసుకోవాలి. నీతోబాటు ఈచీటినికూడా పట్టుకురావాలి. ఈ విషయం మరెవరికీ తెలియకూడదు. తాత్పరంగానీ, పొరబాటుగానీ, జరిగితే ప్రాణం ఆశివదులుకోవలసి వస్తుంది. జాగ్రత్త!"

ఉత్తరం కింద సంతకంలేదు. రాత పంకరటింకరగా, ఎవరో స్కూలు కుర్రాళ్లు రాసినట్లుంది. ఉత్తరాని కుపయోగించిన కాయితం కూడా, స్కూలు

హాయిగా నుండుడు

అవును, హామమ్ తో ప్రతిదినమూ స్నానముచేసిన తరువాత ఆతడు అనందముగా పారకాంక్షవైకు నప్పుడు మీ బిడ్డ ఈ విధముగా తంచును. హామమ్ శుద్ధమైన సబ్బు — సుకుమారమైన చర్మ ములకు చాలామంచిది. పిల్లలు దాని మనోహరమైన పరిమళమును రంగును ఇష్టపడుదురు.

టాటావారి హామమ్ టాయిలెట్ సబ్బు

100% భారతీయమూలధనం - యాజమాన్యం శ్రమ

TEL

1 TOL-68

★ పారిపోయినదొంగ ★

కుర్రాళ్ళు పయోగించే, ఎక్స్‌రే జేసే నోటు బుక్ లోడి. నాయుడు ఆ కాయితాన్ని సీతారామయ్యకి చూపి, “చూచారా? ఈ కాయితం గురించి మీ కేమేనా తెలుసా?” అని ప్రశ్నించాడు.

సీతారామయ్య చీటి చగువుకుని తనకేమీ తెలియదని బిక్కమొహం వేశాడు.

నాయుడు సీతారామయ్యవద్ద నెలవు వుచ్చుకుని, తిన్నగా స్టేషనువేపు నడిచాడు.

నాయుడు నేపథ్య చరకు నేసరికి, రాడీ రంగడు సబ్ జైలునుండి తప్పించుకు పారి పోయాడనీ, రెండు రోజులుగా కనిపించడం లేదనీ, చాడ్ క్వార్టర్సునుండి వర్తమానము వచ్చింది.

“తెలిసింది సార్, తెలిసింది! రంగజే ఈ పని చేసుంటాడు సార్” అని ఎగిరి గంతే కాడు చాడ్ కానిస్టేబుల్ ఏడుకొండలు.

“ఉహూ!” నాయుడు అదోలా తల పంకించి, ఏదో ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు. జేబులోని కాయితా నోటు మాటు తీసి చూచుకుని “ఆల్ రైట్” అంటూ నైకి లేచాడు.

ఫోర్-నాట్-ఫోర్ ఆశీర్వాదం నైకిలు కోసం పరుగెత్తాడు. నాయుడు నైకిలేక్కి తిన్నగా నుగ్గులు వేపు పోనిచ్చాడు. దాగ్లో రహదారి బంగళాముందున్న మురిచెట్టుని సమాపించేసరికి నాయుడి బుర్రలో ఏదో తగుక్కున మెరిసింది. వెంటనే నైకిలుకి ప్రేమ వేసి దిగి, తిన్నగా మురిచెట్టు వేపు నడిచాడు. చెట్టుకింద ఓ చింకిగోనె, ఓ మట్టి మూకుడు మాత్రం కనిపించింది. నాయుడు అక్కడ పక్కన వున్న వాళ్ళని యేదో విచారించి, నైకిలేక్కి తిన్నగా మునిసిపోలిపో ఆఫీసు వేపు పోనిచ్చాడు. మునిసిపోలిపో ఆఫీసులో ఏదో దర్యాప్తుచేసి, నైకిల్ని

హై నుగ్గులు వేపు తిప్పాడు. హై నుగ్గుల్లో కూడా ఏదో విచారించి, తిన్నగా స్టేషను చేరుకున్నాడు.

నాయుడు కుర్చీలో కూలబడి “ఏడుకొండలూ!” అని పిలిచాడు అతని ముఖంలో సంతోష కళలు తాండవిస్తున్నాయి.

“యస్సార్” ఏడుకొండలు పరుగెత్తు కొచ్చి, ఎలైక్ట్రాక్ లో నిలబడ్డాడు.

“మన చుట్టుప్రక్కల పోస్ట్లో, ఎక్స్-జేనా కొత్తగా సారాబట్టి నలుస్తందేమో కాస్త జాగ్రత్తగా కనిపెట్టండి.”

అలాగే పోర్, అలాగే” ఏడుకొండలు తలెగళేశాడు. నాయుడు నైకిలేక్కి ఇంటి వేపు నడిపించాడు.

* * * వారంగోజులు గడిచింది. నాయుడు కుర్చీలో కూలబడి ఏదో కైలు తిరిగేసు న్నాడు. ఇంతలో ఫోర్-నాట్-ప్రీ ఆబుల్ రహీం, నల్లంగా బొద్దుగా వున్న ఓనడి వయస్సున్న లాక్కొచ్చి నాయుడుముందు నిలబెట్టాడు.

“హాద్ కళ్ళలో భారం కొట్టాలనీ నూసింది సార్. దీని పప్పులో ఉడ్కాలేడ్ సార్” అని భుజా లెగలెస్తూ, ఆవిడ నెత్తి మీంచి కూరగాయల గంపని క్రిందికి దించాడు. గంపలోంచి నాలుగు పాడుగు పాటి గాజు సీసాల్ని తీసి టేబుల్ మీద పెట్టాడు.

నాయుడు ఆవిడ ముఖంలోకి నూటిగా చూచి ప్రశ్నించాడు. “ఏవ్తూ నీడి?” అని. “కొండకింది గొల్లపాలెం బాబు” ఆవిడ గజగజలాడుతూ జవాబిచ్చింది.

“నీకేడు?”

“రాజండి అందరూ గొల్లరాజని పిలుస్తారు బాబూ”

“ఎంత కాలంగా లేస్తూనీ బిక్కాపారం?”

“మొన్నటినించేపండి నాయబ్బతోడు. నే నబద్ధం చేప్పసంది. అసలు మా వూళ్ళో యింతకు మునుపు ఎవరూ కానీవాళ్ళు కారండి”

“అలాగా? అయితే కొత్తగా పెట్టావన్న మాట, సారాబట్టి?”

“నేను కాదు బాబూ, నాయబ్బతోడు”

“అయితే ఎవరు?”

“మరే మన్నా.....” రాజమ్మ చెప్పడానికి తలపటాయించింది.

“చెబుతావా? కొట్లలో తోయ్య మంటావా?”

“వొద్దుబాబూ, వొద్దు చెబుతా. ఎవరో సాయిబూ, బూబమ్మ బాబు. ఆళ్ళకేమీ నైజం చేకముంట. ఆళ్ళు మాడుకోచ్చి వారం రోజులయింది బాబు”

“ఉహూ?” నాయుడు అదోలా తలపంకించి, స్వరం తగించి “రాజమ్మ!” అని పిలిచాడు.

“బాబూ!”

“నీ కెంతమంది పిల్లలు?”

“నలుగు రండి”.

“మీ ఆయనేం చేస్తాడు?”

“ఏంచేతాడు బాబు? రోగివ్తాడు. మంచ మెక్కి నాలుగేళ్ళవుతుంది. పాలమిక్కి కూరగాయలమ్మి నేను నాలుగు రాళ్ళు తీసుకుపోతే నే గాబు బువ్వు.”

“అయ్యో పాపం!...రాజమ్మ?”

“బాబు.”

“నువ్వు పిల్లలుగలదానివి. వాళ్ళక్కడుంటున్నారో నిజం చెప్పియ్. నిన్నొదిలేస్తాను.”

“నిజంగానా బాబూ - అయితే చెబుతా గొల్లపాలెంలో నెర్రపుగట్టున గోయింద యిల్లంది బాబు. ఆళ్ళ దొడ్లో గుడిసిలో కొప్పురం వుండారు.”

“ఎరుకు ఆ గుడిసెలోనే దాసారా?”

“కాదు బాబు. ఆ గుడిసెలో వుంచుకోరంట సరుకు. అక్కడక్కడో అడివిలో కాస్తారంట. మరెక్కడో దాసారంట. సాయిబు మహాగట్టోడులెండి. చాలీసార్లకి ఓ పట్టాప సిక్కిడంట.”

“అలాగా? అయితే ఆ కాసేడక్కడో. దాచే డక్కడో నీకు తెలిదన్నమాట?”

“తెలిదు బాబు. నాయబ్బతోడు.”

“ఉహూ!” నాయుడు అదోలా తల పంకించి “ఆ సాయిబు పేరు?” అని ప్రశ్నించాడు.

“కాలేనా బాబూ.”

“మంచిది. ఇక నువ్వెళ్ళొచ్చు.” రాజ నాయుడికి నమస్కారంచేసి వెళ్ళి పోయింది. నాయుడు ఆలోచిస్తూ కూచుండి పోయాడు. అతని బుర్ర కేదో మెరుపు

ఓం తక సత

కే.టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారిగారి
“మేల్ మాయిల్ మందు”

ప్రపంచంలో ప్రఖ్యాతిగాంచిన మేహ, కుష్ఠరొగ నివారని
భయంకరమైన మేహవ్యాధిపల్ల ఉష్ణమకు వారలకు
పునర్జన్మమిచ్చు అద్భుత సంతపి.
మేహరొగ నివారణ మానె, లేహ్యం.

నల్లమేహ, ఎర్రమేహ, పొదలు మేహరణములు, చిముద్దు,

మతిమాంద్యము, కుష్ణములు, నిర్లక్షారికము, సూతకవ్యాధులు, వాతము, గుల్మము,
తెలుపు, ఉష్ణం, గ్రంధి, కాళ్ళ చేతులుమంట, రక్తబలహీనం, గజ్జి, దురద, వీర్యనష్టం,
మూలవ్యాధి, మలబద్దం మొదలైన అన్ని విధముల దుర్ నీక వ్యాధులను పోగొట్టును.
40 రోజులు (1 మందలము) నూనె, లేహ్యం రూ. 8/- తపాల్ ఖర్చులవేగా.

వివరములకు కేట్లాగులో చూడవచ్చును.

కే.టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారిగారి సన్న్య, 5/22, మేల్ మాయిల్ హోస్టల్, (N.A.Dr.)

లాంటి ఆలోచన తట్టింది. “ఫోర్-వాల్-ఫోర్” అని పిలిచాడు.

ఆకీర్యాదం పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

“కే. డి. నరసింహాచార్య నూటిలా పిలుచుకురా.”

ఆకీర్యాదం నరసింహాచార్యుని వెళ్ళాడు.

ఇంతలో “రంగడు పార్ రంగడు. రాడీ రంగడు పార్” అంటూ పరుగెత్తుకొచ్చాడు హెడ్ కానిస్టేబుల్ ఏడుకొండల.

“ఏడీ?” నాయుడు అతురతగా ప్రశ్నించాడు.

“మరే, మరి. తూరుపిడిలో సన్నాసి వేదంలో ఇంటింటా అడుక్కుంటున్నాడు పార్. అనుమానం వేసింది. వెంటనే లగత్తుకొచ్చాడు పార్ మీకు చెబుతామని.”

“ఏడవ లేక పార్యావో?” నాయుడు కోపంగా చూచాడు. ఏడుకొండలు నిజంగానే ఏడుపు ముఖం తెట్టాడు.

“ఊ! వెళ్లింది! వెంటనే వాణ్ణి కాళ్ళూ చేతులూ కట్టి లాక్కురండి” నాయుడు హుటాహుటే పిలుచాడు.

“అలాగే పార్. అలాగే “ఏడుకొండలూ అబ్బురరహితం లాటిలు తిప్పుకుంటూ వరుగెత్తారు.

నాయుడు మళ్ళీ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

ఏడుకొండల్ని, అబ్బుర రహితమునీ చూచి చిత్తుమడుక్కుంటోన్న సన్నాసి మెల్లగా పక్కసందులోకి జారుకున్నాడు. మన రక్షక భటద్వయం వెంటపడ్డారు. సన్నాసి పరుగెత్తాడు. కాని, నరసింహాచార్యుని వెలివోస్తోన్న ఆకీర్యాదం ఎదురవడంతో పాపం, సన్నాసి దొరికిపోయాడు. ఏడుకొండలూ, రహిమా షేర్ రెక్క పుచ్చుకుని, సన్నాసిని బరబరా లాక్కొచ్చి, నాయుడిముందు నుంచో తెట్టారు.

“మాది కళ్ళల్లో భారం సరే తప్పించుకొనిపోవాలని నూసేవాడి పార్. దొంగ ఎద్దా” అంటూ రొప్పసాగాడు ఫోర్-వాల్-త్రీ అబ్బుర రహితం.

“అవును పార్. అవును” ఏడుకొండలు కంఠపాట పాడారు.

“నరసింహాచార్య ఇంటోలేడు పార్. ఇంటికి తాళం వేసుంది” అన్నాడు ఆకీర్యాదం.

సన్నాసి భయం భయంగా నాయుడు వేపు చూచాడు. నాయుడు సన్నాసి వేపు పరీక్షింపగా చూచి “నీవేరు?” అని ప్రశ్నించాడు.

సన్నాసి “ఔ-ఔ-ఔ-ఔ” అని యాగ వాడిలా నైగచేశాడు.

“హిదోసార్, హిదో” అంటూ, అబ్బుర రహితం, నెత్తిమీంచి టాపిలిసి, టాపిలోంచి ఓ చిన్న నోటుబుకని చేబుర మీద పెడుతూ, “ఈడీ జోరలోంచి కింద పడింది పార్ అగత్యవుడు” అన్నాడు.

నాయుడు నోటుబుక్కుని చేతికి తీసుకుని కొయితాలు తిరగేశాడు. నాయుడు ముఖం విప్పిరింది. “ఊహా!” అని తలవంకించి, సన్నాసి కళ్ళలోకి చూచాడు. సన్నాసి భయంతో గజగజలాడిపోతున్నాడు. “ఏణ్ణి కొట్టో కొట్టండి” అని హుటాహుటే నాయుడు పైకిలేచాడు.

* సాయంత్రం * గొల్లపాళెంలో ఎవరో ముగ్గురు ఫజీర్లు ఇంటింటా అడుక్కుంటూ గోవిందయ్య ఇంటిదాడో కాపురముంటున్న కారేషా ఇంటి కొచ్చారు. అయింటి ఇల్లాల “పాయరండయ్య పాయరండి” అని గొంతిచ్చింది. ఇంతలో ఎవరో ఆక్కడి కొచ్చి, మంచమీద కూచుని మేకపిల్లతో చెల్లాట మాడుతోన్న కారేషాతో, రహస్యంగా ఏదో చెప్పి వెళ్ళాడు. కారేషా కంగారుగా లేచి గుడిసెలో కెళ్ళాడు.

ఆ రాత్రి ఫజీర్లు ముగ్గురూ, గోవిందయ్య ఇంటి తక్కువ వేపచెట్టుకింద కుళాం వేశారు.

రాత్రి ఊరు బాగా మాటుమణిగింది. కారేషా, అతని భార్య, ఇద్దరూ మూటాముతే సరుకుని చీకట్లో నక్కినక్కి నడుస్తున్నారు. ఇంతలో “అగండి కదిలే కాల్చేస్తాను” అని ఘుర్పించి దోగొంతుక. ఇద్దరూ ఆగిపోయారు.

“ఏడుకొండలూ!”

“యస్సార్” చీకట్లోంచి తరుగెత్తుకొచ్చాడు ఏడుకొండల.

“ఫోర్-వాల్-త్రీ”

“మాజర్ పార్” ఎగిరి గంతేశాడు అబ్బుర రహితం.

“పిల్లిదరికి వేడిలు తగిలించండి”

“అలాగే పార్. అలాగే”

ఇద్దరి చేతులకి వేడిలు పడ్డయ్యాయి.

“నీ చేరు?” నాయుడు “సాయుబు కళ్ళ

పుష్టికరమైన మంచి అవారం

కొలె

బిస్కట్లు

జిన్ ఆరోహట్, మేరి, పెటిట్ బూర్, నైన్, స్పెర్డ్స్, పేనటా, జింజర్ నట్, కారేషా, క్రీమ్ క్రేకర్, పార్ట్ క్రేకర్, రాబ్బీ, డెల్టా హాప్ హార్ట్, జాలాజీకర్, కాయిన, మార్వెల్ క్రీమ్, బేబీక్రీమ్, కెపినాయిర్, ప్రిన్, బేబీక్రీమ్, కెపినాయిర్, చంపా, ఇంకా యెన్నో రకాలు

నాణ్యతను కోరువారు

ఎల్లప్పుడూ కోరుదురు

కొలె బిస్కెట్లను

కొలె బిస్కెట్ కం.,
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్,
కలకత్తా-1.

అవి స్వదేశీపు శక్తిదాయకం

★ పారిపోయినదొంగ ★

లోకి చూస్తూ ప్రశ్నించాడు ముఖం పెట్టి.

“కాశీసా?”

“అవిడపేయా?”

“కాశీనీ?”

“భలే మంచి కాంబినేషన్—మూటా ములే పర్దుకుని ఎక్కడికి పారి పోతున్నారా?”

“ఎక్కడికేనా మరో ఊరు?”

“ఏం?”

“కాపుసారా అమ్మదానికి వెళ్ళిన గొల్ల రాజుని పోలీసులు పట్టుకున్నారని తెలిసింది?”

“ఏం తెలిస్తే?”

“రాజు మా గురించి చెప్పివుంటుంది. మమ్మల్ని పోలీసులు పట్టుకుంటారని భయపడ్డాం.”

“పోలీసులు పట్టుకుంటే తల తీస్తారా? జరిమానా వేసి వదిలేస్తారు. ఆ మాత్రానికే ఊరొదిలి వెళ్లి పోతారా.”

సాయిబు పలక లేదు.

“నిజం చెప్పవ్వ నీవేరు కాశీసామనా?”

“అవును”

“ఊహా!” నాయుడు వ్యంగ్యంగా తిలుపి “ఏడుకొండలూ ఏడి గడ్డం లాగయ్” అన్నాడు.

“అలాగే సార్, అలాగే” అంటూ ఏడు కొండలు సాయిబు గడ్డం పుచ్చుకున్నాడు. గడ్డం తినంతటా దే ఊడ్చింది. ఏడుకొండలు అతడి ముఖంలో ముఖంపెట్టి “అతే కిష్యయ్య సార్” అని ఆశ్చర్యంగా నోరు తెరిచాడు.

“ఫార్ - నాట్ - త్రి. బూబమ్మ గె తిన ముసుగు తియ్” అబ్బుల్ రహీమ్ చేతిలోని లాగోనో ముసుగు లాగేసి “అతే ఇస్కీ కాంతాథే కాంతా” అని ఎగిరి గంతేశాడు ఆశ్చర్యంగా.

ఏడుకొండలు అనుమానంగా నాళ్ళవేపు చూస్తూ “మరే మరీ ఏళ్ళు... ఏళ్ళు...” నడుగుతున్నాడు.

“దయ్యాయి కావు మనుషులే?”

“నా తేరీ” అని ఎగిరి గంతేశాడు ‘దయ్యం’ బంబం విసగానే ఫార్ - నాట్ - త్రి అబ్బుల్ రహీం.

“మరే మరీ ఏళ్ళు చావతేదా సార్?”

ఏడుకొండలు కాస్త దైర్యం చిక్కబట్టుకుని ప్రశ్నించాడు.

“ఇంతవరకు చచ్చినవా కౌవరూ బ్రతకేడు”

“మరీ కాతిపోయిందెవరు సార్?”

“నా జెయిల్లోంచి తప్పించుకొచ్చిన కాడి రంగడూ, రహదారి బంగళాకెదురుగా మురిచెట్టుకింద జబ్బుతో తీసుకుంటాన్న బిచ్చగలేను”

“ఏంటిటి?” ఏడుకొండలు ఆశ్చర్యంగా గుడ్డలెట్టాడు. కిచ్చి కొట్టు కిష్యయ్యకి, కాపుసారా కాంతికి గుండెల్లో గుర్రాలు పరుగెడుతున్నయ్.

“అసలేలా జరిగిందో చెబుతా నడవండి”

ఏడుకొండలూ, అబ్బుల్ రహీం కాంతిని, కిష్యయ్యనీ చెరోరక్క పుచ్చుకుని నడుస్తున్నారు.

నాయుడిలా చెప్పసాగాడు: “రంగడు సబ్ జెయిల్లోంచి తప్పించుకుని తిన్నగా కాంతిల్ని చేరుకున్నాడు. కాంతింటే వాడికి ప్రాణం. మనం ఎక్కడికేనా వెళ్ళి పోదాం రమ్మని పిలిచాడు. తాను జెయిలు కల్పించేరువారే, కాంతికిష్యయ్య ప్రాపకంలో వున్న విషయం రంగడికి తెలియదు. కాంతి రంగడి యింటో దాచి, కిష్యయ్యని కలుసుకుంది. కాంతా, కిష్యయ్య కలిసి ఆలోచించారు. రంగడి పోలీసులికే వొప్పజెపితే తత్కాలికంగా వాడి బాధ తప్పతుంది కానీ, జెయిల్లోంచి విడుదలయిం తరువాత వాడు తమ్ము ప్రాణాలతో వొదలిపెట్టడు. అంచేత రంగడి ఎలాగయినా హతమాళ్ళి తామెక్కడికేనా పారిపోవాలని నిశ్చయించు

కున్నారు. ఆ సాయింత్రం కొట్టులో నడుచు లేవని మానులో తగూలాడి, ఇంటిని తాకట్టు పెట్టించి, జెయిల్ రూపాయలు తీసుకున్నాడు కిష్యయ్య. రంగడికి బాగా సారాపోయింది, వాడు వొళ్ళు తెరిచి సిలిలో వుండగా యిద్దరూ చేరి వాణ్ణి హతమాళ్ళారు. ఆ సాయింత్రమే రహదారి బంగళామందు, మురిచెట్టుకింద చచ్చిపోయిన బిచ్చగలేను తీసుకొచ్చి, రంగడిపక్కన పడుకోబెట్టి, చచ్చిందేవరో తెలుసుకునేందుకు ఏలేకుండా వుండేందుకు, మీద కిరసకావరి తగలబెట్టారు. తరువాత ఇంటిక్కుడా నిప్పంటించారు. తిన్నగా కిష్యయ్యింటికొచ్చి బీరువాలాని సగలూ, జెయిల్ రూపాయలూ తీసుకుని, అందరూ దొంగలు దోచుకుపోయారని పొరబడేందుకు వెళుతూ వెళుతూ నిశ్చయించిందోని కిష్యయ్య తన మామని లేపి, పారిపోయాడు. అంత క్రితమే తయారుగా వుంచుకున్న సాయిబూ, బూబమ్మల వేషాలు ధరించి రాత్రికి రాత్రి బయలుదేరి, ఈ పూరు చేరుకున్నాడు. ఈ పూరు కొండకింద వుండడంవల్ల పోలీసులు అనుమానించినా తప్పించుకునేందుకు అనువుగా ఉంటుందనుకున్నారు.”

“అతే, ఇస్కీ ఎంతాపని నేనీ న్యార్ కే” అబ్బుల్ రహీం ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటించాడు.

“మరే, మరీ. ఇదంతా ఎలా కనిపెట్టారు సార్?” ఏడుకొండలు తలగోక్కుంటూ ప్రశ్నించాడు.

నాయుడు సన్నగా నవ్వి ఇలా చెప్పసాగాడు:

“నేను సరాసరి శివాలవద్ద కొచ్చేసరికి గుప్పమని కిరసనాయిలు వాస నేనీంది. దొడ్లో వెతుకుతోండగా రక్తపు మరకలున్న దుడ్డుకర్ర దొరికింది. వాటిని బట్టి, ఎవరో ముందుగా పాసు చేసుకుని వాళ్ళిద్దరినీ హతమాళ్ళి, తరువాత శివాలవరితో తెలియకుండాదుకు మీద కిరసనాయిలుబట్టి నిప్పంటించి వుంటారని వూహించుకున్నాను. కాంతి ఇంట్లో, కాంత నాయం లేకుండా ఎవరూ ఎలాంటి ప్రామాణ్యం లేదు. కాబట్టి ఆడకవం కాంతికికాక పోవచ్చు. మరెవరిదైనా అయి వుండొచ్చు ననుకుంటుండగా, వేపకొట్టు క్రింద నల్లగాజులూ, కాలిమెట్లూ కనిపించివే. కాంతి వింతతువు. కాంతి ఇంటి దొడ్లోకి పునిస్త్రీలు తొడిగే నల్లగాజులూ, కాలి మెట్లూ ఎలాగొచ్చాయి? అని ప్రశ్నించుకుంటే, అవి ఆయాడశవానిదై యొంక కూడదా, అన్న జవాబు దొరికింది. అవును. శివం చేతుల్లో గాజులూ, కాలిమెట్లూ వుంటే చూచినవా కేవలం ఆ శివం కాంతిదని పొరబడేందుకు ఏలేడు.

(56-వ పేజీ చూడండి)

రుతుక్రమం ఆలస్యమైతే?

విచారపడవద్దు ప్రయోగింపండి

దేవి పిల్ల వాడండి

దేవి పిల్ల ముఖంగా ఆలస్యమైన క్రమంగాకాక పోయిన బాధతోనూడిన వీకెఆగియినబహిష్కృత దేవి పిల్ల బాగుగుణంబును

SEENU & CO., 28, THANDAVARAYA GRAMANI STREET, MADRAS-26.
ADVT. PERMITTED UNDER G.O. MS-NO-121/REATHY

అపరబుద్ధి

తెలుసుకున్నాను. వాటివల్ల సంఘటనను ఒక పద్ధతిలో మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఆయన చెప్పడం ఈ పట్లా తీసుకున్నాడు. అయితే విషయం రహస్యంగా వుంచాడు. ఆయన తన భార్యకుగాని, మాతురికిగాని, చీవరకు తన సెక్రటరీకిగాని ఈ సంగతి తెలియ పరచకుండా చాచాడు. నిజంగా కృష్ణ మోహన్ హుమారుగా వుంటే ఈ విషయం అతడికి తెలిసేదే," అన్నాడు పాండ్య.

"ఎట్లా తెలిసేదీ?" అని ప్రశ్నించాడు.

"సీఫ్ ఆకేళి పడవద్దు. ఈ సందర్భంలో అసలు విషయం సీఫ్ తెలుసుకొనక బోవటం ఆశ్చర్యంగానే వుంది."

"ఇందులో నాకేమీ ఆశ్చర్యం కలగటం లేదు. ఇది అనుభవంలో ప్రతినిత్యం జరిగేదే; అతడికి తెలియకుండా అతడిచేతభీమాచేయి నే అప్పుడు ఆశ్చర్యపడాలి," అన్నాడు.

"ఔను! అది సజబుగానే వుంది. ఇందులో మన ఏ జంటు కృష్ణమోహన్ ప్రసక్తి అనవసరం," అన్నాడు మేనేజింగు డైరెక్టరు.

"నేను చెబుతూంది దా! చంద్రశేఖర్ భార్యనుగురించి," అన్నాడు పాండ్య.

"అసలు ఆశ్చర్యకరమైన అంశం ఏదైనా వుంటే అది మన కృష్ణమోహన్ రిపోర్టులో వుండేది. అప్పుడు మనకు తెలిసేది. మనం నియమించిన ప్రత్యేక అధికారుల రిపోర్టుల వల్ల కొత్త విషయాలు బయటపడాలి," అన్నాడు మేనేజింగు డైరెక్టరు!

కొంచెంసేపు అగి:

"అయితే, మీరు దీన్ని ఎలా సమస్యయిస్తారు?" అని ప్రశ్నించారు మేనేజింగు డైరెక్టరు.

"అతడు ప్రమాదభీమా పట్లాను రహస్యంగా తీసుకున్నాడు. దీన్ని రహస్యంగా ఉంచవలసిన అవసరం ఏమిటి? ప్రమాద భీమా పట్లాసంగతి ఇంట్లో వాళ్ళందరికీ తెలిసే, దీనివల్ల ఆయన తలపెట్టిన పనివాళ్ళకి అర్థమౌతుంది. ఆయనమనసులోవున్న ఆరాటం ఆందోళన వాళ్ళకి తెలిసిపోతుంది. ఆ పుస్తకాలు, రికార్డులు, చరిత్రమనం తెలుసుకుంటే, ఈ ఆధారాన్ని మనంకూడా సమ్యక్తమవు. అప్పుడు ఆయన ఆందోళనకు హేతువు స్థిర పడుతుంది. మరొక ముఖ్యమైన అంశం. ఆయనకు కౌలువిరిగింది. కౌలువిరిగినందుకు ఆయన ఎందుకు కంపెనీవద్ద పరిహారం కోరలేదు? ఇది ఆశ్చర్యంగాలేదా? ఆయన ప్రమాద భీమాచేశాడు. కౌలువిరిగి ఆయనకు ప్రమాదం తలపెట్టించినపుడు, పరిహారంకోసం భీమాకంపెనీకి ఎందుకు రాయాడు? ప్రమాద భీమాపట్లా తీసుకున్నతరువాతే ముందు

వైదిషుడను...

దుస్తులే మోసాయి

అత్తే బ్యాగ్ నీకే కావలసిన రీతి తనకే మోసాయి గుడ్డలు, చొక్కా గుడ్డలు ప్రసాదిస్తాయి. భారత దేశంలో నిపుణులైన తనకే మనివారు నేసినది. పూచీ ఇన్వర్గం రకము. - అంతకంటే కూడా ఆశ్చర్యము - అది అది బోక

పురుషులకు తగిన సుందరమైన దుస్తులు

ఆర్ ఇండియా హౌండాప్ బోర్డ్,
హిహిదాగ్ హౌస్, విలెజ్ బోర్డు, బాలార్ ఎస్టేట్, బొంబాయి.

DA 56/242 TG

అపరమిద్రి

తనని ఆయన నిర్ణయించుకుని వుంటాడు. అందువల్ల కాలవీరిగినపుడు కంపెనీకి తరి జోరానిక్ బ్రాన్స్, తనకు ప్రమాదభీమా తటా తుండనే విషయం భార్యకు, మా తురికి తెలుసుకుందనీ, తాను చేయదలచుకొన్నవనికీ అది ప్రతిబంధకమాకుందనీ ఆయన ప్రమాద భీమావిషయం ఎవరికీ తెలియకుండా అతి కమాన్యంగా వుంచాడు."

"ఎలా ప్రతిబంధక మాకుంది?"

"కాలవీరిగిందని రాయగానే, మన కంపెనీదాక్తరు వెళ్ళి పరీక్షచేస్తాడు. మనకు యదార్థ విషయం తెలుసుంది. అప్పుడు వెంటనే అతడివల్ల రద్దుచేసి జమకట్టని ప్రీమియంను అతడికి తిరిగి వంపేస్తాము."

"తరువాత...?" అన్నాడు మేనేజింగ్ డైరెక్టర్.

"అతడు రైలుమీద ప్రయాణం చేయటానికి కాలవీరగటం ఒకవంకగా దొరికింది. ఆయన తనభార్యను రైలుస్టేషన్ వరకు తీసుకువెళ్ళి, రైలులో ఎక్కగానే ఆమెను ఇంటికి పంపించాడు. ఆమెను ఎలాగైనా వదిలించుకోవాలనుకుని వుంటాడు."

అతల ప్లాటుపారంమీద నీకట్లో వొంట రిగా నిలుచుని తనని పరీక్షిస్తున్న ఒక వ్యక్తిని చూశాడు డాక్టరు చంద్రశేఖర్. అందువల్ల తనవెంట ఎవరు రావటంగాని కనీసం ఎక్కువ నేపు తనదగ్గర వుండటంగాని అతడికి ఇష్టం లేదన్నమాట. తన జేబులు తడుముకుని టికెటుకోసం వెతుక్కుని, కాగితాల నంచిలో తన భార్య పెట్టి వుంటుందని ఖచ్చితవాళ్ళతో చెపుతూ ఆ సెపంమీద సామాన్లు వుండే చివరిచోటుకు వెళ్ళాడు. ప్లాట్ పారంమీద చంద్రశేఖర్ చర్యను పరీక్షించిన వ్యక్తితోనే, ఇప్పుడు నేను మాట్లాడింది. చంద్రశేఖర్ తోబాటు రైల్వే ప్రయాణంచేసి, తిరిగివచ్చిన కైలాసనాథ్ ను కలుసుకున్నాను. ఇతడు పెద్ద వ్యాపారస్తుడు. కాలవీరిగిన కుంటివాడు టిక్కెటు వెతక

టానికి ఆయన అనేక కటం, కైలాసనాథ్ సహాయం చేస్తానని చెప్పినా అతజేవారిం చటం పిటికల డాక్టర్ చంద్రశేఖర్ వర్యను అనుమానించటానికి అవకాశం కలుగుతూంది. ఇది స్పష్టంగా అత్యుచార్యే. సంజేవం తేడు; మరొక అభిప్రాయం కలగటానికి వీలులేదు."

"అయితే ఇప్పుడు మనం ఏం చేయాలి?"

"శ్రీ విచారణ జరగాలని మనం కోరాలి. విచారణలో మనం పాటించకూడదు. ఈ శ్రమ విచారించే పంచాయతీదారులు, మరణించిన వ్యక్తి భీమాచేతాడని తెలుసుకుంటే, అది మన ప్రాజాలకు చుట్టుకుంటుంది. ఆ సందర్భంలో వర్యసానం తెలుసుకోటానికి, మన పక్షం విచారణలు జరిపి, ఆమాకీలు తీసున్నవారిలో ఒకరిని మనం అక్కడికి పంపి తే చాలు. అవసరమైతే కైలాసనాథ్ వచ్చి ఆయన చూచిన విషయాన్ని పంచాయతీదారుల ఎదుట విచారణలో స్వయంగా సాక్ష్యం చెపుతానన్నాడు. పంచాయతీదారులు ఇది అత్యుచార్య అని తీర్పు చెపుతారనడంలో నాకు ఏవిధమైన సంజేవమా లేదు. విచారణలో ప్రత్యక్షంగా పాల్గొంటే మనం చిక్కున బడతాము. మనం అనుసరించవలసిన విధానమేదో ముందుగానే నిర్ణయించుకోవాలి. ఎలాగైనా ఒకదాని తరువాత ఇంకొకటిగా కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించాలి. మొట్టమొదట పోలీసులు ఈ కేసులో విచారణ జరిపి ఏ అభిప్రాయాలకీ వస్తారో మనం గమనించాలి. వాళ్ళ అభిప్రాయం మనకి అనుకూలంగావుంటే, మొదటటనే కేసు మనకు సుముఖంగా పరిణమిస్తుంది."

పాండ్ల్య ఎడతెరిపితేని ఆలోచనలతో సతమతమాకున్నాడు. అతని తల వేడక్కింది. రెండుచేతులతో అతడు తన తల నొక్కుకున్నాడు. ఒక సిగరెటు వెలిగించాడు. అతడి ముఖంలో మారాత్తుగా అసంతృప్తి, నిరుత్సాహం గోచరించినవి.

మళ్ళీ పాండ్ల్య మాట్లాడటం మొదలుపెట్టి:

"అత్యుచార్యలా ఇది కనపడటంలేదు," అన్నాడు.

"పాండ్ల్య! ఏమిటి నీవ నేడి? నిస్సంజేవంగా ఇది అత్యుచార్యే," అన్నాడు మేనేజింగ్ డైరెక్టరు.

పాండ్ల్య తన పక్కనవున్న పుస్తకాల వీరువా తెరిచాడు. కొన్ని పుస్తకాలుతీసి బలమీద పడేశాడు.

"ఈ పుస్తకాలు భీమా పటికలనుంచి మరణాల విషయమై విశేష లోకాను

భవంతో తయారుచేసినవి. నేడ పిటి సన్నిటిని క్రద్ధగా చదివాను. పిటిలో ఒక పుస్తకంలో అత్యుచార్యను గురించి ఇలా వుంది: ఆసలు అత్యుచార్య, ఒక జాతి స్వభావం. ఆమనిషి రంగు, అతడి వృత్తి, ప్రేమపురుష విధేయం, పరిసరాలు, దుశుప్రభావం, జరిగిన వేళ మొదలైన విషయాలమీద అత్యుచార్య ఆధారపడివుంటుంది. అత్యుచార్య జరిగే పద్ధతులను చెబుతూ ఇవి ఆ సేకమారాలలో జరగవచ్చునని గ్రంథకారుడు కాస్త్రువివేకంగా రాశాడు. విషాలు, కత్తులు, కుపాకులు మొదలైన ఆయుధాలు, ద్రావకాలు, వాయువులు, నీటిలో దూకటం, అత్యుచార్యకు కొన్ని సాధనాలుగా నిరూపించడం జరిగింది. విషాలు తీసుకోవటంవల్ల జరిగే అత్యుచార్యకు కొన్ని ప్రత్యేకలక్షణాలుచెప్పాడు. ఇవి అత్యుచార్య చేసుకునేవాళ్ళ జాతి, వయసు, సమయంమీద ఆధారపడివుంటవి. అత్యుచార్యకు సాధారణంగా ఉపయోగించే విషాలు పటికల్లో యిలావుంది. సైనెడ్, పాదరసం, ఇంకా ముప్పైఆరు విషాలు అత్యుచార్య చేసుకునేవాళ్ళు ఉపయోగిస్తారు. పిటిలో కొన్ని సాధారణంగా మందులపావుల్లో దొరకవు. ఇవేగాక వేగంగావెళ్ళే రైళ్ళలోనుంచి దూకటం, కాదు చక్రాలకింద పడటం, సముద్రంలో ప్రయాణంచేసే స్టీమరులలోనుంచి నీళ్ళలోకి దూకటం, మొదలైనవన్నీ కూడా అత్యుచార్యకు కారణాలు కావచ్చునని చెప్పి వుంది. అత్యుచార్యకు వేలకొద్దీ ఉదాహరణలు ఇచ్చాడు. కాని నడుస్తున్న రైలులోనుంచి దూకటంవల్ల అత్యుచార్య జరిగిన నిదర్శనం ఒకటైన చెప్పలేదు," అని వివరించాడు.

"అతడివేవం కనపడినచోట రైలు పడి ఘోసమైళ్ళ వేగంతో పాతూ వుంటుంది. నిజంగా చావలయకున్న వాడెవరన్నా అక్కడ దూకుతాడా?"

"డాక్టర్ చంద్రశేఖర్ కి మెడ విరిగింది"

"ఇది నేను నమ్మును. అతడు మొగ్గులు వేయటంలో మంచిసాధన చేసిన వాడా?"

"మీరు స్థిమితమైన మనసుతో నేను చెప్పేది వివారి. యాభై వేల రూపాయలకు భీమాచేసిన వ్యక్తి రైలు కట్టమీద ప్రమాదానికి గురియై మరణించటం ఆలోచించ వలసిన విషయం. అసలు రైలుకే ప్రమాదం జరిగి, అందువల్ల అతడు మరణిస్తే, అది వేరే సంగతి. అయినప్పటికీ, రైలుకు ప్రమాదం జరగటం, అతడు మరణించటం ఒక యాదృచ్ఛికమైన సంఘటన కావచ్చు. అప్పుడు ఒక బలియమైన అనుమానం ఏర్పడుతుంది. కాని ఇది అత్యుచార్య కాదు"

"అయితే ఇది ఎలా జరిగిందని నీ అభిప్రాయం"

కలవరపడు స్త్రీలకు

"కుమారి" మాత్రం నువ్వకండి మీ ఆరోగ్యం రక్షించును చింతఅవసరం వెం (పాదా) రు. 3/- (వైడర్) రు. 5/- (ఎక్స్ప్రెస్ వైడర్) 8/- పోస్టేజీపాకెట్ కుడత్యేకం

Mrs. P. Deves, F.D.S. (AP) Calcutta-40.
సాగెను; Indo Medical supplies
No 3 Paulappan st. Seven wells
Madras - 1.

“నా అభిప్రాయం స్పష్టంగా కనపడటం లేదా?”

“హత్య అనేనా?”

“నిస్సందేహంగా.”

“పాండ్య! ఒక నిమిషం ఆగు. ఇలా నిర్ధారణ చేయటానికి ఏమిటి ఆధారం?”

“ఏం లేదు”

“ఏదో ఒక ఆధారం వుండాలి”

“నేను ఇప్పుడే ఏమీ చెప్పలేను. ఇది ఎవరు చెబారోగాని బహు చాకచక్యంతో జరిపారు. అతడి తెలివితేటలు అద్భుతమైనవి. ఉహాకు అందటంలేదు. వీధి ఎట్లా వున్నా ఇది హత్య అనటానికి నా మనసు వెనుకొండటం లేదు.”

“ఎవరినైనా అనుమానిస్తున్నావా?”

“భీమా పట్టా ప్రతిఫలం పొందేవారిని సందేహించవలసి వస్తూంది.”

“ఈ హత్య చేసింది డాక్టరు చంద్ర శేఖర భార్య అనేనా నీ అభిప్రాయం. ఆమె అప్పుడు రైలులోనైనా లేదుగా?”

“ఆయినే ఇంకెవరో వుండివుంటారు?”

“బహుశా ఎవరైవుంటారు?”

“నాకు ఎవరూ స్ఫురించటం లేదు.”

“ఈ విషయమే తరువాత ఆలోచించాలి.”

“ఆలోచించటానికి నా మనసుకు ఏమీ స్ఫురించటంలేదు. నా ఆలోచన భీమా ప్రేమియములు, లోకానుభవమువరకే పరిమితమైంది. ఇది ప్రమాదమూ కాదు, ఆత్మ హత్యా కాదు.”

“అలాగేనే మనం ఏం చేయాలి?”

“వెంటనే స్ఫురించటంలేదు. ఆలోచించ నీయండి.”

అరగంటసేపటివరకు పాండ్య మానంగా వున్నాడు. నేనుకూడా మేనేజింగ్ డైరెక్టరు ప్రక్కనే కూచున్నాను. అతడి ఆలోచనకు ఖంగం కలిగించకుండా మేము ఇద్దరమూ సిగరెట్లు కాలుస్తున్నాము. పాండ్య తనచేతితో బల్లమీద గట్టిగా కొట్టాడు. అతడి ముఖంలో ఏదో కొత్త ఆశ, ఉత్సాహం కనపడ్డది. పాండ్య మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ వైపు చూస్తూ ఇలా అన్నాడు:

“మనకు ఒకటిమార్గం కనబడుతున్నది. ఇది మామూలుగా జరిగే వ్యవహారానికి వ్యతిరేకం. సాధారణ పరిస్థితులలో మనం ఈపని చేయటానికి నేనుకూడా ఒప్పుకునే వాణ్ణికాదు. ఇటువంటి వ్యవహారాలలో మామూలుగాజరిగే పద్ధతి ఒకటివుంది. మనం ఇప్పుడు ఆ పద్ధతిని అవలంబిస్తే, అవతల వాళ్ళకు మనమే ఒక అవకాశం ఇచ్చినట్లు అవుతుంది. ఇలాంటి విషయాల్లో అవతల వాళ్ళు మనదగ్గరకు వచ్చేవరకు వేచివుండటం మామూలుగా జరిగే పద్ధతి. కాని ఇప్పుడు మనం ఆ వత్తులి అనుసరించకూడదు. మనం,

ఇప్పుడే అంటే ఈరాత్రిగాని రేపుఉదయం గాని విచారణ సమయానికి ఆమెమీద భార్యను చేయాలి. మనకు చేరిన కొన్ని వార్తలవల్ల డాక్టరు చంద్రశేఖర భార్య కోమలం, హత్యకు కారకురాలని మనకు అనుమానం కలుగు తూం ద ని అందులో తెలియపరచాలి. ఆమె హంతకురాలనే బలీయమైన ఆరోపణం చేయటం, అందువల్ల వెంటనే నలభై ఎనిమిది గంటల్లో పోలీసు వారు ఆమెను జైలలో వుంచాలని కోరటం జరగాలి. ఇలాంటి పరిస్థితులలో పోలీసువారు ఆమెను కైదు చేయటానికి అంగీకరిస్తారు. ఎందుచేతనంటే, ఒక హత్యతో సంబంధంవుందని ఆరోపించే వ్యక్తి స్వేచ్ఛగావుంటే, అటువంటివాళ్ళు తమ సహచరులతో సంప్రదించటానికి, నేరంనుంచి తప్పించుకోవటానికి అవకాశం వుంటుంది. అందుచేత అటువంటివాళ్ళని వెంటనే కైదుచేయటానికి పోలీసు అధికారులు అనుమతిస్తారు. ఈ పని వెంటనే చేయండి. అటుతరువాత నామాటల్లోని లోకానుభవం మీకే తెలుస్తుంది. తరువాత తరువాత బయట పడే విషయాలు మీకే ఆశ్చర్యం కలిగిస్తవి.”

“మనం ఏ కారణం ఆరోపించాలి?”

“ఏమీలేదు. ఆధారతప్పన చేయాలి.”

“పాండ్య! మనం అలాంటి అవ్యక్తప్రపని చేయకూడదు. మన ఆరోపణ అసత్యమని రుజువయితే, అప్పుడు మన పరిస్థితి ఆలోచించారా? ఆమెను నిర్బంధించాలని పోలీసు అధికారులను కోరుతాం. పోలీసువాళ్ళు ఆమెను రైలులో వుంచుతారు; కోడతారు. అయినా, ఆమెవల్ల ఏ విషయాలూ మనకు తెలియవు. అప్పుడు ఆమె ఎదురుతిరిగి మన మీద పనువునట్టం దానావేస్తుంది. పంచాయతీ దారులు ఆమెకు అనుకూలంగా తీర్పు చెబుతారు. ఆలోచించు, మనం ఎలాంటి అగచాల్లకు గురికావలసి వస్తుందో! ప్రతి సంవత్సరం మనకంటే ప్రకటనల ఖర్చుకొంద లక్షరూపాయలు కేటాయించి వెచ్చిస్తున్నాము. అసాధారణ విలింతువులకు, మరణించిన వారి డిక్టేటేవీ సంతతికి మనం ఆప్రమితులమనీ, బంధువులమనీ, మనం చేస్తున్న సేవను గురించి ప్రకటనలలో ప్రకటిస్తున్నాము. మనం కష్టపడి సంపాదించిన ప్రతిదీ ఏమాతందో కొంచెం వ్రాపించు! ఒక స్త్రీకి మనం న్యాయంగా చెల్లించవలసిన సొమ్ము ఇవ్వకుండా, ఆమె హంతకురాలని మనం ఆరోపణ చేస్తున్నామన్నమాట! తెలిసిందా?”

“న్యాయంగా మనం చెల్లించ వలసిన సొమ్ము కాదిది.”

“ఈ సొమ్ము మనం ఆమెకు న్యాయంగా చెల్లించ వలసిందే, మనం వేరొకమార్గం తొక్కితే తప్పు.”

“సరే, మీరు చెప్పిందీ నిజమే. కాని

మనం ఇప్పుడు అనుసరించవలసిన వత్తులి మామూలువిధానికి భిన్నమైనదని నేను ఇంతకుముందే చెప్పాను. నేను మీకు ఇప్పుడే చెబుతున్నాను. నా మాటలు, విశ్వ సింహాలి. ఈపని చేసింది సామాన్యులకాదు. వాళ్ళు ఒకరు గాని, ఇద్దరు గాని, ఇంకా ఎక్కువమంది గాని, వాళ్ళు స్త్రీలు గాని, పురుషులు గాని అసాధ్య ప్రకృతిగల మేధావులై వుండాలి. వాళ్ళు ఈ పని మిక్కిలిసామర్థ్యంతో చేశారు. నేరం పట్టుపడకుండా, ఎటువంటి అనుమానాలకు స్థానం లేకుండా కార్యం ముగించారు. ఇక్కడ కూర్చుని హత్యకు కారణాలు ఆలోచించినంత మాత్రాన హంతకులు పట్టుపడరు. వాళ్ళని పట్టుకోవటానికి వీలు లేకుండా పని జరిగిపోయింది. ఇప్పుడు మనం వాళ్ళని పట్టుకోవటానికి ఒకటి మార్గం వుంది. అది వాళ్ళకు ఎదురు వెళ్ళటమే! అది యుద్ధం కానీ, హత్య కానీ నాకు అనవసరం. వాళ్ళకి ఆశ్చర్యం కలిగించటం ఒక్కటే మన ఆయుధం. ఈ ఆయుధం మన పనిని పూర్తి చేస్తుంది. ఇదే మనకు మార్గం.”

“పాండ్య! నీవు చెప్పే విషయాల్ని అంగీకరించలేకుండా వున్నాను.”

“ఎందుచేత?”

“ఈ సంగతి నీకు లక్షవిధాల చెప్పాను. ప్రతి భీమాకంటేనే ఆరులపాలిటి కల్పవృక్షమని లక్షలాది ప్రజలకు చెబుతూంది. మనం మామూలుగా అనుసరించే విధానాన్నే ఇప్పుడు కూడా అవలంబించాలి. నీవు పెదేగోత పట్టించకూడదు. పోలీసు అధికారులకు మనవల్ల కావలసిన సహాయమేదైనా వుంటే, మనం చేద్దాము. వాళ్ళు చేసే పరిశోధనలవల్ల మనకు అనుకూలపడే విషయాలు ఏమైనా వెల్లడి అయితే, ఆ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుందాము. ఏవైనా అనుమానాలు మనకు వుంటే వాటిని వాళ్ళకు తెలియ పరచవచ్చు. చట్టబద్ధమైన శాస్త్రవిహితమైన చర్యలు తీసుకుందాము. కాని నీవు చెబుతున్న పద్ధతి...”

మేనేజింగ్ డైరెక్టరు వాక్యం పూర్తి చేయకుండా ఆగి, పాండ్య ముఖంలోకి చూశాడు. [ఇంకా ఉంది]

వైటోడెంట్
దంతవైద్యులను
సంహరించే పద్ధతిపై
ప్రేమవైద్య కేంద్రం
అమెరికా, మద్రాసు-30

బాల సాహితీ

చదువు రాని సాధువు

అర్. దొరసామి.

చదువురాని మూఢుడొకడు
సాధువువేమంటరించు,
చదుగురినీ ఏమరించి
ప్రతుకసాగ చూయిగాను.

అరజొక మూఢుఁడొకఁడు
తన తలంచి ప్రజలెల్లఁడు
అరిభక్తులు లొనగి రతని
కలి క్రద్దాశక్తులతో.

ఒక దినమున వింజొనర్చు
నొక ధనికుడు చాని విలేచి,
నకలరుచ్య పదార్థముల
నమ్మిద్దిగా వడ్డించెను.

తాగ మెక్కి అయోగం
వలన నతడు చండుకొనెను,
ఆ గృహస్థు పానితేరి
యడకువగా నిట్టులనెను.

“ఇహ చింతలలో మునింగి
యిట్లు దుఃఖపడుచుంటిమి
మహాత్మా! గీత పుచ్చుకొని
మమ్ము కృతార్థుల జేయుము.”

అదివఱకెన్న డా మాట
నతడు వినకపోవుటచే
అదియును ఒక పిండివంట
యని తలంచి యతడిట్లనె.

“ఇప్పటికే చాల తిండి
యింక కొంతనేపాగుము
తప్పక అదికూడా తిని
తరలిపోడు భయపడకుము.”

అది విని యటజేరిన వా
రందరు గొట్టున నవ్విరి;
చదువురాని ఆ సాధువు
చాల సిగ్గుపడె పాపము!

గొలుసు దొంగ

అక్క పెళ్ళినందల్తో తనకు మరీ ప్రాముఖ్యం తగ్గిపోవడంవల్ల రాధకు ఊసుపోక అందరినీ పసి పీస్తూ యింటి వెనుక పంచలో కూర్చుంది. ఆ ఇంట్లో మామూలు రోజుల్లోనే రైతులూ చుట్టాలూ అందరూ సందడిగా వుండడం అలవాటు. అందులోకీ పెళ్ళి! కాఫీల గదిలో కొందరూ, వీధిగదిలో చతుర్ముఖపురాణం వాళ్లు కొందఱు, ఎవరి సందట్లో వాళ్లు నిమగ్నులై వున్నారు. “ఏవమ్మా ఇక్కడ కూర్చున్నావు” అని అడిగింది పుల్లమ్మ. రాధ మాట్లాడలేదు. అసలు సమాధానం చెప్పదలచుకోలేదు. పుల్లమ్మత్తన్నా నర్సమ్మ అన్నా రాధకి అనవ్యం. వాళ్ళు తనని పలకరిస్తే మరీ కోపం. నూతి విరుచుకొని పుల్లమ్మ వెళ్ళిపోయింది. అలా రెండు నిమిషాలున్నదో యేమో “అన్నట్టు తమ్ముడే” అనుకుంది రాధ. గబగబా యింట్లోకి వెళ్లింది. వీధిలోకి వచ్చింది. ఇంట్లోనూ వీధిలోనూ కనబడలేదు. గదులన్నీ వెదికింది. ఇంతట్లో నీత పిన్నిగారి రఘు చెప్పాడు. “ఇప్పుడే పుల్లమ్మత్త రమ్మన్నదనీ తమ్ముడు రానంటే బలవంతంగా యీడ్చుకెళ్ళిందనీ”ని. రాధ భయపడింది; పుల్లమ్మత్తా నర్సమ్మా కలిసి తమ్ముణ్ణి ఏమైనా చేసేస్తారని. గబగబ వెరటివైపు నడిచింది. రాధకు ఒక్కసారి గుండె ఆగినంత పనయింది. తనూహించి

నట్టే ఇద్దరూ కలిసి తమ్ముణ్ణి లాక్కుపోతున్నారు. నర్సమ్మ—తమ్ముడి చేతిలో బంతి లాక్కొని పంచలోకి విసిరేసింది. తమ్ముడు గట్టిగా ఏడవడం ఆరంభించాడు.

“ఎందుకురా అల్లా రాగా ల్రిస్తావ్! ఊరల్లా వినాలన్నా” అంటోంది పుల్లమ్మత్త “నీ బంతి ఎక్కడికీ పోదు. మా వెంటరా” అన్నది నర్సమ్మ.

“అన్నయ్య వాడుక్కీ వచ్చి నవ్వుతూ అక్కయ్య నెంత యేడి

కన్న సామి

పించాయా! తర్వాత అక్కయ్య చెప్పింది కూడాను—వీళ్లు వెళ్లి పోయే అప్పుడు వీళ్లెన్నర బంగళా దుంపలూ పంచదారా కాఫీగుండా కట్టుకుపోయేవ్!” “దొంగముండలు” మెల్లగా అనుకుంది రాధ. రాధకి మరొక భయం పట్టుకుంది. “తమ్ముడి మెల్లో చైన తీసుకుంటారు కాబోలు” తమ్ముడేడుస్తున్నాడు “అమ్మా” అని. “ఎందుకురా అమ్మ. నువ్వెంత అరిచినా ఇప్పుడు రాదులే” అంది పుల్లమ్మ. తమ్ముడెంత యేడుస్తున్నా లక్ష్యం చెయ్యకుండా నూతి దగ్గరకు తీసుకుపోతున్నారు. రాధకు మతిపోయింది. గడ్డివామి పక్కనిల బడి వింటోంది. నర్సమ్మా పుల్లమ్మత్తా ఏవో గుసగుస లాడుకుంటున్నారు. “ఇప్పటికే ఆలస్యమైంది.

ఆ మెల్లో చైన తీయ్యవే” అంది నర్సమ్మ. తీశారు కాబోలు! తమ్ముడు గట్టిగా ఏడ్వడం రాధకు వినిపించింది. “బట్టల్లియ్యరా” అంది పుల్లమ్మత్త. రాధ కొంచెం తల యెత్తి చూసింది. పుల్లమ్మత్త అందించిన చైన నర్సమ్మ కొంగుకు ముడి వేసుకుంది. తమ్ముణ్ణి నూతిగట్టు అవతలకు తీసుకువెళ్లారు. రాధకు గుండె జారిపోయింది.

అక్కడుంటే ఏం జరుగుతుందో నని ఇంట్లోకి పరుగెత్తి నాన్నగారి చెనిలో చెప్పింది. ఆయన ఉన్న పళంగా పరుగెత్తుకొచ్చారు. ఆయన వెంట చాలమంది వచ్చారు. నూతి వెనుక పుల్లమ్మత్తా నర్సమ్మా వంగి తమ్ముణ్ణి ఏవో చేస్తున్నారు. తమ్ముడు గట్టిగా “అమ్మా” అని ఏడుస్తున్నాడు. రాధా, వాళ్ల నాన్నా పరుగెత్తి వెళ్లారు. నర్సమ్మ తమ్ముడికి తలంటుతూంది. ఆ పక్కన బట్ట లన్నీ పడివున్నాయి. “సరిరా నాయనా! అబ్బబ్బ తలంటి పోసు కోవడాని కెంత అల్లరి పెట్టావురా! హాయిగా ఒళ్ళు తుడుచుకొని, తల దువ్వకొని, చైన వేసుకొని ఆడు కుండుకుగాని” అన్నది—నర్సమ్మ. రాధ నాన్నగారు ఘక్కున నవ్వారు. రాధ అమాయకంగా చూసింది.★

మనీస్ జమ్మన్!

“How to speak & write correctly”
Rs 2/- “Model Letter writer &
Business Correspondence” Rs 1/8/-
“Money's Dictionary (Eng-Eng-Te-
lugu)” Rs 3/4

A S Money & Co, (AP)
14, Sambier Street, MADRAS-1.

సాహసోబ్-టామ్

చాలా కాలం క్రిందట టర్కీ దేశంలో సాహరాబ్ అను యువకుడు ఉండేవాడు. చిన్నతనంలోనే నకల విద్యలు నేర్చి అక్కడి మహారాజు మన్ననల మూర గొన్నాడు. అందు కతనిని ప్రభుత్వ కార్యాలయాలమీద తనిఖీదారుగా నియమించారు.

సాహరాబ్ స్వతహాగా చాలా మంచివాడు. స్వామిభక్తిఫరాయణుడు. నత్యచిరతుడు. తన విద్యుక్త

రావిల్ల కృష్ణారావు

ధర్మాలను సక్రమంగా నిర్వర్తించే వాడు. అతడు స్వామిదోహులనిన ఏమాత్రం సహించేవాడుకాదు. పై పెచ్చు అటువంటివారిని ఒకటిరెండు మారులు దయతలచి తమించి బుద్ధి గలిగి మెలగమని విడిచిపెట్టేవాడు. అందుచేత అతనంటే ఎక్కువ మందికి గిట్టేదికాదు.

ప్రభుత్వ ధనాన్ని విచ్చలవిడిగా యిచ్చవచ్చినట్లుల వ్యయపరిచే వారికి మితవ్యయాన్ని గురించి చెప్పి నీతి గరప జూచేవాడు. దొంగ లెఖ్యలు వ్రాసి ప్రభుత్వ ధనాన్ని అపహరింప జూచేవారిని దండిగా దండించేవాడు. అతనిచే దండింప బడినవారు, అఫమాంపబడినవారు టర్కీలో చాలామంది అయి పోయారు. అయినా సాహరాబ్ యదావిధిగా తనపని తాను చేసుకు పోతుండేవాడు.

సాహరాబ్ వద్ద టామ్ అనే కుక్క ఒకటి వుండేది. టామ్ చాలా తెలి వైనది. అది ప్రతి విషయాన్ని యిట్టే పసిగట్టేది. అడుగుజాడల ముట్టతో వానరచూచి అపరాధుల పట్టి యిచ్చిన హంశాలెన్నో వున్నాయ్. సాహరాబ్ దానిని ప్రాణప్రదంగా చూచేవాడు. ఆ కుక్కను తన ప్రక్కనే పడుకో బెట్టుకునేవాడు. తనే స్వయంగా దానికి అన్నం పెట్టేవాడు. అనేక క్లిష్ట సమయాల్లో అది సాహరాబ్ కమూల్యంగా తోడ్పడింది. అది నమ్మినబంటు సాహరాబ్ కు. తానెప్పుడు ఎక్కడికి వెళ్లినా దానిని తన వెంటనే తీసుకు వెళ్లేవాడు. ఆ కుక్కను చంపవలెనని ఎంతమందో ఎన్నిసార్లొ స్థానులు వేశారు. కానీ బుద్ధికుశలుడైన సాహరాబ్ ముందాస్థానులు ఘేటైపోయాయి.

ఒకనాడొక ఆదాయ-వ్యయ పట్టి

తయారుచేయుట అతి సులభం — శ్రీమ జీర్ణకారి, మరియు మితవ్యయము కూడాను.

మీ బిడ్డలకు

డ్యూమెక్

పాలాహారమునిచ్చి వారు పెరుగు విధమును గమనించండి!

కల ప్రభుత్వ కార్యాలయాన్ని తనికీ చేశాడు సాహరాబ్. దొంగ లెఖ్యలు వ్రాసి దాదాపు పదివేల రూపాయలు ఆభ్యాంకు మేనేజరు కాజేసినట్లు నిరూపించాడు. కావలసిన వివరాలతో షరా రాసుకున్నాడు, మహారాజు సన్నిధిని అపరాధిని అపరాధిగా ఋజువు పరచుటకు. అప్పటికే మూడుసార్లు అతణ్ణి తీసుకుపోతాడు. ఇక సహించలేకపోయాడు.

తను మూడుసార్లు మందలించి పోనీ పాపముని తీసుకుని విడిచివేసినా అతడు తన నీచబుద్ధిని మానకుండుట సాహరాబ్ కు ఆగ్రహ కారణమైంది. ఆ కార్యాలయ మేనేజరు అతణ్ణి లాలూచీపరపజూచాడు. ఆఖరుకు పదివేలిస్తానన్నా “ఛీ! స్వామి ద్రోహి! నీలాటి చీడపురుగులున్నంతకాలం ప్రజలు సుఖపడరు” అన్నాడు రౌద్ర మూర్తియై. కోపంతో కొట్టుమిట్టాడుతున్న సాహరాబ్ కేసును గట్టిగా సిఫారసుచేశాడు దండనాథుడని. ఈ దెబ్బతో మేనేజరుకు కఠిక శిక్షయే పడితిర్తుంది.

సాహరాబ్ మరికొన్ని పనులు చక్కబెట్టుకుని రాజధానికి ప్రయాణమయ్యాడు. రాజధాని నరిగ్గా పదిమైళ్లు అక్కడికి. షుమారు నాలుగుమైళ్లు అరణ్యంలోనుండి విధిగా ప్రయాణం చేయాలన్న ఆవశ్యకత వుంది. సాహరాబ్ “నమ్మిన బంటు”ను పెంటబెట్టుకుని బయలుదేరాడు. అత డామార్గం గుండా తన జాగిలనేస్తంతో నాలుగైదు సార్లు ప్రయాణంచేశాడు. అందుకే అతను భయపడకుండా సాయంత్రమైనా రాజధాని నగరానికి బయలు

దేరాడు. అయిదుమైళ్ల దూరం వచ్చుసరికి ప్రొద్దుకూకింది. మరోమైలుదూరం వెళ్లేసరికి బాగా చీకటి పడింది.

అంతా దుర్గమమైన అరణ్య ప్రాంతం. కన్ను పొడుచుకున్నా దారి కానరావటంలేదు. ముందు శునకరాజము వెనక వెనక సాహరాబ్ నడుస్తున్నారు.

చల్లనిగాలి వీస్తోంది. ఆకాశాన తెల్లని మబ్బుతునకలు నెమ్మదిగా కదులుతున్నాయి. శత్రుత్రాలు మిలుగురు పురుగులకుతుల్లే మిలమిలా మెరుస్తున్నాయి.

ఇద్దరూ బాట సాగిపోతున్నారు. ఇద్దరి మధ్యలో ఎడం, క్రమక్రమంగా ఒక ఫర్లాంగుదూరమైంది. కుక్క హుషారుగా నడుస్తున్నది. ఏదో ఆలోచిస్తూ మందగమనంతో ముందుకు సాగిపోతున్నాడు సాహరాబ్. కుక్క మూలమడత తిరిగింది.

బాట కిరుప్రక్కలా దట్టంగా పెరిగిన దేవదారు, ఫర్వక్షులూ పొదలూ గుమ్మటాల్లా ఆనిశానమయంతో భయానకంగా వున్నాయే. క్రమికిట కాదుల ఝమ్మనే శబ్దం వారి న పోయే వాళ్ళకు భయానకంగా కన్నట్టు తోంది. ధీరహృదయుడైన సాహరాబ్ బాట సాగుతూనేవున్నాడు. ప్రక్కనేవున్న ఫర్వక్షుము చాటునుండి ఏవో నాల్గు నల్లని ముసుగు ఆకారాలు తనపైవే వస్తున్నట్లు తోచింది అతనికి. అవి క్రమంగా అతణ్ణి సమీపించాయి.

ఎన్నడూ చలించని మనసు ఒక్కసారిగా భయంతో నిండిపోయింది. నోట మాట పెగలటం

లేదు. దగ్గరో టామీ కనుపించటం లేదు. ప్రయత్నించాడు టామీ అని పిలవాలని. కానీ అతని ప్రయత్నం ఫలించలేదు.

నల్లముసుగు ఆకారాలతణ్ణి చుట్టేశాయి. ఒకడు గట్టిగా నోరు నొక్కాడు. మరొకడు బలంగా ఒక్క గ్రద్దు గుద్దాడు. ఒకడు కాళ్లు మరొకడు తలా పట్టి అరణ్యంలో కీడ్చుకు పోసాగారు.

బాటనడచే టామీకి గ్రద్దు ధ్వని వి న వచ్చింది. పెనుదిరిగి చూచింది. యజమాని రావటం లేదు. దానికళ్లు చింతనిప్పుల్లా మెరుస్తున్నాయి. పిక్కబలంకొద్దీ అడవిలో అలికిడయ్యేవేళు పరుగు తీసింది.

తనస్వామిని నిర్బంధించి తీసుకు వెళ్లేవాళ్ళలో ఒకని చేతివేళ్ళను నోటితో గట్టిగా లాగింది. కర్యత సానంగా చిటికెనవ్రేలాడినట్లుంది. మరికొందరిని కరచింది. గీరింది. సాహరాబ్ నక్కడే వదలివేసి వాళ్లు పారిపోయారు. వాళ్లను చాలా దూరం తరిమివేసి తిరిగి వచ్చింది టామీ. “స్వామి” నేలమీద పడి వున్నాడు. దుండగుల బలమైన గ్రద్దుల కతని కరీరము అక్కడక్కడ కమిలింది.

తెల్లవారేవరకు సాహరాబ్ కు స్పృహ రాలేదు. ఎటూ పాలుపోక

వి.వి.ఆర్.వి. రెమి స్టో,

27-2-57 తేదీ వారపత్రిక 54 వ పేజీలో పై స్త్రీలకు ఆంధ్ర స్టేటుకు పోల్ ఏజెంట్లు విజయ ఏజన్సీస్, పి.బి.నెం. 109, విజయవాడ-1 అని ప్రకటించినది పొరపాటు. తెలంగాణ ఆంధ్ర ఏజెంట్లు మెసర్సు. వి.ఆర్. ప్రైవేట్ ఏజన్సీస్, విజయవాడ వారిని శుభరించి చదువుకొనేది—

★ సాహరాబ్ - టామీ ★

రాత్రంతా అతణ్ణి కాపాడుతూనే వుండి టామీ.

రాత్రంతా చలిలో పడి వున్నందువలన, కటిక నేలమీద బాధతో స్పృహతప్పి పడివున్నందున, స్పృహ వచ్చాక అతని బాధ వర్ణనాతీతంగా వుంది. టామీ అతణ్ణి విడిచిపోలేనటంలేదు. ఉండి ఆయన బాధను చూడలేనటంలేదు. ఏమయినా యజమానిని అది విడిచి పోదలచలేదు. బాధగా మూలికే సాహరాబ్ ను చూచి అది కంటికి కడివెడు సీరొంపింది. బాట నెవరైనా వెళ్లతారేమోనని పరికించింది. అలాంటి జాడ ఏమీ కానరాలేదు టామీకి. హృదయ సంక్షోభంతో ఇరువురూ అలాగే వుండిపోయారు.

ఝాము ప్రొద్దెక్కింది. కుక్కల హాయింకోసం వేచి చూస్తూంది. అల్లంత దూరాన బాటమీదగా ఎనరో పోతున్నట్టు పనిగట్టింది

టామీ. భౌభౌ మని జాలి గొలిపే స్వరంతో గట్టిగా మొరిగింది టామీ. దారినిపోయే సాంఘుని కర్ణపుటాలడాకా సోకిందా జాలి గొలిపే ఆక్రందనం.

అతడు ఆవేపుగా నడిచాడు. పరిస్థితి నంతా చూచాడు. సాహరాబ్ అతనికి తెలుసు. కానీ సాహరాబ్ కతనెవరో తెలియదు. ఇంకా మూడుమైళ్లుంది రాజధానీ నగరం. ఆ ప్రాంతమంతా గాలించగా ఒక చిటికెనప్రేటూ మరి కొన్ని కాగితాలూ దొరికాయి. సాహరాబ్ నతడు రాజధానీ నగరం చేర్చాడు పదుగురు సాయంతో మధ్య మధ్యన.

పదిరోజులు రాజవైద్యుల అతనికి ప్రత్యేకంగా చికిత్సచేశారు. తత్ఫలితంగా సాహరాబ్ సంపూర్ణారోగ్య వంతుడైనాడు.

మహారాజా చిటికెనప్రేటవ రిదోనని చాలావరకు గాలించాడు.

ఎక్కడా దాని జాడ తెలియలేదు. తెలిస్తే దొంగ దొరికినట్లే.

టామీయే తన్ను రక్షించినా దని తనకు తెలిసినంతవరకు కూహించి చెప్పాడు సాహరాబ్ మహారాజుకు. తన్నెవ్వరట్లా నిర్బంధించిందీ పోల్చలేనని, కనీసం టామీ మూలమలుపు తిరక్కపోతే యీ అవాంతరం జరక్కపోయేదనీ, జరిగినా ఒకడైనా సుఖపుగా చిక్కేవాడనీ-అయినా చివరకు టామీయే తన్ను రక్షించిందని చెప్పేశాడు సాహరాబ్. చావుతప్పి కన్ను లొట్ట పోయినందులకు సంతసించారంతా.

ఒకనాడు టామీతో రాజవీధిని బయలుదేరాడు సాహరాబ్. బజారు నేదోనరుకు తీసుకుని తిరిగి వస్తూండగా టామీ ఒక పాపులో బేరమాడే పెద్దమనిషి. మీది కురికింది. అతని చేయిని కరచి పట్టుకుని సాహరాబ్ దగ్గరికి తీసుకొచ్చింది. దగ్గరికి వచ్చాక కుక్కచేతిని విడిచిపెట్టి కుయ్ కుయ్ మని అతణ్ణి కరవబోయింది. సాహరాబ్ గ్రహించాడు. అతని కుడిచేతి చిటికెనప్రేలు లేదు. అతడు ప్రభుత్వ ఆదాయ వ్యయ కార్యాలయపు మేనేజరు. తనను లాలూచీవరవ జూచినవాడు.

పురవీధుల్లో గస్తీ తిరిగే సిపాయిని కేకేసినాడు సాహరాబ్. సిగ్గుతో తల వంచుకునివున్న "పెద్దమనిషి"ని బంధించి రాజసన్నిధికి గొంపోయారు. మహారాజా రాజవైద్యులచే ఆ చిటికెనప్రేలు అతనిదో కాదో పరీక్ష చేయించారు ఆ చిటికెనప్రేలు అతనిదే.

అతనికి కఠినశిక్ష పడింది. ★

కాష్మీర్ బౌకేట్ టాల్యూమ్ పౌడర్

సినిమా

“ఎరాయి విసిరినా...”

బ్రాక్సఫీస్ నూత్రాలు ఏమేమిటి అని తర్కించుకొని, జాబితా వేసుకొని, వాటి ప్రకారం నవరసభరితమూ, సమాప్తిక సమస్య ప్రపూరితమూ, నివాదమయమూ, విశోదప్రధానమూ ఇంకా ఫలానాఫలానమూ

అయినవిధంగా ఒక చిత్రాన్ని తీర్చిదిద్దేసరికి ఆ చిత్రం ఐదుమైళ్ళపాడుగు తేలింది ఇంత పెద్ద చిత్రం మాస్తారా జనం అని మనం ఆలోచించాలి అన్నాడు రచయిత, మనం ఇందులో చెప్పిన సంగతేమిటో

కర్వాణి విక్టర్స్ వారి “అక్కచెల్లెళ్లు”లో కృష్ణకుమారి.

సి... ని... మః

కాత్రగా విడుదల అయిన తెలుగు చిత్రం కూచి వస్తున్న ఒక ఆనాదిని, మిత్రుడు చలక నించి “మితా ఉంది సినిమా?” అన్నాడు.

“ఇంకా అలాగే ఉంది...” అన్నాడు ప్రేక్షకుడు.

“కథేమిటి? దేన్ని గురించి?”

“బోల్డు కథలున్నాయి అందులో. ఇంక సందేశాలు సరే ననుకో; ఎవరినో మోసం చెయ్యద్దని, అబద్ధం ఆడితే గిట్టు బాటుకాదని, ఇలాంటివే ఏవో... మామూలువే” అన్నాడు ప్రేక్షకుడు ఎటో మాస్తూ ఏవో ఆలోచిస్తూ...

కూడా మంచి లేబుకోవాలి అన్నాడు నిర్మాత

ఒకాపేమిటి బోలెడున్నాయి సంగతులు ఏ రాయి తగిలినా పోట్టి అన్నాడు దర్శకుడు.

అయితే అన్ని రాళ్ళూ ఒకసారే వేసే బదులు, ఈ చిత్రాన్ని మైలుంబాతిక చొప్పున చూడు ముక్కలు చేసి, సీరియల్ గా విడుదల చేస్తే ఇల్లు గారంతా ఆర్జును అక్కడే ఉన్న ఒక మిత్రుడు నవ్వుతూ

ఇది కట్టుకథ కోవలోనికాదు పరిశ్రమలో పదికొలదిపాటు తిరిగి పరిశీతులు, నీరుతెన్నులా ఆకళించుకున్న ఒక ఆనాది విగుళి అన్నమాటలు ఇవి వాటం వేళా కోళంగానే ఉన్నా ఊహ మంచిదే అనిపిస్తుంది

హీనపక్షం 18 వేల అకుసులు పాడుగు ఉండేలాగ, కనీసం డజను సమస్యలకి తక్కువకొడుంజేలాగ, డజను పాటలూ, అరదజను డాన్సులూ ఖరారుగా ప్రవేశ పెడుతూ “సర్వ్యాంగ సుందర”మైన చిత్రాలు రెక్కించే దక్షిణభారత చలనచిత్రపరిశ్రమలో ఈ పద్ధతి ప్రవేశపెడితే అఖండంగా ఉంటుందనిపిస్తుంది సీరియల్ చిత్రాలు కాకపోయినా, జంటచిత్రాలు విడుదల చేయవచ్చు చెప్పదలచుకొన్న సంగతినీ చక్కగా, నూటిగా, మనసుకు హత్తుకునేలా చెబుతూ కళని, కథని, రచయితని గౌరవిస్తూ

సారథివారి "పెద్దరికాలు" చిత్రంలో ఆర్. వి. కృష్ణారావు, గుమ్మడి, పెనుమాల్లు.

“ఏరాయి విసిరినా...”

తగినంత నిడివిలో (పదివేలకు మించదు) ఉక్కుని చిత్రం తీయవచ్చు.

ఇక మిగతా బాక్సాపీస్ హాంబులు - విప్లవాయోజకాలయన నివాదాలూ, కథలో చొటులేవి వృత్తాలూ, గీతాలూ, అసలు కదలికలూ ఎక్కువ ప్రాధాన్యం వహించే హాస్యగాడ ప్రేమగాథ బాపతువన్నీ మరో విదారువేల అడుగులలో ఇంకోచిత్రంగా తీసి అసలు చిత్రానికి జోడించి, “గొప్ప డబుల్ బ్రాండు” అని గొప్పగా ప్రచారంచేసి మరీ జనాన్ని పిలవచ్చు ఉభయ తార్కమైన ఏర్పాటు.

నిజానికి పదితి కొత్తకాదు. హాస్యవైదినించి వచ్చే చిత్రాలు పూర్వం ఇదేపద్ధతిలో ఉండేవి ఒక చిన్న చిత్రం, ఒక డాక్యుమెంటరీ, ఇతరుడి ఏర్పాటు ఇంటర్వెయ్ వరకూ, అసలు చిత్రం ఆ తరువాతాను (ఇప్పుడు వారు ‘తెలుగు గూఢి’ పోతున్నారు)

ఇక, నేటి మనవిద్యారేలా “ఇలా విడదీస్తే ఎలా” అని మళ్లనపడే సవరణలేదు.

ఈనాటి మనచిత్రాలు దాదాపు అన్నీ “నవసరభరితం”గా ఉంటూనే ఉన్నాయి. దర్శకుడూ రచయితా ఎంతగా తంటాలుపడి టంకాలువేసినా, చిత్రంలో అంకాలు “తీర్మానికీ తీర్థం, ప్రసాదానికి ప్రసాదం” వరుగానే ఉంటున్నాయి.

అందుచేత అవి రెండూ విడదీసి విడిగానే చూపిస్తే వచ్చిపడే ప్రమాదం ఏమిఉండదు. చిన్నచిత్రాల నిర్మాణం క్రమంగా కృత్రిమమై దారిపడడానికి దోహదం జరుగుతుంది అప్పుడు, ప్రధానచిత్రాల నిర్మాణ వ్యయం తగ్గుతుంది.

వీటికి జోడాలుగా తీసే చిన్న చిత్రాలద్వారా కొత్త నటీనటులకూ, రచయితలకూ, దర్శకులకూ లెక్కియిన లక్షా కూడా అవకాశాలుఇచ్చి, సమర్థులను

సుశిక్షితులను తయారుచేయడానికి అవకాశం ఉంటుంది.

నానాటికీ పెరుగుతున్న మన పరిశ్రమకు కొత్తమార్గాలూ మార్గాంతరాలూ అవసరం. మంచికథ నేముందర వీరితీసుకొన్నా, దానికి సినిమా “చిత్రం” (ట్రీట్ మెంట్) చేసి, నవరసాలూ, అద్భుత సమస్యలూ చొప్పించే గరికి అది మళ్ళీ నిర్మితమైన, పాతరకం సినిమా కథగానే తయారయిపోతుంది. ప్రతి చిత్రం దేశానికి చెప్పే సందేశాలు కోకొల్లలుగా, వాచక పుస్తకాలలో నీతివాక్యాలలా నిర్బలంగా, నిరుపయోగంగా ఉంటున్నాయి. సమస్యని సమగ్రంగా చిత్రించకపోయినా, పరిష్కారమార్గాలుమటుకు, తప్పనిసరి అన్న భోరిణిలో, మొక్కుతీర్పుకున్నట్లు చూపించడంమీద ఎక్కువ శ్రద్ధ వహిస్తున్నారు. దీనివల్ల ఇటు పరిష్కారమూలేదు అటు సమస్య స్వరూపాన్ని అయినా, ప్రజల దృష్టికి తెచ్చి గట్టిగా తెలియచెప్పడమూలేదు. పోతే విటిమూలంగా అసలు కథని అల్లకల్లోలం చేసివేసి పరిపరివిధాల పరుగుతెల్లించడంమాత్రం జరుగుతోంది.

విజయవాడ "హయాబహార్" చిత్రాన్ని ఉగాదికి కొనుగ్గా సమర్పిస్తున్నారు. శ్రీ క వి రెడ్డి దర్శకత్వన తయారయిన ఈ చిత్రంలో సావిత్రి, నాగేశ్వరరావు, ఎన్ టి రామారావు, ఎన్ వి. రంగారావు, గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావు, ముక్కామల కృష్ణమూర్తి, సి ఎస్ ఆర్. ఆంజనేయులు, ఆర్ నాగేశ్వరరావు, మిక్కిలి శేని, చదలవాడ కుటుంబరావు, వంగర వెంకటసుబ్బయ్య, బాలకృష్ణ, రమణారెడ్డి, అల్లు రామలింగయ్య, సంస్కృతి, ఋష్యేంద్రమణి, చాయాదేవి మొదలగువారు పాల్గొన్నారు.

సంగీత దర్శకుడు ఘంటసాల వెంకటేశ్వరరావు చాయాగ్రహణం మార్కన్ బార్డర్, కళ. గోఖలే, కళాధర్

* * *

భట్టి విక్రమార్కు

పి వి వి ఎస్ ఎం (పాలికెటి వీర వెంకట సత్యనారాయణ మూర్తి) ప్రొడక్షన్ వారి "భట్టి భక్తమార్కు" చిత్రాన్ని ఈ నెల 2న నాహీనీలో పాటల రికార్డింగ్ ప్రారంభించారు. సుశీల, మాధవపెద్ది సత్యం, కోమల పాడారు సంగీత దర్శకుడు పేండ్లాల నాగేశ్వరరావు.

ఏదో వోరాయితిగిలే చాలన్న దృష్టితో తయారుచేసే ఈ చిత్రం, ఏరాయా తగలని సందర్భాలలో పూర్తిగా బెప్పలిపోతున్నాయి. జనం కనెత్తగ్గ, వినెత్తగ్గ అంకాలు కూడా అలాగే వృధాఅవుతున్నాయి.

ఈ నాటి చిత్రనిర్మాణానికి మన వారు పట్టిస్తున్న ఈ పద్ధతులు, ఈ మూత్రాలూ పదిహేను ఇరవై ఏళ్ళనాటివే - అప్పటికీ, ఇప్పటికీ లేదా కనబడదు నాటికీ నేటికీ మనం బాల్యావస్థలోనే వున్నామనిపిస్తుంది.

ఈ స్థితిదాటి, చిన్న చిత్రాల ద్వారా కొత్తపంథాలు అవలంబించడానికి దక్షిణ గలవారూ, సామర్థ్యంవున్నవారూ మొదలు ఉపక్రమించి దారితియారి కొద్దిగా డబ్బు తెచ్చుకొని, విగతాది డిస్ట్రిబ్యూటర్ల దగ్గర తీసుకొని చిత్రం తీయబోయే కొత్త నిర్మాతలు ఒక్కసారిగా విశణిపిథిలో నాహీనాలు చేయలేరు గట్టిగా నిల్చుదొడ్డుకుని, మంచిపేరు తెచ్చుకున్న సంస్థలే దారి తీయాలి అటువంటివారు చేసే తొలిప్రయత్నాలు తప్పక విజయవంతం అవుతాయి.

ఎన్ టి రామారావు, అంజలి, గుమ్మడి, వేళంగి మొదలగువారు పాల్గొనే ఈ చిత్రానికి దర్శకత్వం, చాయాగ్రహణం కూడా పి ఎస్ రెడ్డి నిర్వహిస్తున్నారు కళ, మాటలూ ఫరశురాం (నాగులచదితి) వ్రాస్తున్నారు సృష్టి దర్శకుడు వెంపటిసత్యం.

వీరు ఈ నెల 11న నాహీనీలోనే మొదటి సెట్ పై షూటింగు కూడా ప్రారంభించారు.

సతీ అనసూయ

రాజశ్రీ ("జయం మనదే") ప్రొడక్షన్స్ వారు ఈసారి పౌరాణికం నిర్మిస్తున్నారు.

అంజలి, జయన, నానకి, గుమ్మడి, శేలంగి, ముక్కామల మొదలగువారితో తయారు కానున్న ఈ చిత్రం "సతీ అనసూయ"

చిత్రపు నారాయణమూర్తి దర్శకత్వం నిర్వహిస్తున్నారు రచన సముద్రాల జానియర్ సంగీత దర్శకుడు ఘంటసాల

ప్రతిభావారి కొత్తచిత్రం "దొంగలస్నాన జాగ్రత్త" లి ఎస్ ఆర్. దర్శకత్వన తయారుగా తయారవుతోంది రచన ఆర్తేయ జి వరలక్ష్మి, గిరిజ, జగ్గయ్య, గుమ్మడి, రాజనాల రమణారెడ్డి, సి ఎస్, ఆర్, బాలకృష్ణ, చదలవాడ, శివరావు ప్రభుత్వం నటిస్తున్నారు. చాయాగ్రహణ దర్శకుడు శ్రీకాంత్

"అడపెత్తనం"

ప్రభా ప్రొడక్షన్స్ వారి సాంఘిక చిత్రం "అడపెత్తనం" నవ దర్శకుడు ఆరుర్తి (తోటికోడికు) గుబ్బారావు దర్శకత్వన కొనసాగుతోంది. అంజలి, అమృత, నాగేశ్వరరావు, శేలంగి, గుమ్మడి, రమణారెడ్డి నటిస్తున్నారు కత, మాటలూ, పాటలూ పినిశెట్టి శ్రీరామమూర్తి వ్రాస్తున్నారు.

వేగుచుక్క

జూబిల్ ఫిలింస్ వారి "వేగుచుక్క" చిత్రం ("మర్మపిరస్" తెలుగుప్రతి) ఈ నెల 16న విడుదల అవుతుంది వైజయంతిమాత

"ప్యాసా" లో గురుదత్, మాల్వాసిన్వా,

పతిభావారి కొత్తచిత్రం “దొంగలున్నారు జాగ్రత్త”లో కొత్తవేషంలో జి వరలక్ష్మి, రాజనాల.

సినిమావార్తలు

రాజసుబ్బాజవ ఎం ఎన్ రాజం, శ్రీరాం నాగయ్య, బాలయ్య, తంగతేలు, చంద్ర బాబు, మొదలగువారు నటించారు.

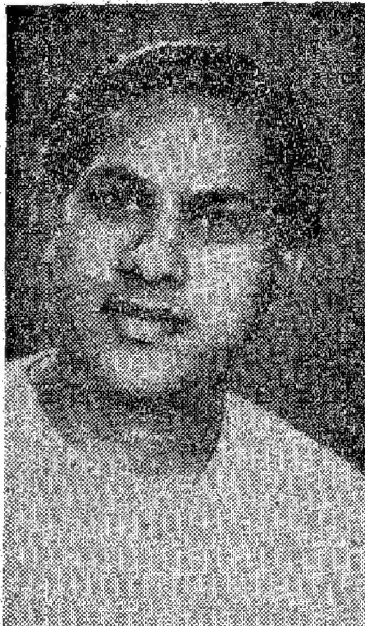
‘టౌన్ బస్’

డబ్బేసిన చిత్రాలలో విజయవంతంగా పోగుతున్న చిత్రం శ్రీరాం ప్రొడక్షన్స్ వారి “టౌన్ బస్” అంజలి ఇందులో ముఖ్య ధూమిక నిర్వహించింది. మాటలు పోటలూ శ్రీరాగి వ్రాశారు. డబ్బింగ్ ను జగన్నాథ్ నిర్వహించారు.

బులే బావ

భవసాయి ఫిలింస్ వారి హాస్యరసచిత్రం “బులే బావ” త్వరలోనే విడుదల కాబోతుంది.

సబ్బు బిస్ (“వదిలెగారి గాజులు”) రజనీ కాంత్ దర్శకత్వాన తయారవుతున్న ఈ చిత్రంలో జానకి, జగయ్య, రేలంగి, శి యస్. ఆర్. గుమ్మడి నటించున్నారు. రచన కొండ్లముడి గోపాలరాయశర్మ, ఆ వి నె ట్టి పంగిత దర్శకుడు ముసర్త దక్షిణామూర్తి ఛాయాగ్రహణం సి నాగేశ్వరరావు నిర్వహిం చి. రంగయ్య.

తెలుగు భాషాసమితి నిర్వహించిన గ్రంథ రచన పోటీల్లో 1954-55 మ ఉత్తమ గ్రంథంగా ఎమ్మీక అయిన “నాటక కళ” రచయిత శ్రీ మిక్కిలీ శేని రాధాకృష్ణ మూర్తి ఈ గ్రంథానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం రూ 500 బహుమతి ఇస్తున్నారు.

“సతీ సులోచన”

కమలా పిక్చర్స్ ఆనేకొత్త సంస్థకు ఇటీ వల ప్రారంభోత్సవం జరిగింది వీరు. “సతీ సులోచన” అనే పౌరాణిక చిత్రం నిర్మించ తూనుకొన్నారు నిర్మాత శ్రీ వడ్డి చింటి బాబు. ఈచిత్రానికి రచయిత తాపీ ధర్మ రావు

సౌత్ ఇండియన్ ఫిలిం డైరెక్టర్

“సౌత్ ఇండియన్ ఫిలిం డైరెక్టర్” 1957 సంచిక మా కార్యాలయానికి చేరింది దక్షిణ భారత చలనచిత్ర వటినటుల, దర్శకుల, తది తర కళాకారుల జీవితచరిత్రలను శంకా హంగా ఇండులో పొందుపరచారు. చాయా చిత్రాలు కూడా పుష్కలంగా ఉన్నాయి.

దక్షిణ భారతంలోని చలనచిత్ర నిర్మాణ సంస్థల వివరాలు, స్టుడియోల వివరాలు నిబ్బందిపేర్లు, చిరునామాలూ, సెన్సార్ నిబంధనావళి కూడా వివరంగా సమూహ ర్పారు సంపాదకుడు శ్రీ మరటి దుర్గారావు

క్రాసు పైజా 250 పేజీలు వెల మాడు రూపాయలు, పోస్టేజ్ ముద్దావల ప్రభు లకు ఎన్ కల్యాణ్ రావు షి కో, 69, కోడం దాకం స్టాకోడ్, మద్రాసు 17 అవి ప్రాయుల

* * *

అదీ - ఇదీ

అంతర్జాతీయ స్థాయిలో ప్రదర్శనకు మోగొత్త, అవకాశం త్వరగా సంపాదించడం మన చలనచిత్ర పరిశ్రమ మునుగడకు, పురోభివృద్ధికి చాలా అవసరం అని బొంబాయి ప్రెస్ కౌంగ్రెసు అధ్యక్షుడు శ్రీ ఎన్ కె పాటిల్ మొన్న బొంబాయిలో మాట్లాడుతూ అన్నాడు.

ప్రపంచ విపణిలో చోటు సంపాదించక పోతే భవిష్యత్తు ఏమంత మహాజ్వలంగా ఉంటుందనిపించుకునే అయిన తేల్చుకు.

ఈమాట అక్షరాలా నిజమేనన్న నిజం అమోఘం నేపు ఉదయానికల్లా టుమ్రుకొక టోయినా కొంతకాలం గడచేసరికి త్రోసి రాజనరాని విషయం కొవడం తత్వం. వన్నెటికన్న సేటి పరిశ్రమ పరిమాణం పెరిగింది ధరలూ, వాటివల్ల ఖర్చులు పెరిగాయి. కానీ మార్కెట్ మాత్రం తగినంతగా పెరగలేదు.

ప్రాంతీయ భాషా చిత్రం ప్రతీదీ ఇప్పుడు కనీసం రెండు భాషలలో తయారవుతోంది తేదా, కాస్త అటూ ఇటూగా ఉంచేసు న్నారు కొందరు అఖిల భారత స్థాయిలో ప్రదర్శనకు ప్రయత్నిస్తున్నారు.

బొంబాయిపరిశ్రమలో వారు అంతర్జాతీయ ప్రదర్శనకి ప్రయత్నిస్తున్నారు మన చిత్రాలు అంతర్జాతీయ విపణిలో

చోటు సంపాదించాలంటే, సేటి వద్దకు లలో చాలా మార్పులు రావాలి వ్యాపార రీత్యా ప్రధానమైన వాటిలో నిడివి ఒకటి మనవారు ఇతర కాలిలలో ఉన్నత ప్రమాణాలు అందుకొనడానికి ప్రయత్నించి ఫలితాలు పొందేస్తున్నా, చిన్న చిత్రాలను తక్కుగా, మితిదాటుకుండా నిర్మించడంలో టుమ్రుకు గట్టి ప్రయత్నాలు చేయటంలేదు.

ఈన్నంతలో బొంబాయి నిర్మాతలు మొదటే అయినా, మద్రాసులో ఇంకా

గాతమి ఫిలిమువారి "వేగవంతం"లో స్టంట్ సోను, శ్రీరాం.

ఎవారు మొక్కిరిస్తూ ఉన్న చిత్రం ఏదీ లేదు

భవానీ జంక్షన్

బాన్ మాస్టర్ అనే బ్రిటిష్ ఆఫీసరు వాసిన నవలని అడ్డుపెట్టుకొని హాల్మిడ్ కంపెనీ మైట్రోగ్రాఫీస్ మేయర్ "భవానీ జంక్షన్" అనే చిత్రాన్ని నిర్మించింది. ఇందులో వారు, భారత స్వాతంత్ర్య సమరాన్ని హాల్మిడ్ య పథాన, నీనిమాటిక్ గా చెప్పడానికి ఒడిగట్టారు.

"ఈపని ఈగడ్డవిడ సాగడానికి వల్ల కావని" భారత ప్రభుత్వం స్పష్టంగా చెప్పింది (అప్పుడు పాకిస్తాన్ ప్రభుత్వం వారికి సమరాయాలు చేసింది) ప్రధాని నెహ్రూ ప్రభుత్వాలకుడా పార్లమెంటులో ఈ చిత్రం విషయం, ఈ నవల విషయం ప్రస్తావనకు వచ్చిన సందర్భంలో నిరసన వెల్లడుచూచారు.

అటు అంగ్లేయులతోగాని, ఇటు భారతీయులతోగాని చేరలేక మధనపడిన ఒక ఆంగ్లేయిడియన్ యువతి ఇందులో నాయిక. ఈరూపేణా, "ఒక వర్గం భారతీయుల టైఫిని"ని చెప్పబోయారు. ఇలాగే ఇంకా పోల్చు ఉపమానాలు ఉన్నట్టు కనబడుతుంది.

ఇలా మన దేశం వచ్చివెళ్లే ప్రతినిధి యుడికి గోచరించే పోలే టేసి నన్ను సత్యాలు మామూలుగా పుస్తక రూపంలోనూ, దరిమిలా చలన చిత్ర రూపంలోనూ ప్రచురితంకావడం, ప్రచురితంకావడం తరిపాటే.

ఈ రంగుల హంగుల తెరమీద "భవానీ జంక్షన్" దర్శకుడు భారతదేశ స్వయాపం పట్లకన్న ఆచారాద్వేరూసాన్ని చూపించడం పట్ల, స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి సంబంధించిన సత్యాలకన్న సినిమాకి తనికొచ్చే "నన్ను సత్యాలను ప్రదర్శించడం పట్ల ఎక్కువ శ్రద్ధ వహించాడు.

ఇక, భారత స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని— కాంతీయుత సత్యాగ్రహాన్ని, వీరు చిత్రించినవిధం చూస్తే హేళనచేయాలన్న భుసంకల్పం కొట్టొచ్చినట్టు కనబడుతుంది. కాంగ్రెసు సత్యాగ్రహ దళనాయకుడిని హాస్యగాడుగా చూపించాడు అతడి తరహా అంతా ఇందుకు గట్టి నిదర్శనం.

పోలే అహింసాయుత ఉద్యమచరిత్రలో, హాల్మిడ్ మాసిన కొత్తకోణం క్రకారం, బ్రిటిష్ వాళ్లే బంగారుతండ్రులు కాం

కమలా పిక్చర్స్ అనే కొత్తకంపెనీకి ఇటీవల వారంభోత్సవం జరిగింది.

కాకినాడ ప్రొడక్షన్స్ వారి "రామాంజనేయ యుద్ధం"లో అమర్ నాథ్, రఘురామయ్య

అ ది - ఇ ది

(గతు సత్యాగ్రహాలకన్న, ఈ విటివ్ వారికే అహింస అంటే ఎక్కువ అభిమానం)

"తుపాకులూ అవ్ పేలుస్తారు న్యూడి కల్లిపాండి" అని చెప్పడం ముటుకే వారు చేసిన పని!

సత్యాగ్రహాలు ఎవరికైనా చెబుతుంటే రీసా, ఏం అమాయత్వం జరిగినా అదంతా "ప్రజలూ—తేక గూండాలూ" చేసిన వని మాత్రమే వంట! విటివ్ వాళ్ళు చెయ్యే తీవ్ర పాపాన పోలేదన్న మాట! ఈ విధంగా చరిత్రను, సత్యాగ్రహ చిత్రించుచున్నట్లు మాత్రమే వంటి, దబ్బు చెసుకోవడానికి, కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక ప్రచారానికి పనికొచ్చే విధంగా దీన్ని తీర్చిదిద్దారు ఇందులో కమ్యూనిస్టు నాయకులూ తే వలం ఈ లీవు క్లౌన్ విక్టర్ లో "గాంగ్ స్టర్"ల బాపతుగా, సోలభ్యం, చాకచక్యం ఉట్టిపడేలా వారు తాలుచేసేమా ఉంటారు వాళ్ళ పద్ధతిలోనే దైర్ఘ్యం ఆమెయ్యడం, వాటిలో ఎక్కి అమాయత్వాలు చెయడం సాగిస్తారు ఇది వరకే.

మిత్ర శత్రుల గౌరవ ప్రతిఫలను చిన్న చూపుతూనే పద్ధతిలో తీసిన విడితీయ చిత్రాలను భారత్ ప్రభుత్వం నిషేధిస్తున్నదన్న విషయం విడితీయే (ఈ పద్ధతి ప్రకారం నిషేధించబడ్డ చిత్రాలలో "ఆఫ్రికన్ క్వీన్" ఒకటి) ఇలాగ మిత్ర శత్రుల పట్ల, ఆయా జాతీయాల పట్ల గౌరవ భావాన్ని ప్రదర్శించిన మన ప్రభుత్వం ఇప్పుడు మనదేశాన్ని, మన జాతినీ అడ్డు పెట్టుకుని మన స్వాతంత్ర్యోద్యమ

మాన్ని ప్రచారానికి, భవారణకే వాడుకుంటూ, మనల్ని పోలినచేస్తూ ఎం జి ఎం. నిర్మించిన ఈ చిత్రాన్ని ఈ దేశంలో ఎలా ప్రదర్శించ నీస్తున్నదన్న విషయం దుయాహళ్యం.

ప్రేమే దైవం

ఆర్ ఎన్ ఆర్ (నాగేంద్రరావు) విక్టర్స్ వారి చిత్రం "ప్రేమే దైవం" విడుదలకు సిద్ధంగా ఉంది ఈ నెల అరు లోగా, తప్పిచే విశిష్టలో విడుదల చేస్తారని తెలుస్తోంది

శ్రీరంజని, మార్కెట్, శంభ్య, వలం, సుమృతి, రాజనాల, ఆర్. నాగేంద్రరావు నటించారు దర్శకుడు నాగేంద్రరావు గారే రచన జి కృష్ణమూర్తి సంగీతం హెచ్ ఆర్ పద్మనాభశాస్త్రి

'ఫిలింఫేర్' బహుమతులు

1956 లో విడుదల అయిన హిందీ చిత్రాలలో ఈ త్రిమ చిత్రాన్నీ, వటివంటును, ఇతర కళాకారులనూ ఎన్నికచేసి గౌరవించడానికి "ఫిలింఫేర్" పత్రిక ఏర్పాటుచేసిన నిర్ణయక సంఘం పరిథిల ఆఫ్ ఫిల్మాలను పరిశీలించి, ఆయా చిత్రాలను దూచి, బహుమతులను అర్హులను నిర్ణయించింది

ఈ నిర్ణయాలు అన్ని ఏకగ్రీవంగా జరిగాయి

ఈ త్రిమ చిత్రం యూనైట్ యూనైట్ పాయల్ బాజే

ఈ త్రిమ దర్శకుడు వి శాంతారాం.
ఈ త్రిమ నటుడు దిలీప్ కుమార్ (దేవదాసు భూమికకు)

నటి—నూతన్ సమర్త్ ("సీమా" చిత్రం)
సహాయనటుడు మో డీ బాల్ ("దేవదాసు")

సహాయనటి పై జయంతి మా ల ("దేవదాసు")

ఈ త్రిమ మైన (చలనచిత్ర) కళ.-"సీమా" (రచయిత అమయచక్రవర్తి)

సంగీత దర్శకులు శంకర్, కైకిపన్ ("కోర్ కోర్")

చాయాగ్రహణం రాధా కర్కార్కర్ ("శ్రీ 420")

కళాగ్రహణం ఎ. పి. పార్వార్ ("యునైట్ యూనైట్ పాయల్ బాజే")

మార్పు జి జి మాయేకర్ ("శ్రీ 420")

కళా దర్శకత్వం కామా జెకాయ్ (యునైట్ యూనైట్ పాయల్ బాజే)

"యునైట్ యూనైట్ పాయల్ బాజే" చిత్రానికి మొత్తం నాలుగు బహుమతులు, "దేవదాస్" (విమల్ రాయ్)కు మూడు బహుమతులు, "సీమా" (అమయచక్రవర్తి), "శ్రీ 420" (రాజ్ కపూర్) లకు రెండేసి బహుమతులూ లభించాయి

గెలవండి రు. 75,000 పోటీ నెం 66-A రిజిస్ట్రేషన్ నెం 42

మొదటి బహుమతి (అల్ కరకుటు) రు. 60,000 రెండవ బహుమతి (మొదటి

8 నెంబర్లు కరకుటు) రు. 15,000 ఎక్కువ

ఎంట్రిలకు ప్రత్యేక బహుమతి రు. 1000

ప్రతి ఎంట్రి రు. 1, 8 ఎంట్రిలకు రు. 5 ముగింపు తేది 30-8-57

ఫలితముల తేది 6-4-57. 1 నుండి 5 వరకు గల అంకెలను వాడిన అంకెను

వాడుకుండా మొత్తము చేసినచో 15 రావలెను బహుమతులు వసూలునుబట్టి మారు

చుండును ఫలితములకు అ4 సాదాకొగిలముమీద ఎంట్రిలు వేసి ఎంట్రి ఫీజు కింద

ఎం ఓ లేక అన్ క్రాఫ్ట్ ఐ పి ఓ లో పంపవలెను ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

ARUNA NILAYAM, (66 A) (A P) MADRAS-7

నెం 64-A ఫలితం 4-1-8-5-2, 1 వ బహుమతి 928-11.0 రు. (41 నుండికి)

2 వ బహుమతి రు. 247-9-0 (96 నుండికి)

★ ఆవు పాలు మంచివి ★

(3వ-వ శ్రేణి తరువాయి)

వర్షం కేరం ఒక్కంటికి రూపాయ పుచ్చు
 ంటాడు. అనుభవంతోనే చెప్తున్నాను
 అటువంటిపాలు పోస్తే పిల్లలకు జబ్బు
 చెయ్యడానికి సృష్టమైన ఆవుపాలు, షెరి
 సగం నీళ్లు కలిపి, మిఠంగా వడితే సాధా
 రణంగా పిల్లలందరికీ అరుగుతాయి. శుక్తి
 చేస్తాయి.

ఆవు నెయ్యి

కొంతమంది పిల్లలు ఏడాది చెళ్ళినా
 కూడా నడవలేరు. అటువంటి పిల్లలకి ఆవు

నెయ్యి కాగా ఉపయోగిస్తుంది. కలితేని
 ఆవు నెయ్యిలో చల్లటి మంచినీళ్లుపోసి
 నూరుసార్లు కడగాలి, తెల్లతప్పకుండా
 నూరుసార్లు మాత్రం కడగటం చాలా
 ముఖ్యం. అట్లా కడిగిన నేలిముద్ద తెల్లగా
 అయింటుమెంటులా శుంటుంది, నీటి
 చుక్కలు లేకుండా చూచి వెడల్పుమాలి
 సీసాలో జాగ్రత్త పెట్టుకొని రోజూ ఉద
 యం సాయంకాలం నడికరాని పిల్లలకొక్కట
 మర్నన చేసినయెడల 40 రోజులలో నడవ
 గలిగెదరు. మర్ననచేసిన ఒక గంట తరువాత
 చేదినీళ్లు పెట్టి కడగవచ్చును. 12 నెలలు పిల్లలు

మొదలు రోగం వత్తురా అపిల్లలు బరహా
 ఈ శ్రేణి చురుకైన కాగా ఉపయోగవడు
 గుండి. ఇది నా అనుభవమువలన చెప్తున్నాను.
 ఆవుపాలు, ఆవు నెయ్యి వంటివస్తువులు
 లేవు. మంచివిలాన్ని చేశారుస్తాయి.
 మోచర్ల సుబ్బలక్ష్మి, (భీమవరం).★

RATNAM'S 'N' OIL

నేలించిన శూర్తి సంతోష సాఖ్యము
 అనుభవించగలరు. 1 సీసా రూ. 11-4-0.

ఎక్కాన్సుతో జాబు క్రాయండి.

డాక్టర్. రత్నం సన్స్,

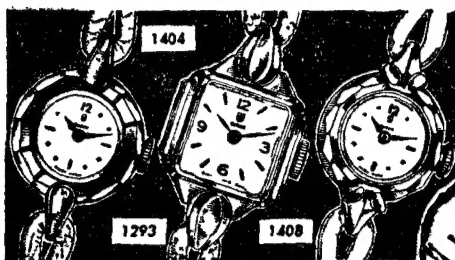
మలకేట బ్లింగ్స్, హైదరాబాద్ - 2

సరిక్రాంత ట్యూడర్ వాచీలు...

మీ నాజూకైన చేతి మణికట్టునకు అమరేటట్లు తయారుచేయబడినవి

క్రొత్త మందరమైన వాచీలలో ఒక దానిని ఎంచుకొనండి.
 ఇవి మీ చేతి మణికట్టుకు వన్నె తెచ్చుటయేకాక మీరు
 దరించిన అందమైన బట్టలతో జతపడేటట్లు ప్రత్యేకముగ
 నిర్మించబడినవి.

రోలెక్స్ వారి ట్యూడర్ వాచీల మందరమైన వక్రీయ
 తయారుచేయబడినవి. వీనిలోని దిట్టమగు 17 జ్యూయలం
 బచ్చికమైన యంత్రపు నడక సరియైన ధైర్య చూపునవి
 హామీ యిచ్చును.

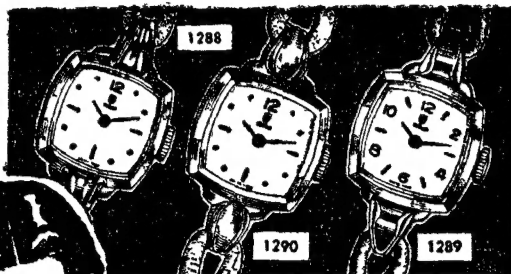

పొగనుగ ఉండుటకు అందమైనవి. మనోహరమైన
 దిట్టమగు మూడు వ్రీలు దరించే బంగారు వ్రేలు
 చేయబడిన వాచీల వ్రీల్ డేక్ లో దొరకును.

ట్యూడర్

రోలెక్స్ వారిచే తయారుచేయబడినవి

మనోహరమైనవి. సరసమైన దరలో మూడు
 వ్రీలు దరించే బంగారు వ్రేలు చేయబడిన వాచీలు
 యాంటిమెగ్నెటిక్, వ్రీల్ డేక్ లో దొరకును.

R. 1521

రోలెక్స్ వాచ్ కంపెనీ (ఈస్టర్న్) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ బొంబాయి

అథరైర్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: పి. ఆర్. & సన్సు ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, హైదరాబాద్, మద్రాసు.

★ పారిపోయినదొంగ ★

(40-వ పేజీ తరువాయి)

అందుచేతనే వాటిని తీసి అవతల పడవేసి వుంటారన్న విషయం తేలిపోయింది. కాబట్టి కొంతం బ్రతికే వుండాలి అని నిశ్చయించుకున్నాను. అయితే ఎవరిదా యాడశవం? మగశవం కిష్టయ్యదేనా? - ఈ ప్రశ్నలకి జవాబులు లభించలేదు.

“అలాచించుకుంటూ తిన్నగా కిష్టయ్యి ఇంటికేపు నడిచాను. సీతారామయ్యని విచారించగా ఆ సాయింత్రమే కిష్టయ్యి వంటి కాలివీడనుంచుని, సీతారామయ్య చేత ఇంటిని తాకట్టు పెట్టించి, కొట్టుకొనం వెయ్యిరూపాయలు తెప్పించాడని తెలిసింది. కిష్టయ్యకి కొట్టుమీద ఇంతకాలంగాలేని శ్రద్ధ ఆ సాయింత్రమే ఎలా వుట్టుకొచ్చింది? ఇందులో ఏదో మోసం ఉంటుందని గ్రహించాను. వెతుకుతోండగా కిష్టయ్య పడుకునే మంచమీద దిండుకింద, ఎవరో కిష్టయ్యని బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యడానికి రాసిన ఉత్తరం దొరికింది. ఉత్తరానికు పయోగించిన ఎక్స్ ప్లెజ్ నోటుబుక్కులోని కాయితం, రాత అవీ చూడగానే, ఉత్తరం ఎవరో నూలుగుర్రాళ్ళు రాసివుంటారని ఊహించాను. నూలుగుర్రాన్ని విచారినీ తెలియవచ్చని, అనుకుంటూ స్టేషను చేరుకున్నాను. స్టేషన్ చేరుకోగానే డబ్బెయిలునుండి రంగడు తప్పించుకుపోయాడని తెలిసింది. రంగడే యీపని చేసివుంటాడని ఏడుకొండలనుకున్నాడు. కాని నేను నమ్మలేదు. ఎందుకల్లనంటే రంగడుదొంగ. శవం చేతిలో వుంగరాన్ని ఛదేవుంచడు. పైగా ఆ వుంగరం కిష్టయ్యని గుర్తుపట్టెందుకు ఉపయోగపడుతుందని రంగడికి తెలుసు.

“నేను అలాచించుకుంటూ పైన్ నూలు వేపు నైకిల్ని పోనిచ్చాను. దాని రహదారి బంగళాముందు, మరీచెట్టు వేపు

చూచాను. చెట్టుకింద జబ్బులో తీసుకుంటాన్న విచ్చగత్తె కనిపించలేదు. చింకిగోన మట్టిమూకుడు మాత్రం కనిపించింది. వెంటనే నైకిలుదిగి అక్కడ పక్కన విచారించాను. ఆ సాయింత్రం చచ్చిపోయిందనీ, మునిసి పాలిటీవాళ్ళు లాగేసివుంటారనీ చెప్పారు. నాకు నమ్మకం కుదరలేదు. మునిసిపాలిటీ వాళ్ళు లాగేసివుంటే చింకిగోననీ, మట్టి మూకుణ్ణి లాగేసి వుండేవాళ్ళు. అందుచేత వెంటనే మునిసిపాలిటీ ఆఫీసుకల్పి విచారించాను. ఆ శవాన్ని తాము ముట్టలేదనీ, ఉరి వారే ఎవరో లాగేసివుంటారనీ చెప్పారు. ఇటు, మునిసిపాలిటీవాళ్ళుకానీ, అటు, పూరి వాళ్ళుకానీ ముట్టుకోని శవం ఏమైంది? కాంతింట్లో కాలిపోయిన ఆడశవం ఎవరో తేలిపోయింది.

“తరువాత తిన్నగా నూలుకల్పి ప్రయత్నించాను. ఓ మాస్టరు ఆ కాయితంలోని అక్షరాల్ని గుర్తుబట్టి, దాన్ని రాసినకుర్రాణ్ణి తీసుకొచ్చాడు. ఆ కుర్రాణ్ణి విచారించగా ఆ వుత్తరం రాసింది తానే అనీ, కిల్లీకొట్టు కిష్టయ్యే అలా చెప్పి, తనచేత రాయించాడనీ తెలిసింది. కిష్టయ్య ఎందు కిలాంటి ఉత్తరాన్ని సృష్టించాడు? ఆ వుత్తరాన్ని చూచిన వాళ్ళు ఎవరో తన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యజూచారనీ, తాను లొంగక పాన్యోరికి, వాళ్ళే యీ ప్రమాదాన్ని సృష్టించి, తన యింట్లోని నగల్ని డబ్బునీ దోచుకుపోయారనీ పొరబడేందుకే ఈ పని చేసివుంటాడని అర్థమైపోయింది. దాంతో కిష్టయ్య చావలేదనీ, ఈ నాటకమంతా కాంతా, కిష్టయ్య కలిసి ఆడాడనీ దృఢమే పోయింది.

“అయితే ఆ మగశవం ఎవరిది? అలాచించాను. ఆ మూడోరోజే రంగడు డబ్బెయిల్లోంచి తప్పించుకుని తిన్నగా కాంతిల్ల చేరుకుని ఉంటాడనీ తనతో వచ్చేయమని కాంతని తొందరపెట్టి ఉంటాడనీ, కాంతా కిష్టయ్య ఇద్దరూ కలిసి అలాచించి, రంగడి తమ కడ్డలేకుండా చేసుకునేందుకు యీ నాటకం ఆడి వుంటారనీ శవం రంగడిదే అయివుంటుందనీ ఊహించాను. కాంత సారా కాయడంలో దిట్ట. కాంతెక్కడుంటే అక్కడ సారాబట్టి వెలుస్తుంది. అందుకనే యీ చుట్టుపక్క లెక్కడైనా సారాబట్టి వెలుస్తుండేమో కనిపెట్టి వుండమన్నాను.”

“ఏమిటి?” ఏడుకొండలూ, రహీమా ఇద్దరూ ఆశ్చర్యంగా గుడ్లెల్ల బెట్టారు.

తలవారింది. నాయుడు వర్షిస్తూ కూచుని రిపోర్టు తయారుచేస్తున్నాడు.

“సార్ సార్. రాత్రి అడగడం మరిచాను సార్. మరే, మరి, ఆ కొట్టోవున్న సన్యాసెవడు సార్?” అని అడిగాడు ఏడుకొండలు.

నాయుడు సన్నగా నవ్వి “వాడు పరుగెత్తేప్పుడు జోల్లోంచి కిందపడే పుస్తకాన్ని బాగా చూచుంటే నన్ను డగాలిన అవసరమే ఉండేదికాదు” అంటూ టేబుల్ డ్రాయ్లోంచి పుస్తకాన్ని తీసి టేబుల్ మీద పడేశాడు.

ఏడుకొండలు కాయితాన్ని తిరగేసి “కాటక్ నంబరు సార్ కాటన్ నంబర్లు” అని ఎగిరి గంజేశాడు.

“ఇప్పు డర్ల మైందికదూ, వా డెవడో?”

“అయింది సార్ అయింది. కాటక్ నంబరు రానే సన్యాసి సార్.”

“ఏడిసినట్టే వుంది.”

ఏడుకొండలు నిజంగానే ఏడుపుముఖం బెట్టాడు.

“ఫోర్-నాట్-త్రి.”

“హాజర్ సార్.”

“ఆ సన్యాసిగా ణ్ణిలా లాక్కురా.”

అబ్బులరహీం, సన్యాసిని అక్కడికి లాకొచ్చాడు.

“అతగాడి గడ్డం లాగయ్.”

అబ్బులరహీం, ఎగిరి అమాంతం, అతగాడి గడ్డం లంకించుకున్నాడు. గడ్డం తనంతటనే చెతికి ఉడ్డాచ్చింది.

“అత ఇస్మీల్, రాడీరంగడ్డి తమ్మా, కడి నర్సిగాడూ వే” అని ఆశ్చర్యంగా ఎగిరి గంజేశాడు.

“వాడు రాడీ రంగడి తమ్ముడు కాబట్టే నేపంలోవుంటే రంగడిని మీరు పొరబడారు. నేనూ పప్పులో కాలేయబోయాను. ఇంతలో నర్సిగాడుకొనం వెల్లిన ఆకిర్యాదం వచ్చి నర్సిగాడింట్లో లేడని చెప్పేసరికి తన్నెక్కడ పోతేస్తారోనని నర్సిగాడు ఉలికిపడ్డాడు. వెంటనే పోతేస్తాను. ఊలో కాటన్ నంబర్లు రాయించడంలో నర్సిగాడిది పెద్దచెయ్యి. మరువేపంలో వెళ్లి నంబర్లు రాయస్తే తన్నెవరూ గుర్తించరని నర్సిగాడి ప్లానువేశాడు. ★

మరియ హైదరాబాదు.

నారసింహ తేల్యము

బంగారుతో చేరినది మేహము, నికృత, నిస్పృతమవగైరా హరించి. బలము రక్తవృద్ధి కల్గించును. 20కు, దబ్బీరు 3-4-0. పోస్టేజీరు. 1-1-0. పి. సి. పి. అండ్ కో, (ఆయుర్వేద సమాజం) వెరిదేపి (పోస్టు) - నెల్లూరుజిల్లా.

వహిదా రెహ్మాన్ ఎల్లప్పుడూ లక్స్ టాయ్లెట్ సబ్బును

ఉపయోగించును.

“అది ఎంత తెల్లనిదో

అంత శుద్ధమైనది”

సిసీమా తారలు తమ చర్మమును మనోహరముగాను, మృదువుగాను ఉంచుకొను విషయమందు అధికమైన శ్రద్ధ వహించవలెను. ప్రవీణురాలైన భరత నాట్య నర్తకి మరియు పురోవృద్ధి గాంచుచున్న సిసీమా తార. వహిదా రెహ్మాన్, తన చర్మమును మృదువుగాను, పరిమళముగాను, ఉంచుకొనుటకు లక్స్ టాయ్లెట్ సబ్బునే ఉపయోగించును.

సిసీమా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు

* గురుదత్తగారి

“ప్యాసా” చిత్రంలో

సిసీమా తార

